II

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/1336

od 25. rujna 2020.

o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih poli(vinil alkohola) podrijetlom iz Narodne Republike Kine

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije [1] („osnovna uredba"), a posebno njezin članak 9. stavak 4.,

nakon savjetovanja s državama članicama,

budući da:

1. POSTUPAK

1.1. Pokretanje postupka

(1) Europska komisija („Komisija") pokrenula je 30. srpnja 2019. antidampinški ispitni postupak u vezi s uvozom u Uniju određenih poli(vinil alkohola) („PVA") podrijetlom iz Narodne Republike Kine („NRK" ili „predmetna zemlja") na temelju članka 5. Uredbe (EU) 2016/1036. Objavila je Obavijest o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije* [2] („Obavijest o pokretanju postupka").

(2) Komisija je pokrenula ispitni postupak nakon što je društvo Kuraray Europe GmbH („podnositelj pritužbe") 19. lipnja 2019. podnijelo pritužbu u ime proizvođača koji čine više od 60 % ukupne proizvodnje PVA u Uniji. Pritužba je sadržavala dokaze o dampingu i posljedičnoj materijalnoj šteti dostatne za opravdanje pokretanja ispitnog postupka.

1.2. Zainteresirane strane

(3) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka pozvala zainteresirane strane da joj se obrate radi sudjelovanja u ispitnom postupku. Osim toga, Komisija je o pokretanju ispitnog postupka obavijestila podnositelja pritužbe, druge poznate proizvođače iz Unije, poznate proizvođače izvoznike i tijela NRK-a, poznate uvoznike i korisnike te ih je pozvala na sudjelovanje.

(4) Zainteresirane strane imale su priliku dostaviti primjedbe na pokretanje ispitnog postupka i zatražiti saslušanje pred Komisijom i/ili službenikom za saslušanje u trgovinskim postupcima. Saslušanje je odobreno svim zainteresiranim stranama koje su ga zatražile.

1.3. Primjedbe na pokretanje postupka

(5) Nakon pokretanja postupka nekoliko korisnika predmetnog proizvoda tvrdilo je da sažetak informacija koji nije povjerljiv u otvorenoj verziji pritužbe nije bio dovoljno detaljan ili je bio nepotpun te stoga nije omogućio razumijevanje suštine povjerljivih informacija.

[1] SL L 176, 30.6.2016., str. 21.
[2] SL C 256/03, 30.7.2019., str. 4.

(6) Komisija je smatrala da je verzija pritužbe koja nije povjerljiva i koja je zainteresiranim stranama dana na uvid sadržavala sve bitne dokaze i sažetke koji nisu povjerljive prirode o podacima dostavljenima pod povjerljivom oznakom kako bi zainteresirane strane mogle ostvariti svoja prava na obranu tijekom cijelog postupka.

(7) Člankom 19. osnovne uredbe i člankom 6. stavkom 5. Sporazuma o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini omogućuje se zaštita povjerljivih informacija u okolnostima u kojima bi njihovo objavljivanje davalo znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imalo značajne štetne učinke na osobu koja daje informacije ili na osobu od koje je osoba koja daje informacije primila informacije.

(8) Informacije s kojima se postupa povjerljivo obuhvaćene su tim kategorijama. U svakom slučaju podnositelj pritužbe dostavio je sažetke sadržaja povjerljivih segmenata pritužbe i relevantno navođenje numeričkih podataka u zagradu. Komisija je te dokumente provjerila prije pokretanja postupka. Zaključila je da ispunjavaju odredbe iz članka 19. i omogućuju razumijevanje suštine povjerljivih informacija.

(9) Stoga je ta tvrdnja odbijena.

(10) Jedna zainteresirana strana tvrdila je da je pritužba dio strategije podnositelja pritužbe za jačanje njegova monopola na tržištu Unije namjernim smanjenjem obujma prodaje i povećanjem cijena.

(11) Informacije prikupljene tijekom razdoblja ispitnog postupka nisu pokazale nikakve dokaze o bilo kakvim protutržišnim praksama industrije Unije. Naprotiv, prikupljeni su konkretni dokazi, kao što su komercijalne ponude i razmjena poruka elektroničke pošte, da je industrija sposobna i voljna opskrbiti svakog korisnika predmetnog proizvoda.

(12) Sam podnositelj pritužbe imao je [25 %–30 %] tržišnog udjela na slobodnom tržištu Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka, što je znatno manje od udjela koji bi mu omogućio da na bilo koji način dominira.

(13) Kad je riječ o navodnoj strategiji za smanjenje obujma i povećanje cijena, ispitni postupak pokazao je da je podnositelj pritužbe prvotno pokušao poboljšati svoju ekonomiju razmjera povećavajući količinu proizvodnje i ulaganja kako bi smanjio svoje jedinične troškove proizvodnje. Osim toga, pokušao je slijediti kineske dampinške cijene sprječavanjem rasta cijena kako bi zadržao tržišni udio. Tom se strategijom podnositelju pritužbe doista omogućilo da zadrži tržišni udio, ali je zbog toga pretrpio znatne gubitke. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 528. u nastavku, podnositelj pritužbe bio je stoga prisiljen odustati od pokušaja da zadrži tržišni udio u odnosu na uvoz iz NRK-a te je zbog toga svoju prodaju usmjerio na skuplje razrede u kojima bi se još uvijek mogla ostvariti profitabilna prodaja, iako uz odgovarajući znatan gubitak tržišnog udjela.

(14) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(15) Nakon pokretanja postupka proizvođač iz Unije, društvo Wacker Chemie AG, tvrdilo je da je procjena kineskog viška kapaciteta u pritužbi bila netočna i da je predstavljala vlastitu procjenu.

(16) Procjena kineskog viška kapaciteta u pritužbi temeljila se na objektivnom i utvrđenom izvoru, Priručniku kemijske ekonomike IHS-a. Iako opravdano mogu postojati različite procjene ponude i potražnje na kineskom tržištu, Komisija je smatrala da procjena u pritužbi ispunjava kriterije dostatne točnosti i pouzdanosti koji su potrebni za dokaz *prima facie*. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(17) Društvo Wacker Chemie AG dostavilo je i primjedbe u pogledu metodologije za izračun dampinških marži u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe, posebno tvrdeći da bi primjena članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe bila nesukladna sa sporazumima WTO-a i da nije bilo dokaza o iskrivljenju troškova. Pitanja povezana s postojanjem znatnih iskrivljenja i primjenom članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe razmotrena su u odjeljku 3.1.1. u nastavku.

(18) Nakon pokretanja postupka društvo Wacker Chemie AG tvrdilo je i da je procjena podnositelja pritužbe o dampinškoj marži i uobičajenoj vrijednosti bila netočna jer su kineski proizvođači vertikalno integrirani i nisu kupili vinil acetat monomer (VAM) za svoju proizvodnju.

(19) U pritužbi su navedeni poremećaji u pogledu niza sirovina koje se mogu upotrebljavati za proizvodnju VAM-a, ovisno o proizvodnoj metodi. Te se iste sirovine upotrebljavaju i u slučaju da su proizvođači vertikalno integrirani i ne kupuju VAM od drugih društava te su stoga poremećaji tih sirovina bili relevantni za izračun uobičajene vrijednosti. Trebalo bi ukazati i na to da je izračun uobičajene vrijednosti u pritužbi dostatan dokaz dampinga i da je ispitnim postupkom uobičajena vrijednost utvrđena na temelju provjerenih podataka kineskih proizvođača izvoznika koji surađuju. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(20) Društva Wacker i Carbochem pri pokretanju postupka tvrdila su da je Komisija upotrijebila sustav kontrolnih brojeva proizvoda (PCN) kojim se nije na odgovarajući način osigurala usporedivost cijena. Taj su argument nakon objave ponovila društva Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer i Ahlstrom-Munksjö.

(21) Društvo Wacker tvrdilo je da je PCN imao preširok raspon viskoznosti, hidrolize i sadržaja metanola te da nisu uzete u obzir veličina čestica i pH-vrijednost. Društva Carbochem, Gamma Chimica i FAR Polymer tvrdila su da u PCN-u nije uzeta u obzir molekularna masa, dok je društvo Ahlstrom-Munksjö tvrdilo da je raspon sadržaja pepela bio preširok.

(22) Komisija se nije složila s tvrdnjom da postoji problem sa strukturom PCN-a. PCN-i su sadržavali osnovna i ključna svojstva predmetnog proizvoda, koja su općenito određena temeljnim elementima uključenima u PCN (tj. viskoznosti, hidroliza, sadržaj pepela i metanola). Ti su parametri ključni za sve razrede PVA i smatraju se industrijskim normama za sve primjene predmetnog proizvoda. Stoga, iako je moguće da bi određene značajke koje nisu prisutne u PCN-u mogle biti relevantne za određene primjene, one su specifične za korisnika (a ne za proizvod).

(23) Argument je stoga odbačen.

1.4. **Odabir uzorka**

(24) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka navela da bi u skladu s člankom 17. osnovne uredbe mogla provesti odabir uzorka zainteresiranih strana.

1.4.1. *Odabir uzorka proizvođača iz Unije*

(25) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka navela da je odabrala privremeni uzorak proizvođačâ iz Unije. Komisija je uzorak odabrala na temelju prijavljenog obujma proizvodnje istovjetnog proizvoda u Uniji. Uzorak se sastojao od triju proizvođača iz Unije. Proizvođači iz Unije u uzorku činili su više od 90 % procijenjene ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda u EU-u. Komisija je pozvala zainteresirane strane da dostave primjedbe o privremenom uzorku.

(26) Jedna je strana izrazila rezerve u pogledu uključenja u uzorak proizvođača društva Wacker Chemie AG, koje proizvodi predmetni proizvod isključivo za vlastitu ograničenu upotrebu. Prema njezinu mišljenju, uključivanje u uzorak društva Wacker, koje nema prodaju na slobodnom tržištu, moglo je narušiti analizu štete.

(27) Komisija je uzela u obzir i situaciju jednog od društava u uzorku. Međutim, potrebno je napomenuti da cijela industrija Unije, uključujući tri prvotna proizvođača iz Unije u uzorku, proizvodi predmetni proizvod i za ograničenu potrošnju. Stoga se smatralo da uključenje društva Wacker Chemie AG u uzorak nije narušilo analizu štete te je Komisiji omogućilo da temeljito analizira i stanje ograničenog tržišta PVA u Uniji. Stoga se taj uzorak smatralo reprezentativnim za industriju Unije.

(28) Kako bi dobila potpunu ocjenu činjenica predmeta, Komisija je interes proizvođača iz Unije, Wacker i Solutia, razmotrila i s aspekta korisnika proizvoda iz ispitnog postupka.

(29) U kasnijoj fazi postupka jedan od triju proizvođača u uzorku, Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., obavijestio je Komisiju da ne može u potpunosti surađivati kao proizvođač u uzorku. Zapravo, njegov odgovor na upitnik uključivao je samo informacije o makropokazateljima, što nije bilo dovoljno za potrebe ispitnog postupka. Stoga je Komisija odlučila revidirati uzorak proizvođača iz Unije uklanjanjem društva Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.

(30) Izmijenjeni uzorak koji se sastoji od dvaju proizvođača iz Unije predstavlja više od 80 % procijenjene ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda u EU-u. Uzorak je reprezentativan za industriju Unije.

1.4.2. *Odabir uzorka uvoznika*

(31) Kako bi odlučila je li odabir uzorka potreban i, ako jest, kako bi odabrala uzorak, Komisija je od nepovezanih uvoznika zatražila da dostave informacije navedene u Obavijesti o pokretanju postupka.

(32) Šest nepovezanih uvoznika dostavilo je zatražene podatke i pristalo da ih se uključi u uzorak. U skladu s člankom 17. stavkom 1. osnovne uredbe Komisija je na temelju najvećeg obujma uvoza u Uniju odabrala uzorak triju nepovezanih uvoznika. U skladu s člankom 17. stavkom 2. osnovne uredbe provedeno je savjetovanje o odabiru uzorka sa svim poznatim uvoznicima. Nisu dostavljene nikakve primjedbe.

1.4.3. *Odabir uzorka proizvođača izvoznika iz NRK-a*

(33) Kako bi odlučila je li odabir uzorka potreban i, ako jest, kako bi odabrala uzorak, Komisija je od svih proizvođača izvoznika u NRK-u zatražila da dostave informacije navedene u Obavijesti o pokretanju postupka. Osim toga, Komisija je od Misije Narodne Republike Kine pri Europskoj uniji zatražila da utvrdi ostale proizvođače izvoznike koji bi mogli biti zainteresirani za sudjelovanje u ispitnom postupku, ako postoje, i/ili da stupi u kontakt s njima.

(34) Četvero proizvođača izvoznika iz predmetne zemlje dostavilo je zatražene informacije i pristalo da ih se uključi u uzorak. U skladu s člankom 17. stavkom 1. osnovne uredbe Komisija je odabrala uzorak triju proizvođača izvoznika na temelju najvećeg reprezentativnog obujma izvoza u Uniju koji bi se razumno mogao ispitati u raspoloživom vremenu. U skladu s člankom 17. stavkom 2. osnovne uredbe provedeno je savjetovanje o odabiru uzorka sa svim zainteresiranim stranama i s tijelima predmetne zemlje. Nisu primljene nikakve primjedbe.

1.5. **Individualno ispitivanje**

(35) U početku su četiri skupine proizvođača izvoznika koje su ispunile obrazac za odabir uzorka zatražile pojedinačno ispitivanje na temelju članka 17. stavka 3. osnovne uredbe. Na dan pokretanja postupka Komisija je upitnik za proizvođače izvoznike objavila na svojim internetskim stranicama. Osim toga, pri objavi uzorka Komisija je obavijestila proizvođača izvoznika koji nije uključen u uzorak da treba dostaviti potpun odgovor na upitnik ako želi da ga se pojedinačno ispita. Proizvođač izvoznik nije dostavio odgovor na upitnik. Time što nije dao odgovor proizvođač izvoznik nije ispunio zahtjeve te se stoga nije moglo odobriti pojedinačno ispitivanje.

1.6. **Odgovori na upitnik i posjeti radi provjere**

(36) Komisija je Vladi Narodne Republike Kine („kineska vlada”) poslala upitnik o postojanju znatnih poremećaja u NRK-u u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe. Upitnici za proizvođače iz Unije, uvoznike, korisnike i proizvođače izvoznike objavljeni su na internetu na dan pokretanja postupka.

(37) Odgovore na upitnik dostavila su dva proizvođača iz Unije u uzorku i tri proizvođača izvoznika u uzorku. Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 29., nepotpun odgovor na upitnik dobiven je i od drugog proizvođača iz Unije, koji je zbog toga isključen iz uzorka. Devet korisnika i tri nepovezana uvoznika dostavili su Komisiji odgovor na upitnik. Od kineske vlade nije zaprimljen odgovor.

(38) Komisija je zatražila i provjerila sve informacije koje je smatrala potrebnima za utvrđivanje dampinga, nastale štete i interesa Unije. Posjeti radi provjere u skladu s člankom 16. osnovne uredbe obavljeni su u prostorima sljedećih društava:

proizvođači iz Unije:

— Kuraray Europe GmbH, Njemačka („KEG”),

— Wacker Chemie AG, Njemačka („Wacker”),

nepovezani uvoznici:

— Carbochem Srl, Italija („Carbochem”),

— Omya Hamburg GmbH, Njemačka („Omya”),

— Wegochem Europe B.V., Nizozemska („Wegochem”),

korisnici:

— Cordial B.V., Nizozemska („Cordial”),

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgija („Solutia”),

— Wacker Chemie AG, Njemačka („Wacker”),

proizvođači izvoznici i njihova povezana društva u Narodnoj Republici Kini:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd („Shuangxin”);

Sinopec Group:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd („Sinopec Central China”),

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd („Sinopec Chongqing”),

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd („Sinopec Ningxia”),

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd,

Wan Wei Group::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd („Wan Wei”),

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd („Mengwei”).

1.7. **Razdoblje ispitnog postupka i razmatrano razdoblje**

(39) Ispitni postupak dampinga i štete obuhvatio je razdoblje od 1. srpnja 2018. do 30. lipnja 2019. („razdoblje ispitnog postupka” ili „RIP”). Ispitivanjem kretanja važnih za ocjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2016. do kraja razdoblja ispitnog postupka („razmatrano razdoblje”).

1.8. **Postupak za određivanje uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe**

(40) Budući da dostatni dokazi raspoloživi pri pokretanju ispitnog postupka upućuju na to da postoje znatni poremećaji u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe, Komisija je smatrala primjerenim pokrenuti ispitni postupak uzimajući u obzir članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe.

(41) Komisija je stoga, kako bi prikupila potrebne podatke za eventualnu primjenu članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe, u Obavijesti o pokretanju postupka pozvala sve proizvođače izvoznike iz predmetne zemlje da dostave informacije iz Priloga III. Obavijesti o pokretanju postupka u vezi s ulaznim elementima za proizvodnju PVA. Četiri kineska proizvođača izvoznika dostavila su relevantne podatke.

(42) Kako bi došla do informacija o navodnim znatnim poremećajima u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe, koje je smatrala potrebnima za ispitni postupak, Komisija je upitnik poslala i kineskoj vladi. Od kineske vlade nije zaprimljen odgovor. Potom je Komisija obavijestila kinesku vladu da će koristiti činjenice koje su dostupne u smislu članka 18. osnovne uredbe za utvrđivanje postojanja znatnih poremećaja u NRK-u.

(43) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka isto tako pozvala sve zainteresirane stranke da u roku od 37 dana od datuma objave te obavijesti u *Službenom listu Europske unije* iznesu svoja stajališta te dostave informacije i popratne dokaze u pogledu primjerenosti primjene članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe.

(44) Nakon pokretanja postupka tri kineska proizvođača izvoznika dostavila su primjedbe u pogledu metodologije za izračun dampinških marži u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe, posebno tvrdeći da Komisija nije dokazala da je navodna intervencija vlade dokazano dovela do narušavanja cijena ulaznih materijala. O pitanjima povezanima s postojanjem znatnih iskrivljenja raspravlja se u odjeljku 3.1.1. u nastavku.

(45) Osim toga, Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka navela da će s obzirom na raspoložive dokaze možda morati odabrati odgovarajuću reprezentativnu zemlju skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe za potrebe utvrđivanja uobičajene vrijednosti na temelju nenarušenih cijena ili referentnih vrijednosti.

(46) Komisija je 2. listopada 2019. objavila prvu bilješku u dokumentaciji („bilješka od 2. listopada 2019.") ([3]), u kojoj je zainteresirane strane pozvala da izraze mišljenja o relevantnim izvorima koje bi Komisija mogla upotrijebiti za utvrđivanje uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (e) drugom alinejom osnovne uredbe. Komisija je u toj bilješci popisala sve faktore proizvodnje, npr. materijale, energiju i radnu snagu, koje proizvođači izvoznici upotrebljavaju u proizvodnji predmetnog proizvoda. Osim toga, Komisija je na temelju kriterija za odabir nenarušenih cijena, odnosno referentnih vrijednosti, utvrdila moguće reprezentativne zemlje (i to Brazil, Maleziju, Meksiko i Tajland).

(47) Komisija je svim zainteresiranim stranama dala priliku da dostave svoje primjedbe. Komisija je primila primjedbe triju proizvođača izvoznika, jednog uvoznika i korisnika te podnositelja pritužbe. Kineska vlada nije dostavila nikakve primjedbe.

(48) Komisija se očitovala o primjedbama na bilješku od 2. listopada 2019. u drugoj bilješci o izvorima za utvrđivanje uobičajene vrijednosti od 20. prosinca 2019. („bilješka od 20. prosinca 2019.") ([4]). Komisija je objavila i revidirani popis faktora proizvodnje. Na temelju primljenih primjedbi Komisija je dodala i Tursku na popis mogućih reprezentativnih zemalja te je, nakon daljnjeg istraživanja, zaključila da se Turska smatra prikladnom reprezentativnom zemljom u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) prvom alinejom osnovne uredbe. Komisija je ujedno utvrdila popis oznaka koje Turska upotrebljava te je u otvorenoj dokumentaciji stavila na raspolaganje relevantne carinske statističke podatke iz Turske.

(49) Komisija je pozvala zainteresirane strane da dostave primjedbe. Komisija je primila primjedbe jednog proizvođača izvoznika, triju trgovaca proizvoda iz ispitnog postupka u Uniji i podnositelja pritužbe.

(50) Komisija se očitovala o primjedbama nakon bilješke od 20. prosinca 2019. u trećoj bilješci o izvorima za utvrđivanje uobičajene vrijednosti od 30. ožujka 2020. („bilješka od 30. ožujka 2020.") ([5]). U toj je bilješci Komisija dodatno pojasnila neke od izvora za utvrđivanje uobičajene vrijednosti i pozvala zainteresirane strane da dostave primjedbe. Nakon bilješke od 30. ožujka 2020. Komisija je primila primjedbe samo od triju trgovaca proizvoda iz ispitnog postupka u Uniji. U ovoj su Uredbi te primjedbe razmotrene u uvodnim izjavama 219., 220., 264., 342. i 343.

1.9. **Neuvođenje privremenih mjera i daljnji postupak**

(51) Komisija je 9. ožujka 2020., u skladu s člankom 19.a stavkom 2. osnovne uredbe, obavijestila zainteresirane strane da ne namjerava uvesti privremene mjere i da će nastaviti ispitni postupak.

(52) Budući da nisu uvedene nikakve privremene mjere, nije provedeno evidentiranje uvoza.

2. **PREDMETNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD**

2.1. **Predmetni proizvod**

(53) Predmetni je proizvod ([6]) poli(vinil alkohol) (PVA), neovisno o tome sadržava li nehidrolizirane acetatne skupine ili ne, u obliku homopolimerne smole viskoznosti (izmjerene u 4 % vodenoj otopini pri 20 °C) od 3 mPa s ili veće, ali ne veće od 61 mPa s, te stupnja hidrolize 80,0 mol % ili većeg, ali ne većeg od 99,9 mol %, oboje izmjereno prema metodi ISO 15023-2, podrijetlom iz Narodne Republike Kine (NRK) („predmetni proizvod").

(54) Tijekom ispitnog postupka postalo je očito da opis proizvoda nije bio dovoljno precizan, posebno u pogledu metode mjerenja viskoznosti i stupnja hidrolize, te da bi kod nacionalnih carinskih tijela mogao prouzročiti pogrešno tumačenje i/ili razvrstavanje. Nadalje, postojao je rizik da su gospodarski subjekti pogrešno protumačili opis te na temelju toga odlučiti da se neće javiti kao zainteresirane strane. Zbog toga je Komisija 7. studenoga 2019. objavila Obavijest („Obavijest o pojašnjenju") u kojoj je pojasnila tekst opisa opsega proizvoda iz Obavijesti o pokretanju postupka ([7]). U Obavijesti o pojašnjenju stranama je ujedno pružena mogućnost da se jave u propisanom roku i zatraže upitnik ako to žele. Jedan korisnik predmetnog proizvoda, Henkel AG&Co., javio se i zatražio da ga se smatra zainteresiranom stranom u postupku. Nijedna zainteresirana strana nije zatražila upitnik.

([3]) Br. t19.005031.
([4]) Br. t19.006513
([5]) Br. t20.002714.
([6]) Kako je pojašnjeno u Obavijesti o pojašnjenju.
([7]) Obavijest kojom se pojašnjava Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka koji se odnosi na uvoz određenih polivinil alkohola podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL C 378, 7.11.2019., str. 9.).

(55) Četiri industrije korisnika upotrebljavaju PVA uglavnom kao aditiv, prekursor ili sredstvo u: i. proizvodnji papira i kartona; ii. proizvodnji smola PVB (polivinil butiral) koje se upotrebljavaju u proizvodnji folija PVB; iii. proizvodnji pomoćnih sredstava za polimerizaciju plastike; i iv. proizvodnji emulzija i ljepila.

2.2. **Istovjetni proizvod**

(56) Ispitni postupak pokazao je da sljedeći proizvodi imaju ista osnovna fizička, kemijska i tehnička svojstva te iste osnovne namjene:

— predmetni proizvod,

— proizvod koji se proizvodi i prodaje na domaćem tržištu predmetne zemlje,

— proizvod koji u Uniji proizvodi i prodaje industrija Unije.

(57) Komisija je stoga utvrdila da su ti proizvodi istovjetni proizvodi u smislu članka 1. stavka 4. osnovne uredbe.

2.3. **Segmentacija**

(58) Predmetni proizvod proizvodi se i prodaje u obliku nekoliko različitih vrsta proizvoda koje industrija definira kao „razrede". Svaki se razred sastoji od specifične kombinacije razina viskoznosti, sadržaja metanola i pepela, kao i stupnja hidrolize, što rezultira širokim rasponom kombinacija proizvedenih u skladu sa zahtjevima specifikacija kupaca u različitim industrijama.

(59) Ispitnim postupkom otkriven je velik broj razreda PVA i za kineski uvoz i za proizvodnju/prodaju u Uniji. Komisija je različite karakteristične kombinacije tih razreda razvrstala u različite kontrolne brojeve proizvoda („PCN"). Tijekom razdoblja ispitnog postupka proizvođači izvoznici u uzorku uvezli su u Uniju 34 PCN-a predmetnog proizvoda, dok je proizvođač iz Unije u uzorku u istom razdoblju prodao oko 39 različitih PCN-a.

(60) Informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka pokazale su da neki od tih razreda (koje prodaje i industrija Unije i proizvođači izvoznici) imaju širok raspon primjene i, općenito, nižu cijenu. Ostali specijalizirani razredi za primjene s uskim specifikacijama (kao što su farmaceutski proizvodi ili proizvodnja folija PVB) u prosjeku su skuplji. Ove razrede prodaju i proizvođači iz Unije i proizvođači izvoznici.

(61) Međutim, unatoč velikom broju razreda, Komisija je utvrdila da na tržištu PVA ne postoje definirani segmenti. Različiti korisnici mogu nabaviti niz razreda PVA, ovisno o zahtijevanim tehničkim specifikacijama. Za neke je korisnike sadržaj pepela najvažniji element, a za druge viskoznost, dok neki uglavnom mogu upotrebljavati bilo koju specifikaciju. Svaka korisnička industrija može upotrebljavati različit skup razreda PVA naizmjenično. Iako su određeni korisnici (kao što su PVB, farmaceutska industrija) ograničeniji u pogledu broja razreda koje mogu upotrebljavati, njihov raspon razreda i dalje se preklapa s drugim vrstama korisnika koji mogu nabaviti širi raspon razreda.

(62) Zbog prethodno navedenih razloga Komisija je zaključila da su svi razredi konkurencija jedni drugima, barem u određenoj mjeri, pa analiza segmenta u ovom predmetu nije bila opravdana ni prikladna. Kako bi analizirala cjenovni učinak među različitim razredima i osigurala primjerenu usporedbu, Komisija je izvršila usklađenja kako bi se odrazile razlike u nekim svojstvima različitih razreda. Ta su usklađenja objašnjena u odjeljku 4.4.2. u nastavku.

(63) Nekoliko zainteresiranih strana, Carbochem, Gamma Chimica FAR Polymer, Wacker i Cordial, tvrdilo je nakon objave da Komisija nije uzela u obzir da je tržište PVA podijeljeno na dva segmenta: PVA visoke kvalitete i PVA niske kvalitete. Strane su tvrdile da proizvodi koji pripadaju tim segmentima nisu izravno međusobno zamjenjivi i da je kineski uvoz uglavnom prisutan u segmentu PVA niske kvalitete. Osim toga, tvrdile su da određeni korisnici mogu upotrebljavati samo određene posebne razrede predmetnog proizvoda u svojem proizvodnom postupku.

(64) Analizom koju je provela Komisija potvrđeno je da su različiti razredi, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 61., barem u određenoj mjeri međusobno zamjenjivi. Čak i ako je točno da određeni korisnici mogu nabaviti samo ograničeni skup razreda za svoju primjenu, ti razredi ne pripadaju isključivo industriji jednog korisnika na kraju proizvodnog lanca, nego se preklapaju s razredima koji potječu iz drugih primjena u daljnjoj proizvodnji. Nadalje, ispitnim postupkom otkriveno je da kineski proizvođači izvoznici opskrbljuju sve četiri glavne primjene PVA i u potpunosti se natječu s razredima koje prodaje industrija Unije.

(65) Stoga je ta tvrdnja odbijena.

2.4. **Tvrdnje u pogledu opsega proizvoda**

(66) Jedan korisnik, Solutia, proizvođač folije PVB, i jedan nepovezani uvoznik, Wegochem, tvrdili su da bi „niski stupanj pepela NMWD PVA" ([8]) trebalo isključiti iz opsega predmetnog proizvoda. Strane su ponovile svoju tvrdnju nakon objave.

(67) Prema njihovu mišljenju „niski stupanj pepela NMWD PVA" u osnovi se razlikuje od standardnog razreda PVA jer ima različita fizička, tehnička i kemijska svojstva te zahtijeva postupak proizvodnje s velikom dodanom vrijednošću. Zbog tih je specifičnih svojstava proizvodnja niskog stupnja pepela NMWD teška i složena u tehničkom pogledu. Samo je nekoliko proizvođača kvalificirano za proizvodnju tog određenog razreda koji se upotrebljava u proizvodnji folije PVB, a samo je jedan od njih aktivan u NRK-u. Konkretno, raspodjela molekulske težine, sadržaj željeza, nizak sadržaj pepela i metanola nisu standardna svojstva predmetnog proizvoda i čine taj razred PVA jedinstvenim i iznimno teškim za proizvodnju jer njegova svojstva moraju biti u skladu s uskim specifikacijama za sve parametre istodobno.

(68) Komisija se na temelju dokaza u dokumentaciji nije složila s tom analizom. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 58., PVA se prodaje u nekoliko različitih razreda, u skladu s konačnom upotrebom. Svaki razred ima jedinstvenu kombinaciju svojstava (npr. viskoznost, hidroliza, sadržaj pepela i metanola) koje svaki korisnik posebno zahtijeva od proizvođača u trenutku narudžbe. S obzirom na različita kemijska i fizička svojstva, protivno argumentima stranaka, proizvodi PVA s niskim sadržajem pepela u potpunosti su obuhvaćeni definicijom proizvoda u pogledu njegovih bitnih svojstava (tj. viskoznost, hidroliza, sadržaj metanola i pepela). Osim toga, svi proizvođači PVA s niskim sadržajem pepela proizvode ga na standardnoj proizvodnoj liniji bez primjene iznimnih postupaka proizvodnje.

(69) Kad je riječ o uskoj raspodjeli molekulske težine („NMWD"), ona nije karakteristična za hidrolizu, viskoznost ili sadržaj pepela. NMWD se ne mijenja od jedne do druge proizvodne serije. Nakon što proizvodna linija ispuni uvjete za proizvodnju NMWD PVA, sav PVA proizveden u toj liniji ispunjavat će zahtjeve jer ne uključuje nikakve dodatne korake u postupku proizvodnje i nema nikakvih posebnih svojstava koja se bitno razlikuju od bilo kojeg drugog razreda. Osim toga, ne upotrebljava se isključivo za proizvodnju smole PVB, nego se upotrebljava i za proizvodnju ljepila i zaštitnih premaza topljivih u vodi.

(70) Naposljetku, ispitnim postupkom otkriveno je da, u pogledu opskrbe, nekoliko proizvođača PVA može proizvoditi niski stupanj pepela NMWD PVA. Osim kineskog podrijetla, NMWD PVA s niskim sadržajem pepela, usporediv PVA s niskim sadržajem pepela, može se nabavljati od proizvođača iz Sjedinjenih Američkih Država i od proizvođača iz Unije.

(71) Nakon objave strane su tvrdile da Komisija nije uzela u obzir da se sve relevantne značajke „NMWD PVA s niskim sadržajem pepela" moraju ispuniti istodobno i da postoji mali broj proizvođača koji ispunjavaju uvjete za opskrbu NMWD PVA s niskim sadržajem pepela.

(72) Suprotno tvrdnji strana, Komisija je zapravo uzela u obzir da svi parametri za „NMWD PVA s niskim sadržajem pepela" moraju biti ispunjeni istodobno. Sadržaj metanola i pepela u potpunosti je obuhvaćen definicijom proizvoda u pogledu njegovih bitnih značajki te kategorizacijom Komisije koja se temelji na PCN-ima. Ispitni je postupak pokazao i da proizvođači iz Unije i proizvođači izvoznici mogu udovoljiti zahtijevanim specifikacijama. Kad je riječ o uskoj raspodjeli molekulske težine u kombinaciji s drugim dvama parametrima, kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 69., nakon što proizvodna linija ispuni uvjete za proizvodnju NMWD PVA, sav PVA koji proizvodi ta linija ispunit će uvjete za usku raspodjelu molekulske težine, a zatim se može kombinirati s odgovarajućim sadržajem metanola i pepela u skladu sa zahtjevima svakog kupca. Stoga to nije značajka koja se odnosi isključivo na PVA proizveden za društvo Solutia.

(73) Kad je riječ o drugoj točki, društvo Solutia imalo je strategiju višestrukih izvora pri proizvodnji PVA za vlastitu ograničenu potrošnju, kao i intenzivnoj uporabi višestrukih izvora opskrbe PVA iz industrije Unije, od proizvođača izvoznika iz NRK-a i proizvođača iz trećih zemalja. Komisija je utvrdila da postoje najmanje četiri proizvođača na tri različita kontinenta koji mogu proizvoditi „NMWD PVA s niskim sadržajem pepela". Stoga, iako je točno da bi kvalifikacija novog dobavljača PVA mogla biti težak i dugotrajan proces, ispitni postupak pokazao je da postoji nekoliko alternativnih izvora koji bi znatno ograničili rizik manjka opskrbe za društvo Solutia, čak i s mjerama koje su na snazi. Nadalje, Komisija smatra da razina antidampinških pristojbi ne bi spriječila dobavljača društva Solutia iz NRK-a da nastavi izvoziti PVA po poštenoj cijeni.

([8]) „Uska raspodjela molekulske težine niskog stupnja pepela"

(74) Tvrdnja je stoga odbačena.

(75) Tri druge zainteresirane strane, odnosno Cordial, Carbochem i Wacker, u više su navrata tvrdile, te su ponovile svoje tvrdnje nakon objave, da se predmetni proizvod uvezen iz NRK-a znatno razlikuje od istovjetnog proizvoda koji proizvodi industrija Unije. Njihov je glavni argument bio da je PVA uvezen iz NRK-a imao znatno širi raspon tolerancije u pogledu sadržaja pepela, postotka natrijeva acetata i sadržaja metanola u usporedbi s PVA koji proizvodi i prodaje industrija Unije. Iako su u proizvodnji smola PVB i određenih emulzija ta svojstva imala znatan utjecaj, nisu bila relevantna za druge primjene kao što su papir, ljepila i tekstilni aditivi. Stoga su, prema njihovu mišljenju, predmetni proizvod i istovjetni proizvod bili znatno različiti i prikladni za različite primjene, a tržište Unije bilo je podijeljeno na visokokvalitetan i niskokvalitetan PVA.

(76) Ispitnim postupkom otkriveno je da za gotovo sve primjene kupci određuju najveću prihvatljivu granicu sadržaja pepela i lako mogu prihvatiti PVA s puno nižim sadržajem pepela od njegovih najviših pragova. Osim toga, razlika između troškova proizvodnje navodnog „standardnog" PVA (tj. sadržaj pepela iznad 0,5 %) i PVA „s niskim sadržajem pepela" (sadržaj pepela ispod 0,5 %) bila je zanemariva jer je proizvodni postupak za PVA u pogledu sadržaja pepela uvijek jednak. Međutim, točno je da je sadržaj pepela manje relevantan za primjene kao što su papir ili ljepila. Ispitnim postupkom utvrđeno je i da su, osim jednog korisnika, sve industrije korisnika kupovale PVA i s niskim i s visokim sadržajem pepela.

(77) Kad je riječ o sadržaju metanola, industrija Unije proizvodi PVA sa znatno nižim sadržajem metanola od kineskih proizvođača. Međutim, i predmetni i istovjetni proizvod potpuno su u skladu u pogledu različitih pragova metanola utvrđenih tijekom ispitnog postupka. Osim toga, i za metanol se razlike odnose na najveće prihvatljive razine, a ne na usku specifikaciju. Osim toga, ispitnim postupkom otkriveno je da sadržaj metanola, i u NRK-u i u Uniji, ima zanemariv učinak i na prodajnu cijenu i na trošak proizvodnje PVA.

(78) Nadalje, kako je prethodno objašnjeno u uvodnim izjavama od 58. do 62., različiti razredi PVA dijele osnovna svojstva i njihove su uporabe u velikoj mjeri identične i međusobno zamjenjive. Razine udjela pepela ili metanola same po sebi ne definiraju primjene ni cijenu predmetnog proizvoda jer se tek u kombinaciji s drugim relevantnim svojstvima, kao što su viskoznost i hidroliza, definiraju svojstva razreda, njegova moguća krajnja uporaba i prodajna cijena.

(79) Dokazi prikupljeni u ispitnom postupku pokazali su da prosječna razlika u cijeni između razreda PVA s „niskim sadržajem pepela" u odnosu na one sa „standardnim sadržajem pepela" iznosi oko 10 %. Međutim, cijene PVA mogu varirati do 40 % među razredima PVA s istim sadržajem pepela. Osim toga, određeni navodno jeftiniji razredi sa „standardnim" sadržajem pepela mogu biti do 27 % skuplji od onih s „niskim sadržajem pepela". Stoga se ne može zaključiti, kao što su to tvrdile zainteresirane strane, da je tržište Unije bilo podijeljeno na PVA visoke kvalitete (koji proizvodi industrija Unije) i PVA niske kvalitete (uvezen iz NRK-a) na temelju sadržaja pepela i metanola niti da se ta navodna podjela odražava u cijenama i trošku proizvodnje. Naprotiv, kako je prethodno objašnjeno u uvodnim izjavama od 58. do 62., nekoliko razreda s navodnim „standardnim" specifikacijama isto se tako natječe s navodnim „visokokvalitetnim" razredima istovjetnog proizvoda.

(80) Nakon objave društvo Wacker tvrdilo je da je procjena Komisije da sadržaj metanola ima zanemariv učinak na prodajnu cijenu i trošak proizvodnje PVA bila pogrešna.

(81) Ispitni postupak pokazao je da PVA s vrlo niskim sadržajem metanola ima veći trošak proizvodnje nego PVA s istim svojstvima, ali s većim sadržajem metanola. Međutim, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 77., podaci prikupljeni tijekom ispitnog postupka pokazali su da su različite razine metanola i za proizvođače iz Unije i za proizvođače izvoznike imale zanemariv učinak na prodajne cijene. Stoga je Komisija utvrdila da sadržaj metanola ima zanemariv učinak na prodajnu cijenu PVA. Točno je da industrija Unije može proizvoditi PVA s vrlo niskim sadržajem metanola. Međutim, riječ je o nišnom proizvodu koji se prodaje u zanemarivim količinama, dok najveći dio PVA koji se prodaje na tržištu Unije ima standardni sadržaj metanola.

(82) Tvrdnja je stoga odbačena.

(83) Druga strana, Cordial, tvrdila je da PVA proizveden u Uniji nije prikladan za njezinu uporabu jer je trebala PVA u obliku praha i razine hidrolize više od 89 %.

(84) PVA se obično proizvodi u bijelom krutom zrnatom obliku. Međutim, može se dalje prerađivati i pretvoriti u praškasti oblik postupkom mljevenja. Kako je pokazao ispitni postupak, industrija Unije u potpunosti je sposobna poduzeti taj dodatan korak.

(85) Kad je riječ o razini hidrolize, podaci prikupljeni u postupku pokazali su da je industrija Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka proizvodila i prodavala PVA čija je razina hidrolize bila viša od 89 %. Tvrdnja je stoga odbačena.

3. **DAMPING**

3.1. **Uobičajena vrijednost**

(86) U skladu s člankom 2. stavkom 1. osnovne uredbe „uobičajena vrijednost obično se temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici".

(87) U skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe „[a]ko se […] utvrdi da upotreba domaćih cijena i troškova u zemlji izvoznici nije primjerena zbog toga što u toj zemlji postoje znatni poremećaji u smislu točke (b), uobičajena vrijednost izračunava se isključivo na temelju troškova proizvodnje i prodaje koji odražavaju nenarušene cijene odnosno referentne vrijednosti" i „uključuje nenarušen i razuman iznos troškova prodaje te administrativnih i općih troškova i dobiti". Kako je dodatno objašnjeno u nastavku, Komisija je u ovom ispitnom postupku na temelju dostupnih dokaza zaključila da je primjena članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe prikladna.

3.1.1. *Postojanje znatnih poremećaja*

3.1.1.1. Uvod

(88) Člankom 2. stavkom 6.a točkom (b) osnovne uredbe utvrđuje se: „znatni poremećaji su oni poremećaji do kojih dolazi ako prijavljene cijene ili troškovi, uključujući troškove sirovina i energije, nisu rezultat sila slobodnog tržišta jer na njih utječu znatne državne intervencije. Pri procjeni postojanja znatnih poremećaja u obzir se uzima, među ostalim, mogući učinak jednog ili više sljedećih elemenata:

— na dotičnom tržištu u znatnoj mjeri djeluju poduzeća koja su u vlasništvu ili pod kontrolom vlasti zemlje izvoznice odnosno koja ta tijela politički nadziru ili im pružaju smjernice;

— prisutnost države u poduzećima zbog koje država može utjecati na cijene ili troškove;

— javne politike ili mjere kojima se diskriminira u korist domaćih dobavljača ili se na drugi način utječe na sile slobodnog tržišta;

— nepostojanje, diskriminatorna primjena ili neodgovarajuće izvršavanje zakonodavstva o stečaju, trgovačkim društvima ili o vlasništvu;

— poremećaji u području troškova plaća;

— pristup financijskim sredstvima odobravaju institucije koje provode ciljeve javnih politika ili na drugi način ne djeluju neovisno o državi".

(89) U skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (b) osnovne uredbe u procjeni postojanja znatnih poremećaja u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe uzima se u obzir, među ostalim, neiscrpan popis elemenata iz prethodne odredbe. U skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (b) osnovne uredbe pri procjeni postojanja znatnih poremećaja u obzir se uzima mogući učinak jednog od tih elemenata ili više njih na cijene i troškove predmetnog proizvoda u zemlji izvoznici. Budući da taj popis nije kumulativan, nije potrebno uzeti u obzir sve elemente kako bi se utvrdili znatni poremećaji. Osim toga, za dokazivanje postojanja jednog ili više elemenata s popisa mogu se upotrijebiti iste činjenične okolnosti. Međutim, svaki zaključak o znatnim poremećajima u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) mora se donijeti na temelju svih raspoloživih dokaza. Pri općoj procjeni postojanja poremećaja u obzir se mogu uzeti i opći kontekst i situacija u zemlji izvoznici, osobito ako temeljni elementi ekonomskog i upravnog ustroja zemlje izvoznice vladi daju znatne ovlasti da intervenira u gospodarstvo tako da cijene i troškovi nisu posljedica slobodnog kretanja tržišnih sila.

(90) U članku 2. stavku 6.a točki (c) osnovne uredbe utvrđeno je sljedeće: „[a]ko Komisija ima utemeljene naznake o mogućem postojanju znatnih poremećaja u smislu točke (b) u određenoj zemlji ili u određenom sektoru u toj zemlji i ako je to primjereno za djelotvornu primjenu ove Uredbe, Komisija izrađuje, stavlja na raspolaganje javnosti i redovito ažurira izvješće u kojem se navode okolnosti iz točke (b) na tržištu u toj zemlji ili sektoru”.

(91) Na temelju te odredbe Komisija je izradila Izvješće o NRK-u (dalje u tekstu „Izvješće”) ([9]) iz kojeg je vidljivo da dolazi do znatnih vladinih intervencija na mnogim razinama gospodarstva, uključujući specifične poremećaje mnogih ključnih faktora proizvodnje (kao što su zemljište, energija, kapital, sirovine i radna snaga) i u pojedinim sektorima (na primjer, čelika i kemikalija). Izvješće je dodano u dokumentaciju ispitnog postupka u fazi pokretanja postupka. U pritužbi su navedeni i određeni relevantni dokazi koji dopunjuju Izvješće. U trenutku pokretanja postupka zainteresirane strane pozvane su da ospore, dopune ili dostave primjedbe na dokaze iz dokumentacije ispitnog postupka.

(92) Pritužba je sadržavala informacije o nizu poremećaja na tržištu PVA u Kini. Prvo, cijene sirovina potrebnih za proizvodnju VAM-a – nafte, prirodnog plina ili ugljena – narušene su zbog vladine intervencije u obliku sektorskih planova, prisutnosti poduzeća u državnom vlasništvu i subvencija. Drugo, podnositelj pritužbe upućuje na poremećaje u trošku drugih međumaterijala, osobito u kemijskom sektoru. Podnositelj pritužbe spominje problem viška kapaciteta u kemijskom sektoru, prisutnost poduzeća u državnom vlasništvu i vrlo nisku iskoristivost proizvodnje metanola, octene kiseline, kalcijeva karbida i acetilena, što utječe na cijene tih materijala. Treće, podnositelj pritužbe navodi poremećaje troška energije zbog uplitanja države u politiku određivanja cijena, prisutnosti poduzeća u državnom vlasništvu i povlaštenih cijena energije za određene industrije, kao što su proizvođači kalcijeva karbida. Nadalje, u pritužbi se kao faktori koji utječu na cijene u Kini spominju ponuda kapitala, pristup financiranju i nedostatak učinkovitih kontrola zaštite okoliša. Naposljetku, u pritužbi se ističe da su najveći proizvođači PVA poduzeća u državnom vlasništvu i da postoje ambiciozni planovi za daljnje proširenje industrije PVA u Unutarnjoj Mongoliji, što upućuje na uključenost kineske države.

(93) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 42., kineska vlada nije dostavila primjedbe ni dokaze kojima bi potkrijepila ili osporila postojeće dokaze iz dokumentacije predmeta, uključujući Izvješće i dodatne dokaze o postojanju znatnih poremećaja i/ili primjerenosti primjene članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe u ovom predmetu koje je dostavio podnositelj pritužbe. Tek nakon konačne objave kineska vlada iznijela je primjedbe na Izvješće i dokaze o postojanju znatnih poremećaja. Kineska vlada najprije je tvrdila da je objavom Izvješća industrija EU-a stavljena u povoljan položaj pri podnošenju pritužbi. Prema mišljenju kineske vlade, to omogućuje donošenje presude bez suđenja, protivno je duhu vladavine prava i dovodi do kažnjavanja određenih poduzeća u ime nacionalnih ili sektorskih poremećaja. Drugo, kineska vlada tvrdila je da je Komisija izdala samo jedno izvješće, tj. Izvješće o Kini. Treće, kineska vlada smatra da Komisija nije provela nikakvu ocjenu o tome bi li tržište EU-a ili tržišta njegovih država članica sadržavala elemente znatnih poremećaja. Nije provedena ni slična ocjena u kontekstu određivanja odgovarajuće reprezentativne zemlje u ispitnim postupcima. Četvrto, kineska vlada tvrdila je da sadržaj Izvješća ima pogrešne navode, da je jednostran ili čak apsurdan te da znatno odstupa od činjenica. Pozivanje na Izvješće umjesto na stvarni ispitni postupak, prema navodima kineske vlade, u očitoj je suprotnosti s načelom propisanog postupanja. Peto, kineska vlada postavila je pitanje je li Izvješće, kao radni dokument službi Komisije, u skladu s kriterijima osnovne uredbe kojima se zahtijeva da Komisija sastavi, javno objavi i redovito ažurira izvješće.

(94) U odgovoru na primjedbe kineske vlade Komisija prvo napominje da je u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) osnovne uredbe, ako ima utemeljene naznake o mogućem postojanju znatnih poremećaja u zemlji ili sektoru, obvezna sastaviti izvješće u kojem se navode relevantne okolnosti na tržištu. U skladu s istom odredbom osnovne uredbe, mogućnost da se zainteresirane strane pozivaju na dokaze sadržane u tom izvješću dopunjena je odgovarajućom mogućnošću da druge zainteresirane strane opovrgnu, dopune ili komentiraju izvješće i dokaze navedene u njemu. Drugo, kako je Komisija u više navrata javno istaknula, razlog da se prvo objavi izvješće o Kini potaknut je relativnom važnošću Kine u Komisijinoj praksi trgovinske zaštite. To ne znači da bi Komisija namjeravala objaviti samo Izvješće. Komisija razmatra slična izvješća o drugim trećim zemljama. Treće, Komisija podsjeća da se za potrebe utvrđivanja postojanja znatnih poremećaja u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe potencijalni učinak jednog ili više elemenata navedenih u toj odredbi analizira u

([9]) Radni dokument službi Komisije o znatnim poremećajima u gospodarstvu Narodne Republike Kine u svrhu ispitnih postupaka trgovinske zaštite, 20. prosinca 2017., SWD(2017) 483 final/2 (dalje u tekstu „Izvješće”).

odnosu na cijene i troškove u zemlji izvoznici. U tom se kontekstu ne uzimaju u obzir struktura troškova i mehanizmi formiranja cijena na drugim tržištima, kao što je tržište EU-a. Osim toga, postupak odabira reprezentativne zemlje detaljno je opisan u odjeljku 3.1.2. u nastavku. Četvrto, Komisija napominje da kineska vlada ne navodi konkretne slučajeve u kojima smatra da Izvješće sadržava pogrešne navode, da je jednostrano ili apsurdno te s obzirom na to Komisija nije u mogućnosti odgovoriti na takve opće tvrdnje. Unatoč tomu, u odnosu na načelo propisanog postupanja Komisija upućuje na različite slučajeve tijekom ovog ispitnog postupka u kojima su zainteresirane strane, uključujući kinesku vladu, dobile priliku sudjelovati u ispitnim postupcima, među ostalim iznijeti primjedbe o postojanju znatnih poremećaja (vidjeti prethodno navedene uvodne izjave 3. i 25.). Peto, Komisija napominje da se člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) osnovne uredbe ne propisuje poseban format za izvješća o znatnim poremećajima niti su u toj odredbi utvrđeni kanali za objavu ili intervali za ažuriranje izvješća. Komisija može samo još jednom ponoviti da je kineska vlada, iako joj je pruženo dovoljno prilika za iznošenje primjedbi na sadržaj Izvješća (vidjeti prethodne uvodne izjave 37. i 42.), odlučila to ne učiniti. Zbog svih tih razloga Komisija je odbacila argumente koje je iznijela kineska vlada.

(95) Dodatne primjedbe koje se odnose na postojanje znatnih poremećaja dostavljene su u ime svih triju proizvođača izvoznika. Prvo, tvrdili su da u odjeljcima Izvješća na koje se upućuje u pritužbi nije dokazano da postoji išta što bi moglo predstavljati znatno narušavanje cijena kako bi metodologija iz članka 2. stavka 6.a osnovne antidampinške uredbe bila primjenjiva. Umjesto toga, u Izvješću se samo tvrdilo da je bilo nekoliko navodnih vladinih intervencija na nekim kineskim tržištima, posebno u energetskom sektoru.

(96) Drugo, tvrdili su da EU ne bi trebao odstupati od standardne metodologije pri utvrđivanju uobičajene vrijednosti, tj. upotrebe samo domaćih cijena i troškova zemlje izvoznice, osim ako je u Sporazumu o antidampingu dopušteno drukčije. S obzirom na navedeno, EU bi trebao slijediti standardnu metodologiju u skladu s člankom 2. Sporazuma o antidampingu. Osim toga, zainteresirane strane tvrdile su i da pojam znatnih poremećaja uopće ne postoji u Sporazumu o antidampingu. Prema dostavljenim primjedbama: 1. ne postoji pravna osnova u Sporazumu o antidampingu ili GATT-u iz 1994. za takvu posebnu mjeru i 2. u predmetu *EU – biodizel (Argentina)* utvrđeno je da istražna tijela moraju upotrijebiti troškove proizvodnje koji su stvarno nastali za proizvođače ili izvoznike za izračun uobičajene vrijednosti. Zbog toga izračun uobičajene vrijednosti nije u skladu s člancima 2.2. i 2.2.1.1. Sporazuma o antidampingu.

(97) Kao odgovor na prvi argument Komisija podsjeća da se Obavijest o pokretanju postupka ([10]) odnosila na brojne nepravilnosti na kineskom tržištu PVA, uključujući „među ostalim, u odjeljku 4.2.1. „Struktura kineskog sustava planiranja”, odjeljku 10.1.1. „Pregled energetskog tržišta”, odjeljku 10.1.2. „Planovi” u energetskom sektoru, odjeljku 10.2.1.2. „Diferencijacija cijena”, odjeljku 11.2. „Pristup kapitalu”, odjeljku 11.4.4.1. „Davanje kredita bez roka dospijeća (*evergreening*) i zombi poduzeća”, odjeljku 11.4.4. „Vladin odgovor na rizični dug”, odjeljku 16.2.5. „Poduzeća u državnom vlasništvu” u kemijskom sektoru, odjeljku 16.3. „Regulatorni okvir/kvantitativni ciljevi razvoja” i odjeljku 16.2.6. „Prekomjerni kapaciteti” izvješća o predmetnoj zemlji.” Nadalje, u Obavijesti o pokretanju postupka upućuje se na 12. i 13. petogodišnji plan kao i na niz izvješća koje spominje podnositelj pritužbe. Stoga Komisija smatra da je popis dokaza naveden u Obavijesti o pokretanju postupka bio dovoljan da opravda pokretanje ispitnog postupka na temelju članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe.

(98) Drugo, za potrebe ovog ispitnog postupka Komisija je u uvodnoj izjavi 171. zaključila da je primjereno primijeniti članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe. Komisija se ne slaže sa stajalištem zainteresirane strane da Komisija ne smije primjenjivati članak 2. stavak 6.a. Naprotiv, Komisija smatra da je članak 2. stavak 6.a primjenjiv i da se mora primijeniti u okolnostima ovog predmeta. Osim toga, Komisija smatra da je ta odredba u skladu s obvezama Europske unije u okviru WTO-a. Komisija smatra da, kako je pojašnjeno u predmetu DS473 EU – biodizel (Argentina), odredbe osnovne uredbe koje se općenito upotrebljavaju za sve članice WTO-a, posebno članak 2. stavak 5. drugi podstavak, dopuštaju upotrebu podataka iz trećih zemalja koji su odgovarajuće prilagođeni, ako je takva prilagodba potrebna i utemeljena. Naposljetku, Komisija je podsjetila da se predmet DS473 EU – biodizel (Argentina) nije odnosio na primjenu članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe, koja je relevantna pravna osnova za utvrđivanje uobičajene vrijednosti u ovom ispitnom postupku. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

([10]) Vidjeti Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka koji se odnosi na uvoz određenih poli(vinil alkohola) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL C 256, 30.7.2019., str. 4.), točka 3.

(99) Nadalje, jedna zainteresirana strana, odnosno društvo Wacker, dostavila je primjedbe u pogledu postojanja znatnih poremećaja. Kao prvo, društvo Wacker tvrdilo je da metodologija iz članka 2. stavka 6.a osnovne antidampinške uredbe kao takva nije u skladu s člancima 2.1. i 2.2.2. Sporazuma o antidampingu. To je zato što se pojam „dampinga" odnosi na cijene koje su obračunavali pojedinačni izvoznici/strani proizvođači, kako je navelo Žalbeno tijelo u predmetu SAD – Nehrđajući čelik iz Meksika, t. 86. Nadalje, člankom 2.2. Sporazuma o antidampingu nije dopuštena mogućnost izračuna troška proizvodnje na temelju troškova izvan zemlje podrijetla izvezenog proizvoda. Naposljetku, [društvo Wacker] tvrdilo je da Komisija namjerava upotrijebiti troškove treće zemlje za sve kineske faktore proizvodnje, što nije u skladu s člankom 2.2.1.1. Sporazuma o antidampingu, kako je potvrdilo i Žalbeno tijelo u predmetima EU – biodizel (Argentina) i Odbor u EU-u – biodizel (Indonezija).

(100) Pitanje usklađenosti članka 2. stavka 6.a s pravom WTO-a već je razmatrano u prethodnoj uvodnoj izjavi 98.

(101) Drugo, društvo Wacker tvrdilo je da, kako je pojasnilo Žalbeno tijelo u predmetu SAD – Ugljični čelik (Indija), sama činjenica da je vlada prevladavajući dobavljač robe u zemlji ne čini cijene u toj zemlji niskima/jeftinima/narušenima ili cijenama koje nisu usmjerene na tržište.

(102) Komisija je podsjetila da se spor SAD – Ugljični čelik (Indija) odnosio na kompenzacijske mjere i stoga se bavi usklađenošću mjera sa Sporazumom o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Stoga nalazi u ovom predmetu nisu relevantni za antidampinški ispitni postupak koji podliježe Sporazumu o antidampingu.

(103) Treće, usklađenje troškova prodaje, općih i administrativnih troškova („SG&A") i troška proizvodnje zbog navodnog narušavanja troškova sirovina i troškova rada, među ostalim, nije u skladu s člankom 2.2.2. Sporazuma o antidampingu. U svakom slučaju, društvo Wacker tvrdilo je da se primjena članka 2. stavka 6.a ne može opravdati jer ne postoje poremećaji u području troškova ulaznih elemenata ili troškova prodaje, općih i administrativnih troškova.

(104) Komisija je napomenula da kada se utvrdi da zbog postojanja znatnih poremećaja za zemlju izvoznicu u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (b) osnovne uredbe nije primjereno upotrijebiti domaće cijene i troškove u zemlji izvoznici, uobičajena vrijednost u zemlji podrijetla izračunava se na temelju nenarušenih cijena ili referentnih vrijednosti u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji za svakog proizvođača izvoznika u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a). Istom odredbom osnovne uredbe omogućuje se i upotreba domaćih troškova ako je sa sigurnošću utvrđeno da nisu narušeni. Stoga su proizvođači izvoznici imali mogućnost dostaviti dokaze da njihovi pojedinačni troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi i/ili drugi troškovi ulaznih elemenata stvarno nisu bili narušeni. Međutim, kako je dokazano u odjeljcima od 3.1.1.2. do 3.1.1.9., Komisija je utvrdila da postoje poremećaji u industriji PVA i nije bilo nikakvih dokaza da faktori proizvodnje pojedinačnih proizvođača izvoznika nisu narušeni. Te su tvrdnje stoga odbačene.

(105) Četvrto, društvo Wacker tvrdilo je da činjenica da su kineski proizvođači PVA u većinskom državnom vlasništvu nije relevantna za trenutačni dampinški ispitni postupak jer se kinesko tržište PVA u potpunosti temelji na tržištu.

(106) Komisija je podsjetila da u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (b) osnovne uredbe državno vlasništvo može biti važan pokazatelj postojanja znatnih poremećaja. Čak i proizvođači PVA u privatnom vlasništvu, kako je detaljno opisano u odjeljcima 3.1.1.3. i 3.1.1.4., posluju u okružju u kojem prevladavaju prisutnost države i smjernice industrije PVA te industrija povezanih s proizvodnjom PVA, kao što su proizvođači sirovina za proizvodnju PVA.

(107) Peto, društvo Wacker tvrdilo je da troškovi ugljena, plina, sirove nafte i električne energije nisu narušeni u Kini i da je Kina zapravo uvoznik ili su cijene ugljena i plina i električne energije često veće nego u drugim zemljama. Stoga bi Komisija za te ulazne materijale trebala upotrebljavati kineske cijene.

(108) Komisija podsjeća da ne raspolaže uvjerljivim dokazima kojima bi se utvrdilo da određeni troškovi nisu narušeni. U uvodnoj izjavi 169. napominje se i da su, prema dokazima u dokumentaciji, svi proizvođači izvoznici u uzorku glavne ulazne elemente nabavljali u NRK-u. Budući da je Komisija utvrdila postojanje znatnih poremećaja u sektoru PVA u cijeloj zemlji u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (b) osnovne uredbe i nema nikakvih dokaza u skladu s člankom 2. stavkom 6.a trećom alinejom osnovne uredbe, Komisija je tu tvrdnju odbacila.

(109) U primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač iz Unije/korisnik ponovno je podnio niz primjedbi koje su u osnovi identične primjedbama opisanima u prethodnoj uvodnoj izjavi 99., inzistirajući da članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe kao takav nije u skladu s člancima 2.2. i 2.2.2. Sporazuma o antidampingu te da Komisija, iako navodi da je članak 2. stavak 6.a u skladu s obvezama EU-a prema WTO-u, ne pruža nikakvo dodatno objašnjenje pravne osnove kojim bi potkrijepila svoju izjavu. Umjesto toga, Komisija navodno proturječi samoj sebi i nastoji pronaći pravno opravdanje za primjenu članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe.

(110) Upućivanjem na članak 2. stavak 2. Sporazuma o antidampingu, proizvođač iz Unije/korisnik nadalje je tvrdio s tim u vezi da je izračun uobičajene vrijednosti dopušten samo u tri posebne situacije navedene u toj odredbi i da je taj popis takvih situacija iscrpan. Slijedom toga, proizvođač iz Unije/korisnik tvrdi da je Komisija prije pribjegavanja izračunu uobičajene vrijednosti morala utvrditi da postoji jedna od triju situacija opisanih u članku 2.2. Sporazuma o antidampingu, a ne se usredotočiti na dokazivanje postojanja navodnih poremećaja u kineskom gospodarstvu. Prema mišljenju proizvođača iz Unije/korisnika, člankom 2.2. Sporazuma o antidampingu ne dopuštaju se nikakve iznimke na temelju narušavanja troškova.

(111) Jedan je korisnik iznio sličnu argumentaciju, čak i citirajući prethodno navedenu argumentaciju proizvođača iz Unije/korisnika. U skladu s tim, drugi korisnik smatrao je da se metodologijom koju je primijenila Komisija krši pravo WTO-a jer Sporazum o antidampingu dopušta upotrebu troška proizvodnje za izračun uobičajene vrijednosti samo ako nema prodaje u uobičajenom tijeku trgovine na domaćem tržištu zbog ili u slučaju posebne situacije na tržištu koja utječe na usporedivost cijena. Osim toga, korisnik tvrdi da bi, ako se smatra da znatni poremećaji na koje upućuje Komisija predstavljaju posebnu situaciju na tržištu, takvi poremećaji jednako utjecali na kineske domaće i izvozne cijene, što bi zauzvrat Komisiji zabranilo da odstupi od upotrebe prodajnih cijena u NRK-u.

(112) Slično prethodno navedenim argumentima proizvođača iz Unije/korisnika, jedan proizvođač izvoznik u uzorku u svojim je primjedbama na konačnu objavu tvrdio da primjena članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe dovodi do različitih povreda članka 2. Sporazuma o antidampingu, što je, prema mišljenju proizvođača izvoznika, potvrđeno u nekoliko izvješća povjerenstva i Žalbenog tijela.

(113) Istovjetni su argumenti izneseni i u primjedbama drugih proizvođača izvoznika u uzorku na konačnu objavu, u kojima se tvrdi da Komisija nije propustila utvrditi uobičajenu vrijednost provođenjem stroge usporedbe s kineskim cijenama ili troškovima, ali da je u potpunosti učinkovito zanemarila članak 2. Sporazuma o antidampingu. Kako bi se objasnili navodni nedostaci pristupa Komisije koji, prema navodima proizvođača izvoznika u uzorku, dovodi do preuveličanih dampinških marži, proizvođači nude ilustrativan alternativni pristup načinu na koji bi se trebala utvrditi uobičajena vrijednost. Osim toga, ti proizvođači izvoznici u uzorku uputili su na nalaze povjerenstva u predmetu DS494 EU – Metodologije prilagodbe cijena (Rusija). Proizvođači izvoznici u uzorku tvrdili su da bi nalazi povjerenstva potkrijepili njihovo stajalište da članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe nije sukladan sa sporazumom WTO-a budući da, prema mišljenju proizvođača izvoznika u uzorku, članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe nije ništa više od pojačanog članka 2. stavka 5.

(114) Osim toga, kineska vlada smatrala je da izračun uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe nije sukladan članku 2. stavku 2. Sporazuma o antidampingu u kojem je naveden iscrpan popis triju situacija u kojima se uobičajena vrijednost može izračunati, od kojih nijedna ne obuhvaća uvjete predviđene člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe. Nadalje, kineska vlada izrazila je stajalište da se pri izračunu uobičajene vrijednosti prema pravilima WTO-a zahtijeva upotreba troška proizvodnje u zemlji podrijetla uvećanog za razuman iznos troškova prodaje te administrativnih i općih troškova i dobiti pri izračunu uobičajene vrijednosti. Međutim, člankom 2. stavkom 6.a osnovne antidampinške uredbe proširen je opseg izvora podataka kako bi se uključili troškovi proizvodnje i prodaje u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji ili međunarodne cijene, troškovi ili referentne vrijednosti.

(115) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedna je zainteresirana strana, a da nije dodatno obrazložila svoj argument, tvrdila da Komisija nije imala pravo pribjeći izračunanoj uobičajenoj vrijednosti.

(116) U odgovoru na argumente proizvođača iz Unije/korisnika Komisija ponavlja svoje stajalište objašnjeno u uvodnoj izjavi 98. da je članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe u potpunosti u skladu s obvezama Europske unije prema WTO-u. Stoga se argument proizvođača iz Unije/korisnika mora odbaciti. Odgovarajući argumenti proizvođača izvoznika u uzorku, zainteresirane strane i kineske vlade koji su opisani u prethodnim uvodnim izjavama od 112. do 115. odbačeni su iz istih razloga. Kad je riječ o alternativnom pristupu izračunu uobičajene vrijednosti koji su predložili neki proizvođači izvoznici u uzorku, taj je argument razmotren u uvodnoj izjavi 271. u nastavku. Kad je

riječ o upućivanju na predmet DS494 EU – Metodologije prilagodbe troškova (Rusija), Komisija nadalje napominje da je povjerenstvo izričito navelo da Uredba 2017/2321 ([11]) kojom je u osnovnu uredbu uveden članak 2. stavak 6.a nije u njegovoj nadležnosti.

(117) U svojim primjedbama na konačnu objavu isti proizvođač/korisnik iz Unije nadalje je tvrdio da je dostavio značajne dokaze iz vlastitih izvješća Komisije o tržištima električne energije i plina iz kojih je vidljivo da su troškovi električne energije i ukapljenog prirodnog plina u Kini viši nego u državama članicama EU-a te da su bili viši u Kini tijekom 2018. i 2019. U tom je pogledu proizvođač iz Unije/korisnik tvrdio da se Komisija nije očitovala o dokazima, nego je umjesto toga prebacila teret dokazivanja time što je napomenula da nijedno kinesko društvo nije dokazalo da njihovi troškovi nisu bili narušeni. S tim u vezi proizvođač iz Unije/korisnik tvrdio je da se Komisijin teret dokazivanja ne ispunjava pozivajući se prvenstveno na Izvješće koje se u svakom slučaju temelji na povijesnim informacijama koje prethode razdoblju ispitnog postupka, koje posebno ne obuhvaća sektor PVA i u kojem se ne uzima u obzir nalaz Komisije da su kineske cijene električne energije, nafte i plina više od cijena u državama članicama EU-a.

(118) U odgovoru na argumente proizvođača iz Unije/korisnika, Komisija podsjeća da postojanje znatnih poremećaja na temelju članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe nije funkcija apsolutnih ili relativnih vrijednosti određenih ulaznih materijala, kao što su električna energija, plin ili nafta. Umjesto toga, relevantan kriterij za utvrđivanje postojanja znatnih poremećaja jest nisu li prijavljene cijene ili troškovi, uključujući troškove sirovina i energije, rezultat sila slobodnog tržišta jer na njih utječu znatne državne intervencije. Komisija je provela procjenu u odjeljcima od 3.1.1.2. do 3.1.1.9. u nastavku i, na temelju te analize, zaključila u odjeljku 3.1.1.10. da za utvrđivanje uobičajene vrijednosti nije primjereno upotrijebiti domaće cijene i troškove. Komisija nadalje podsjeća da ako na cijene i troškove utječu znatni poremećaji, domaći troškovi mogu se upotrijebiti kao izvor za izračun uobičajene vrijednosti samo u mjeri u kojoj je sa sigurnošću utvrđeno da nisu bili narušeni, na temelju točnih i odgovarajućih dokaza. Međutim, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 108., ne postoje točni i odgovarajući dokazi u tom smislu. Stoga se argument proizvođača iz Unije/korisnika da je Komisija prebacila teret dokazivanja mora odbaciti.

(119) U dodatnom argumentu podnesenom nakon konačne objave proizvođač iz Unije/korisnik tvrdio je da je način na koji je Komisija izračunala uobičajenu vrijednost nezakonit jer je Komisija zanemarila zahtjeve iz posljednje rečenice članka 2.2. Sporazuma o antidampingu. Upućivanjem na spor EU – biodizel (Argentina), proizvođač iz Unije/korisnik tvrdio je da je, kada se za određivanje troška proizvodnje poziva na bilo koje informacije izvan zemlje, Komisija obvezna osigurati da se te informacije upotrebljavaju za dobivanje iznosa troška proizvodnje u zemlji podrijetla. Međutim, Komisija je jednostavno zamijenila troškove proizvodnje/ulaznih elemenata kineskih proizvođača izvoznika PVA s turskim troškovima jer nije izvršila odgovarajuće prilagodbe. To je dovelo do preuveličanih troškova sirovina jer je Komisija, s jedne strane, uključila domaće prijevozne troškove, međunarodne troškove prijevoza tereta i osiguranja, kao i uvozne carine iz referentnih turskih troškova te, s druge strane, Komisija nije uopće nastojala prilagoditi turske uvozne cijene kako bi odrazile trošak proizvodnje u Kini. Kako bi se objasnili navodno preuveličani i nelogični turski troškovi koje je Komisija upotrijebila za izračun uobičajene vrijednosti, proizvođač iz Unije/korisnik tvrdi da određene sirovine, kao što su octena kiselina ili ugljen, kupuje na tržištu EU-a po znatno nižoj cijeni od turskih referentnih cijena koje upotrebljava Komisija.

(120) Istu argumentaciju ponovio je jedan korisnik koji je u svojoj primjedbi na konačnu objavu tvrdio da je izračun uobičajene vrijednosti Komisije u predmetu EU – biodizel (Argentina) sličan metodologiji opisanoj u članku 2. stavku 6.a osnovne uredbe te Komisija stoga ne može odbaciti odluku Žalbenog tijela u predmetu EU – biodizel (Argentina) samim navođenjem da je članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe uveden tek kasnije.

(121) U odgovoru na argument proizvođača iz Unije/korisnika, Komisija prije svega ponavlja, kako je već navedeno u uvodnoj izjavi 98. da se predmet DS473 EU – biodizel (Argentina) nije odnosio na primjenu članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe, koja je relevantna pravna osnova za utvrđivanje uobičajene vrijednosti u ovom ispitnom postupku. U skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) uobičajena vrijednost u zemlji podrijetla trebala bi odražavati nenarušenu cijenu sirovina u reprezentativnoj zemlji, što to je u ovom slučaju Turska. Upućivanja proizvođača iz Unije/korisnika na vlastite kupovne cijene u EU-u stoga nisu relevantna za potrebe izračuna

([11]) Uredba (EU) 2017/2321 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1036 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 338, 19.12.2017., str. 1.).

uobičajene vrijednosti. Isto tako, u argumentu proizvođača iz Unije/korisnika da Komisija nije uopće nastojala prilagoditi turske uvozne cijene kako bi odrazile trošak proizvodnje u Kini zanemaruje se činjenica iz članka 2. stavka 6.a točke (a) da uobičajena vrijednost mora odražavati nenarušenu cijenu sirovina, na temelju informacija iz reprezentativne zemlje. Argument proizvođača iz Unije/korisnika da ne treba uzeti u obzir troškove domaćeg prijevoza, prijevoza tereta i osiguranja te uvoznih carina mora se isto tako odbaciti, kako je detaljnije objašnjeno u uvodnoj izjavi 269. u nastavku.

(122) Argument da Komisija ne može odstupiti od domaćih cijena pozivajući se na puku činjenicu da je odredba članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe uvedena nakon predmeta EU – biodizel (Argentina) mora isto tako biti odbačen. Kako je već navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 98., predmet EU – biodizel (Argentina) nije se odnosio na primjenu članka 2. stavka 6.a. Stoga Komisija smatra da odluka EU – biodizel (Argentina) nije relevantna u ovom predmetu, i to ne zbog trenutka kada je članak 2. stavak 6.a uveden u osnovnu uredbu, nego zbog njezine različite pravne prirode. U svakom slučaju, predmet EU – biodizel (Argentina) potvrđuje da postoje okolnosti u kojima se uobičajena vrijednost u zemlji podrijetla može izračunati uzimajući u obzir informacije iz reprezentativne treće zemlje.

(123) Komisija je ispitala je li bilo primjereno upotrijebiti domaće cijene i troškove u NRK-u, s obzirom na postojanje znatnih poremećaja u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe. Komisija je to učinila na temelju raspoloživih dokaza iz dokumentacije, uključujući dokaze sadržane u Izvješću, koje se oslanja na javno dostupne izvore. Tom su analizom obuhvaćeni ispitivanje znatnih državnih intervencija u gospodarstvu NRK-a općenito, ali i konkretne situacije na tržištu u relevantnom sektoru, uključujući predmetni proizvod.

3.1.1.2. Znatni poremećaji koji utječu na domaće cijene i troškove u NRK-u

(124) Kineski gospodarski sustav temelji se na konceptu „socijalističkog tržišnog gospodarstva". Taj je koncept sadržan u kineskom Ustavu i služi kao temelj za upravljanje gospodarstvom NRK-a. Temeljno je načelo sljedeće: „socijalističko javno vlasništvo proizvodnih sredstava, točnije u vlasništvu cijelog naroda i kolektivnom vlasništvu radnika". Gospodarstvo u državnom vlasništvu jest „pokretačka sila nacionalnog gospodarstva" i država ima zadaću „osigurati njegovu konsolidaciju i rast" ([12]). S obzirom na takvo opće uređenje kineskog gospodarstva, ne samo da su moguće znatne vladine intervencije u gospodarstvu, nego su takve intervencije izričito propisane. Ideja da javno vlasništvo ima prednost pred privatnim vlasništvom prožima cijeli pravni sustav i istaknuta je kao glavno načelo u svim glavnim zakonodavnim aktima. Kineski Zakon o vlasništvu odličan je primjer toga: u njemu se upućuje na primarni stadij socijalizma i državi se povjerava održavanje osnovnog gospodarskog sustava u kojem javno vlasništvo ima glavnu ulogu. Zakonom je dopušteno i postojanje i razvoj drugih oblika vlasništva uz državno vlasništvo ([13]).

(125) Usto, prema kineskom zakonodavstvu socijalističko tržišno gospodarstvo razvija se pod vodstvom Komunističke partije Kine („KPK"). Strukture kineske države i KPK-a međusobno su povezane na svakoj razini (pravna, institucionalna, osobna) i tvore nadstrukturu u kojoj se uloge KPK-a i države ne razlikuju. Izmjenom kineskog Ustava u ožujku 2018. vodeća uloga KPK-a dobila je još veći značaj jer je izričito potvrđena u tekstu članka 1. Ustava. Nakon postojeće prve rečenice odredbe koja glasi: „[s]ocijalistički sustav temeljni je sustav Narodne Republike Kine" ubačena je nova druga rečenica, koja glasi: „[g]lavna značajka socijalizma s kineskim obilježjima vodstvo je Komunističke partije Kine" ([14]). To pokazuje neupitnu i sve veću kontrolu KPK-a nad gospodarskim sustavom NRK-a. To vođenje i kontrola svojstveni su kineskom sustavu i znatno nadilaze uobičajenu situaciju u drugim zemljama u kojima vlade imaju široku makroekonomsku kontrolu u granicama unutar kojih djeluju sile slobodnog tržišta.

(126) Kineska država provodi intervencionističku gospodarsku politiku kako bi ispunila svoje ciljeve, koji se podudaraju s političkim programom KPK-a umjesto da odražavaju prevladavajuće gospodarske uvjete na slobodnom tržištu ([15]). Intervencionistički gospodarski instrumenti koje primjenjuju kineska tijela raznovrsni su te uključuju sustav industrijskog planiranja, financijski sustav i regulatorno okruženje.

([12]) Izvješće – poglavlje 2., str. 6.–7.
([13]) Izvješće – poglavlje 2., str. 10.
([14]) Dostupno na http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (posljednji pristup 15. srpnja 2019.).
([15]) Izvješće – poglavlje 2., str. 20.–21.

(127) Prvo, na razini opće administrativne kontrole smjerom kineskoga gospodarstva upravlja se u okviru složenog sustava industrijskog planiranja koji utječe na sve gospodarske aktivnosti u zemlji. Svi ti planovi zajedno obuhvaćaju sveobuhvatnu i složenu matricu sektora i međusektorskih politika te se donose na svim razinama vlasti. Planovi su na pokrajinskoj razini podrobni, dok se u nacionalnim planovima određuju širi ciljevi. U planovima se utvrđuju i sredstva kojima će se poduprijeti relevantne industrije/sektori te rokovi u kojima se ciljevi moraju postići. Izričiti proizvodni ciljevi bili su uobičajeni u prošlim ciklusima planiranja, a sad ih sadržavaju samo određeni planovi. Pojedinačni industrijski sektori i/ili projekti izdvajaju se u planovima kao (pozitivni ili negativni) prioriteti u skladu s vladinim prioritetima i za njih se utvrđuju posebni razvojni ciljevi (modernizacija industrije, širenje na međunarodnoj razini itd.). Neovisno o tome jesu li u privatnom ili državnom vlasništvu, gospodarski subjekti praktički moraju prilagođavati svoje poslovne aktivnosti stvarnosti koja je određena sustavom planiranja. To nije samo zato što planovi obvezuju, nego i zato što se relevantna kineska tijela na svim razinama vlasti pridržavaju sustava planova i u skladu s njim primjenjuju ovlasti koje su im povjerene, čime potiču gospodarske subjekte da se pridržavaju prioriteta utvrđenih u tim planovima (vidjeti i odjeljak 3.1.1.5. u nastavku) ([16]).

(128) Drugo, na razini raspodjele financijskih sredstava u financijskom sustavu NRK-a prevladavaju poslovne banke u državnom vlasništvu. Pri utvrđivanju i provedbi svoje politike odobravanja zajmova te banke moraju nastojati ispuniti ciljeve državne industrijske politike, umjesto da u prvom redu procjenjuju gospodarsku vrijednost predmetnog projekta (vidjeti i odjeljak 3.1.1.8. u nastavku) ([17]). Isto vrijedi i za druge sastavnice kineskog financijskog sustava kao što su tržišta dionica, obveznica, privatnog vlasničkog kapitala itd. Uz bankarski sektor i ti su dijelovi financijskog sektora institucionalno i operativno ustrojeni tako da nisu usmjereni na postizanje maksimalno učinkovitih financijskih tržišta, nego na osiguravanje kontrole i omogućivanje intervencija države i KPK-a ([18]).

(129) Treće, na razini regulatornog okruženja intervencije države u gospodarstvo javljaju se u različitim oblicima. Na primjer, pravila o javnoj nabavi redovito se upotrebljavaju za ispunjenje drugih ciljeva politike osim gospodarske učinkovitosti, čime se dovode u pitanje tržišna načela u tom području. Primjenjivim zakonodavstvom izričito se propisuje da se javna nabava provodi kako bi se lakše ostvarili ciljevi određeni u državnim politikama. No priroda tih ciljeva nije jasno definirana, pa tijela koja donose odluke imaju veliku slobodu u odlučivanju ([19]). Slično tomu, u području ulaganja kineska vlada ima znatnu kontrolu i utjecaj nad predmetom i iznosom državnih i privatnih ulaganja. Tijela provode provjere ulaganja te primjenjuju različite poticaje, ograničenja i zabrane u području ulaganja kao važan instrument potpore ciljevima industrijske politike, kao što su zadržavanje državne kontrole nad ključnim sektorima ili jačanje domaće industrije ([20]).

(130) Ukratko, kineski gospodarski model temelji se na određenim osnovnim aksiomima kojima se predviđaju i potiču brojne raznovrsne državne intervencije. Takve znatne državne intervencije u suprotnosti su sa slobodnim djelovanjem tržišnih sila, a posljedica je toga narušavanje djelotvorne raspodjele resursa u skladu s tržišnim načelima ([21]).

3.1.1.3. Znatni poremećaji u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) prve alineje osnovne uredbe: na dotičnom tržištu u znatnoj mjeri djeluju poduzeća koja su u vlasništvu ili pod kontrolom vlasti zemlje izvoznice odnosno koja ta tijela politički nadziru ili im pružaju smjernice

(131) Poduzeća koja posluju u vlasništvu ili pod kontrolom države, koja država politički nadzire ili im pruža smjernice čine ključan dio gospodarstva u NRK-u.

(132) Kineska vlada i KPK održavaju strukture preko kojih imaju stalan utjecaj na poduzeća, osobito ona u državnom vlasništvu. Država (a u mnogim aspektima i KPK) ne samo da aktivno određuje i nadzire način na koji pojedinačna poduzeća u državnom vlasništvu provode opće gospodarske politike, nego i iskorištava svoja prava na sudjelovanje u njihovu donošenju operativnih odluka. To se u pravilu postiže rotacijom kadrova između državnih tijela i

([16]) Izvješće – poglavlje 3., str. 41., 73.–74.
([17]) Izvješće – poglavlje 6., str. 120.–121.
([18]) Izvješće – poglavlje 6., str. 122.–135.
([19]) Izvješće – poglavlje 7., str. 167.–168.
([20]) Izvješće – poglavlje 8., str. 169.–170., 200.–201.
([21]) Izvješće – poglavlje 2., str. 15.–16., Izvješće – poglavlje 4., str. 50., str. 84., Izvješće – poglavlje 5., str. 108.–9.

poduzeća u državnom vlasništvu, prisutnošću članova partije u izvršnim tijelima poduzeća u državnom vlasništvu i partijskih ćelija u društvima (vidjeti i odjeljak 3.1.1.4.) te oblikovanjem korporativne strukture u sektoru poduzeća u državnom vlasništvu ([22]). Zauzvrat, poduzeća u državnom vlasništvu imaju poseban status u kineskom gospodarstvu koji im donosi niz gospodarskih koristi, ponajprije zaštitu od tržišnog natjecanja i povlašteni pristup relevantnim ulaznim elementima, uključujući financiranje ([23]).

(133) U sektoru poli(vinil alkohola) kineska vlada i dalje u vlasništvu ima znatan udio društava. Od društava u uzorku, društvo Anhui Wan Wei High Tech Materials koje pripada društvu Wan Wei Group poduzeće je u državnom vlasništvu s godišnjim kapacitetom od 350 000 tona/godina, što čini 28 % nominalnog domaćeg proizvodnog kapaciteta PVA i 40 % stvarnog proizvodnog kapaciteta ([24]). Ujedno je i najveći proizvođač PVA u Kini, uz društva Sinopec i Inner Mongolia Shuangxin ([25]). Mengwei, još jedno društvo koje pripada društvu Wan Wei Group, aktivno se promiče kako bi postao veliki proizvođač PVA u okviru projekta industrijalizacije Unutarnje Mongolije. Prema objavi na internetskim stranicama društva Mengwei: „Godišnja proizvodnja projekta iznosi 200 000 tona vinil acetata (VAC) i 100 000 tona PVA, s ukupnim ulaganjem od oko 1,5 milijardu juana, što je najveći jednokratni projekt kapacitet za ulaganje u PVA u Kini. […] Društvo planira nastaviti ulagati više od 7 milijardi juana tijekom razdoblja ‚12. petogodišnjeg plana', a zatim izgraditi proizvodnu liniju od 100 000 tona PVA, […] U tom će se trenutku novi moderni industrijski grad nalaziti na prekrasnom zemljištu u Unutarnjoj Mongoliji ([26])."

(134) Sinopec Group drugo je glavno kinesko poduzeće u državnom vlasništvu i proizvođač PVA. Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd s kapacitetom od 160 000 tona poli(vinil alkohola) ([27]) godišnje i pokrenut kao službeni projekt kineske vlade: „Projekt je započeo s izgradnjom 17. travnja 2009. te ga je Ministarstvo industrije i informacijske tehnologije uvrstilo na popis ključnog građevinskog projekta za poticanje domaće potražnje ([28])."

(135) Treće društvo u uzorku, Inner Mongolia Shuangxin, iako je poduzeće u privatnom vlasništvu, ima državne veze u sklopu organizacije stranke (vidjeti uvodnu izjavu 140.).

(136) S obzirom na učestale državne intervencije u industriji poli(vinil alkohola) i visok udio poduzeća u državnom vlasništvu u tom sektoru, čak ni proizvođači u privatnom vlasništvu ne mogu poslovati u skladu s tržišnim uvjetima. Doista, javna i privatna poduzeća u sektoru poli(vinil alkohola) isto se tako politički nadziru i usmjeravaju kako je objašnjeno u odjeljku 3.1.1.5. u nastavku.

3.1.1.4. Znatni poremećaji u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) druge alineje osnovne uredbe: prisutnost države u poduzećima zbog koje država može utjecati na cijene ili troškove

(137) Osim što kontrolira gospodarstvo vlasništvom nad poduzećima u državnom vlasništvu i drugim alatima, NRK može utjecati na cijene i troškove svojom prisutnošću u društvima. Iako se može smatrati da pravo relevantnih državnih tijela na imenovanje i razrješenje ključnog rukovodstva u poduzećima u državnom vlasništvu, kako je predviđeno kineskim zakonodavstvom, odražava pripadajuća prava vlasništva, ([29]) ćelije KPK-a u poduzećima u državnom i privatnom vlasništvu još su jedan važan način na koji država može utjecati na donošenje poslovnih odluka. Prema zakonu o trgovačkim društvima NRK-a organizacija KPK-a mora se osnovati u svakom društvu (s barem trima članovima KPK-a kako je određeno u Ustavu KPK-a ([30])), a društvo mora omogućiti uvjete za rad te partijske organizacije. Čini se da se u prošlosti taj zahtjev nije uvijek poštovao ili strogo provodio. Međutim,

([22]) Izvješće – poglavlje 3., str 22.–24. i poglavlje 5., str. 97.–108.
([23]) Izvješće – poglavlje 5., str. 104.–9.
([24]) Vidjeti http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf
([25]) „Danas u Kini postoji 12 glavnih proizvođača PVA. Među njima, najveći su proizvođači Wanwei High tech, Sichuanchuanwei (SINOPEC), Shuangxin, Ningxia Land s ukupno 770 000 tona/godina." Vidjeti http://www.ccxr.com.cn/pdf/201891717121180715.pdf
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351
([28]) Vidjeti https://www.yicai.com/news/942233.html
([29]) Izvješće – poglavlje 5., str. 100.–1.
([30]) Izvješće – poglavlje 2., str. 26.

barem od 2016. KPK je ojačao svoja prava na kontrolu poslovnih odluka poduzeća u državnom vlasništvu kao pitanje političkog načela. Zabilježeno je i da KPK vrši pritisak na privatna društva da na prvo mjesto stave „patriotizam" i da se pridržavaju partijske stege ([31]). U 2017. zabilježeno je da su partijske ćelije postojale u 70 % od približno 1,86 milijuna društava u privatnom vlasništvu i da je pritisak da organizacije KPK-a imaju konačnu riječ u donošenju poslovnih odluka u društvima u kojima djeluju sve veći ([32]). Ta se pravila primjenjuju općenito na cijelo kinesko gospodarstvo u svim sektorima, uključujući proizvođače PVA i dobavljače njihovih ulaznih elemenata.

(138) Konkretno u sektoru PVA, kako je već istaknuto, mnogi proizvođači PVA u državnom su vlasništvu. Društvo Mengwei koje pripada društvu Wan Wei Group i koje je bilo dio uzorka podliježe upravljanju SASAC-a, na primjer, projekt proizvodnje PVA opisan je na sljedeći način: „Druga faza specijalnog projekta smole od poli(vinil alkohola) društva Mengwei od 100 000 tona/godina i […] projekti su prikupljanja sredstava uključeni u ‚Plan Razvojne banke za nejavni udio A-dionica za 2015.'. Odobrila ih je Komisija Državnog vijeća za nadzor i upravljanje državnom imovinom narodne vlade pokrajine Anhui (pismo [2015.] 599.): ‚Odobrenje relevantnih pitanja nejavnih dionica Razvojne banke društva Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd', kako je odobreno i na prvoj izvanrednoj glavnoj skupštini dioničara 2015." ([33]). Nadalje, Wan Wei podliježe aktivnostima osnivanja stranke: „Kad je riječ o izgradnji radnog stila stranke i besprijekorne vlade u sljedećoj fazi, Wu Shangyi, osoba zadužena za Odbor za disciplinsku inspekciju dioničkog društva, istaknula je da se mora točno razumjeti situacija u pogledu izgradnje radnog stila stranke, […] usredotočiti se na trenutačni središnji rad društva Anhui na reformi i razvoju, pri čemu je glavni element izgradnja stila, te dodatno stvoriti besprijekorno i ispravno korporativno okružje kako bi se pružilo snažno disciplinsko jamstvo za visokokvalitetan razvoj skupine društava. Tang Xiaohong, zamjenik tajnika Komisije za disciplinsku inspekciju društva grupe, iznio je sljedeće: […] snažno promicati provedbu stila stranke i besprijekorne vlade […]" ([34]).

(139) Sinopec, drugo društvo u uzorku u ispitnom postupku, isto je tako poduzeće u državnom vlasništvu te ističe da se u brojnim slučajevima pridržava načela stranke. Prema objavi na internetskim stranicama društva Sinopec: „Društvo se 2018. pridržavalo smjernica iz socijalističke ideologije novog doba Xi Jinpinga s kineskim obilježjima i duhom 19. nacionalnog kongresa stranke, u potpunosti je provelo opće zahtjeve za izgradnju stranke u novom dobu, snažno se usredotočilo na strateško uvođenje izgradnje poduzeća svjetske klase i predvođeno političkom izgradnjom ima za cilj ojačati izgradnju kapaciteta stranačkih odbora poduzećâ u izravnom vlasništvu kako bi se upravljalo cjelokupnom situacijom, snažno provesti projekt organizacijskog poboljšanja organizacije lokalne stranke, snažno povećati vitalnost službenika tima i poduzetništva, koordinirati i ojačati sve radove na izgradnji stranke i kontinuirano poboljšavati kvalitetu izgradnje stranke kako bi se dalo snažno jamstvo za pretvaranje društva Sinopec u poduzeće svjetske klase s globalnom konkurentnošću. Pridržavanje studije, propagande i provedbe socijalizma novog doba Xi Jinpinga s kineskim obilježjima i duhom 19. nacionalnog kongresa Komunističke partije kao primarne političke zadaćom te donošenje niza metoda kao što su obilaženje, posebna obuka i tematski Dan stranke za promicanje učenja, razmišljanja i prakse. Jedinstvo, obrazovanje i usmjeravanje članova stranaka i kadrova i dalje jačaju svijest i svijest odlučnog postizanja „dviju zaštitnih mjera" te iskazuju odanost stranci praktičkim djelovanjem ([35])."

(140) Inner Mongolia Shuangxin na svojim internetskim stranicama navodi aktivnosti izgradnje stranke na sljedeći način: „Društvo je 2005. osnovalo ogranak stranke. U svibnju 2012. organizacijski odjel Odbora Otog Banner Komunističke partije Kine službeno je odobrio našem društvu da osnuje Odbor stranke društva Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd te je sazvao njegov prvi kongres članova stranke. Povezana društva kćeri osnovala su odbor stranke na drugoj razini (s 5 ogranaka stranke u njihovoj nadležnosti), 2 opća ogranka stranke (s 3 ogranka stranke u njihovoj nadležnosti) i 3 ogranka stranke ([36])".

(141) Prisutnost i intervencije države na financijskim tržištima (vidjeti i odjeljak 3.1.1.8. u nastavku) te u nabavi sirovina i ulaznih elemenata stvaraju dodatne poremećaje na tržištu ([37]). Stoga prisutnost države u društvima, među ostalim u poduzećima u državnom vlasništvu, u sektoru PVA i povezanim sektorima (kao što su financijski sektor i sektor ulaznih materijala o kojima se detaljnije raspravlja u odjeljku 3.1.1.7. u nastavku) omogućuje kineskoj vladi da utječe na cijene i troškove.

([31]) Izvješće – poglavlje 2., str. 31.–2.
([32]) Dostupno na https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (posljednji pristup 15. srpnja 2019.).
([33]) Vidjeti http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, str. 138.
([34]) Vidjeti http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html.
([35]) Vidjeti http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/.
([37]) Izvješće – poglavlja od 14.1. do 14.3.

3.1.1.5. Znatni poremećaji u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) treće alineje osnovne uredbe: javne politike ili mjere kojima se diskriminira u korist domaćih dobavljača ili se na drugi način utječe na sile slobodnog tržišta

(142) Smjerom kineskog gospodarstva uvelike se upravlja u okviru razrađenog sustava planiranja u kojem se utvrđuju prioriteti i postavljaju ciljevi na koje se moraju usredotočiti središnja vlast i lokalne vlasti. Relevantni planovi postoje na svim razinama vlasti i obuhvaćaju gotovo sve gospodarske sektore. Ciljevi utvrđeni planskim instrumentima obvezni su, a tijela na svakoj administrativnoj razini nadziru kako odgovarajuća niža razina vlasti provodi te planove. Zbog sustava planiranja u NRK-u resursi se općenito usmjeravaju u sektore za koje je vlada odredila da su strateški ili na drugi način politički važni, umjesto da se raspodjeljuju u skladu s tržišnim silama ([38]).

(143) Kineska vlada industriju PVA smatra važnom industrijom. To je potvrđeno u brojnim planovima, direktivama i drugim dokumentima usmjerenima na kemijski sektor, a posebno na PVA, koji se donose na nacionalnoj, regionalnoj i općinskoj razini, uključujući dokumente navedene u sljedećim uvodnim izjavama.

(144) PVA se spominje u Odluci Nacionalnog povjerenstva za razvoj i reforme o odredbama o izmjeni „Kataloga smjernica za restrukturiranje industrije" (izdanje iz 2011.) ([39]) (primjenjivo tijekom razdoblja ispitnog postupka). PVA se pojavljuje u poglavlju o poticanim sektorima: „19-Laka industrija: 14: Novi materijali za pakiranje, kao što su vakuumski premazani aluminij, silicijev oksid u spreju, folije u obliku premaza od PVA, funkcionalna poliesterska (PET) folija, folija od orijentiranog polistirena (OPS), višeslojne ekstruzije ili spojevi na bazi papira i plastike". Dalje je naveden u poglavlju o ograničenim sektorima: „Tekstil: 13: Primjena tehnologije za dimenzioniranje guste otopine poli(vinil alkohola) (PVA) i proizvoda (proizvodi od poliestera i pamuka, osim velikog broja proizvoda od čistog pamuka visoke gustoće)" te u poglavlju o elimininiranim sektorima/zastarjelim proizvodima: „Poli(vinil alkohol) i njegovi acetati za unutarnje i vanjske zidove (premazi 106, 107 itd.)". Ti primjeri pokazuju da kineska vlada upravlja industrijom PVA i upotrebom PVA u različitim sektorima.

(145) Katalog smjernica u međuvremenu je ažuriran, a nova je verzija na snazi od 1. siječnja 2020. ([40]) U toj se novoj verziji PVA pojavljuje i kao poticani sektor: „Laka industrija 11: Novi materijali za pakiranje kao što su vakuumski premazani aluminij, silicijev oksid u spreju, folije u obliku premaza od PVA, višeslojne ekstruzije ili spojevi na bazi papira i plastike". Za ograničene i uklonjene industrije nova verzija Kataloga smjernica identična je verziji opisanoj u uvodnoj izjavi 144.

(146) U planu za preobrazbu i modernizaciju društva Inner Mongolia Wuhai i okolne industrije za razdoblje 2016.–2020. ([41]) PVA se spominje u odjeljku IV.2.: „fine kemikalije: – jačanje prednosti osnovnih kemijskih industrija poput industrije klornih lužina, koksnog i organskog silicija, – promicanje horizontalnih veza između industrija i vertikalno širenje industrijskog lanca, – snažno razvijanje proizvoda dobivenih dubokom obradom kao što su 1,4-butandiol, PVA, – poticanje proizvoda poput lijekova, pesticida i sintetičkih bojila, organskih pigmenata, boja, funkcionalnih polimernih materijala, – razvijanje industrijskih klastera finih kemikalija, – razvijanje nove ključne industrije." kao i u odjeljku VII.2: „[a]ktivno pružanje potpore poduzećima za razvijanje suradnje međunarodnih proizvodnih kapaciteta, – poticanje posebnih konkurentnih proizvoda kao što su cement, koks, polivinil klorid, poli(vinil alkohol), tehnologije i oprema kako bi ih se stavilo na inozemno tržište, – istraživanje i razvoj međunarodnih tržišta."

(147) Nakon objave jedna je zainteresirana strana, odnosno Wacker, tvrdila da PVA nije poticana industrija te je naglasila da sama Komisija navodi u svojim drugim nalazima iz uvodnih izjava 144. i 145. da je PVA naveden u poglavlju o ograničenim industrijama. Na temelju toga Wacker tvrdi da kineske industrije PVA ne mogu imati koristi od navodnih subvencija ili potpora koje su dostupne samo poticanim industrijama. Stoga, prema mišljenju društva Wacker, u procjeni Komisije nedostaju činjenični dokazi.

([38]) Izvješće – poglavlje 4., str. 41.–42., 83.
([39]) Vidjeti www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm
([40]) Vidjeti http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf
([41]) Vidjeti http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html

(148) Međutim, Wackerovu argumentaciju treba odbaciti. Relevantnom analizom na temelju članka 2. stavka 6.a točke (b) treće alineje osnovne uredbe ne procjenjuje se dobivaju li domaći proizvođači istovjetnog proizvoda državnu potporu. Umjesto toga, analizom se razmatra pitanje postoje li javne politike ili mjere kojima se diskriminira u korist domaćih dobavljača ili na drugi način utječe na sile slobodnog tržišta. U tom pogledu uvrštavanje PVA na popis ograničenih industrija pokazuje prevalenciju takvih javnih politika na isti način kao i uvrštavanje PVA na popis poticanih industrija jer samo postojanje takvih kataloga jasno pokazuje uplitanje kineske vlade u tržišne sile. Zbog toga je Komisija u uvodnoj izjavi 144. *in fine* navela da kineska vlada upravlja industrijom PVA jer upravljanje, koje nije ograničeno samo na potporu, može uključivati širok raspon mjera, uključujući ograničenja.

(149) Nadalje, kineska vlada usmjerava razvoj sektora u skladu sa širokim rasponom alata, na primjer pružanjem potpora. U godišnjem izvješću društva Wan Wei Group navodi se niz subvencija posvećenih PVA: u godišnjem izvješću za 2016. navode se -sredstva za tehničku reformu projekta PVA u iznosu od 8,6 milijuna RMB ([42]), a u godišnjem izvješću za 2017. navodi se sljedeće: „Dodjela PVA Projekta tehnološke reforme: 7,666 milijuna RMB, popust na zajmove za tehničku obnovu materijala od PVA za proizvodnju melase iz otpada 2,819 milijuna RMB ([43])" te „dodjela 958 333 RMB projektu tehnološke transformacije PVA" ([44]). Društvo je 2018. dobilo 5,7 milijuna RMB za dodjelu projektu tehnološke reforme PVA i kamatni popust od 2,8 milijuna RMB na projekte tehnološke transformacije PVA ([45]). U godišnjem izvješću za 2019. navodi se dodjela 0,958 milijuna RMB za projekt tehnološke reforme PVA ([46]).

(150) Postoje i brojni poremećaji u glavnim sirovinama za proizvodnju PVA, kao što su ugljen, plin, kalcijev karbid, octena kiselina i vapnenac. Ugljen podliježe različitim planovima i drugim dokumentima, kao što je 13. petogodišnji plan za mineralne resurse na nacionalnoj razini, kao i planovi na lokalnoj razini, poput razvojnog plana za industriju ugljena pokrajine Hebei ([47]). Industrija ugljena znatan je primatelj subvencija u Kini, što je dovelo do viška kapaciteta i narušavanja cijena ([48]). I prirodni plin podliježe nizu planova, uključujući 13. petogodišnji plan za mineralne resurse na nacionalnoj razini, ali i planove na lokalnoj razini, kao što je plan razvoja prirodnog plina pokrajine Hebei. Proizvodnja kalcijeva karbida podliježe povlaštenoj cijeni električne energije u nekim pokrajinama kao što su Chongqing i Shaangxi ([49]). Podliježe i 13. petogodišnjem planu za petrokemijsku i kemijsku industriju. Octena kiselina podliježe Katalogu smjernica za industrijsko restrukturiranje NDRC-a kojim se propisuju detaljna pravila za različite industrije. Octena kiselina uvrštena je na ograničeni popis za petrokemijske proizvode: „kaprolaktam ili etilen octena kiselina s godišnjom proizvodnjom manjom od 100 000 tona, octena kiselina oksosintezom ili metanol prirodnim plinom s godišnjom proizvodnjom manjom od 300 000 tona" ([50]). Tim i drugim sredstvima sirovine koje se upotrebljavaju za proizvodnju PVA podliježu vladinoj intervenciji.

(151) Ukratko, kineska vlada utvrdila je mjere kojima subjekte navodi da postupaju u skladu s ciljevima javne politike pružanja potpore poticanim industrijama. Takvim se mjerama sprečava uobičajeno djelovanje tržišnih sila.

3.1.1.6. Znatni poremećaji u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) četvrte alineje osnovne uredbe: nepostojanje, diskriminatorna primjena ili neodgovarajuće izvršavanje zakonodavstva o stečaju, trgovačkim društvima ili o vlasništvu

(152) Prema podacima u dokumentaciji kineski stečajni sustav nije primjeren za ispunjavanje svojih glavnih ciljeva, kao što su pravedno podmirenje potraživanja i dugova te zaštita zakonskih prava i interesa vjerovnika i dužnika. Izgleda da je razlog tomu to što se, iako se kinesko stečajno pravo službeno temelji na načelima koja su slična načelima primijenjenima u stečajnim pravima drugih zemalja, kineski sustav redovito nedovoljno provodi. Broj stečaja i dalje je iznimno nizak u odnosu na veličinu gospodarstva zemlje, posebno zbog toga što postupci u

([42]) Vidjeti http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF str. 127.
([43]) Vidjeti http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF str. 152.
([44]) Ibid., stranica 167.
([45]) Vidjeti godišnje izvješće za 2018., str. 156.–157., http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf
([46]) Vidjeti godišnje izvješće za 2019., str. 154., http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf
([47]) Vidjeti Izvješće, str. 46.
([48]) Vidjeti Izvješće, str. 232.–233.
([49]) Vidjeti Izvješće, str. 224. i 231.
([50]) Vidjeti Izvješće, str. 177.

slučaju nesolventnosti imaju brojne nedostatke, čiji je učinak odvraćanje od podnošenja zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka. Nadalje, država i dalje ima snažnu i aktivnu ulogu u postupcima u slučaju nesolventnosti i često izravno utječe na ishod tih postupaka ([51]).

(153) Osim toga, nedostaci u sustavu prava vlasništva posebno su očiti kada je riječ o vlasništvu nad zemljištem i pravima korištenja zemljišta u NRK-u ([52]). Sva su zemljišta u vlasništvu kineske države (kolektivno vlasništvo nad ruralnim zemljištima i državno vlasništvo nad urbanim zemljištima). Ustupanje tih prava i dalje ovisi isključivo o državi. Postoje pravne odredbe čiji je cilj transparentno ustupanje prava korištenja zemljišta po tržišnim cijenama, na primjer uvođenjem postupaka nadmetanja. Međutim, te se odredbe redovito ne poštuju i određeni kupci stječu svoje zemljište besplatno ili po cijenama nižima od tržišnih ([53]). Osim toga, tijela pri raspodjeli zemljišta često nastoje ostvariti određene političke ciljeve, uključujući provedbu gospodarskih planova ([54]).

(154) Baš kao i drugi sektori kineskoga gospodarstva, proizvođači PVA podliježu uobičajenim odredbama kineskih zakona o stečaju, o trgovačkim društvima i o vlasništvu. Zbog toga su i ta društva podložna poremećajima „odozgo", koji su posljedica diskriminatorne primjene ili neodgovarajuće provedbe stečajnog zakona i zakona o vlasništvu. U ovom se ispitnom postupku nije otkrilo ništa što bi dovelo u pitanje te nalaze. Stoga je Komisija preliminarno zaključila da se kinesko zakonodavstvo o stečaju i vlasništvu ne primjenjuje na ispravan način, što dovodi do poremećajâ kada se omogućuje nastavak poslovanja insolventnih društava te pri dodjeli prava korištenja zemljišta u NRK-u. Čini se da se ta razmatranja, na temelju raspoloživih dokaza, u potpunosti primjenjuju i u sektoru PVA.

(155) Komisija je u kontekstu svega navedenoga zaključila da je došlo do diskriminatorne primjene ili neodgovarajućeg izvršavanja zakonodavstva o stečaju i o vlasništvu u sektoru PVA, što se odnosi i na predmetni proizvod.

3.1.1.7. Znatni poremećaji u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) pete alineje osnovne uredbe: poremećaji u području troškova plaća

(156) Sustav tržišno utemeljenih plaća ne može se u potpunosti razviti u NRK-u jer je radnicima i poslodavcima onemogućeno ostvarivanje prava na kolektivno udruživanje. NRK nije ratificirao niz temeljnih konvencija Međunarodne organizacije rada (engl. International Labour Organisation, ILO), posebno onih koje se odnose na slobodu udruživanja i kolektivno pregovaranje ([55]). U skladu s nacionalnim pravom djeluje samo jedna sindikalna organizacija. Međutim, taj sindikat ovisi o državnim tijelima te se gotovo i ne uključuje u kolektivno pregovaranje i zaštitu prava radnika ([56]). Nadalje, mobilnost kineske radne snage ograničena je sustavom registracije kućanstava, kojim je pristup punim davanjima iz sustava socijalne sigurnosti i ostalim davanjima ograničen na lokalne stanovnike određenog administrativnog područja. Zbog toga su radnici koji nemaju lokalnu boravišnu dozvolu u nepovoljnom položaju kad je riječ o zapošljavanju te primaju manji dohodak od radnika koji imaju boravišnu dozvolu ([57]). To dovodi do poremećaja u troškovima plaća u NRK-u.

(157) Nisu dostavljeni nikakvi dokazi o tome da sektor PVA ne podliježe opisanom kineskom sustavu radnog prava. Stoga poremećaji u području troškova plaća u jednakoj mjeri izravno (kada je riječ o proizvodnji predmetnog proizvoda ili glavne sirovine za njegovu proizvodnju) i neizravno (kada je riječ o pristupu kapitalu ili ulaznim elementima društava koja podliježu istom sustavu rada u NRK-u) utječu na sektor PVA.

3.1.1.8. Znatni poremećaji u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) šeste alineje osnovne uredbe: pristup financijskim sredstvima odobravaju institucije koje provode ciljeve javnih politika ili na drugi način ne djeluju neovisno o državi

(158) Na pristup kapitalu poduzeća u NRK-u utječu različiti poremećaji.

([51]) Izvješće – poglavlje 6., str. 138.–149.
([52]) Izvješće – poglavlje 9., str. 216.
([53]) Izvješće – poglavlje 9., str. 213.–215.
([54]) Izvješće – poglavlje 9., str. 209.–211.
([55]) Izvješće – poglavlje 13., str. 332.–337.
([56]) Izvješće – poglavlje 13., str. 336.
([57]) Izvješće – poglavlje 13., str. 337.–341.

(159) Za kineski financijski sustav karakterističan je snažan položaj banaka u državnom vlasništvu ([58]), koje pristup financijskim sredstvima ne odobravaju samo na temelju gospodarske održivosti projekta, nego i drugih kriterija. Slično kao nefinancijska poduzeća u državnom vlasništvu, banke su povezane s državom ne samo vlasništvom nego i osobnim vezama (izvršne direktore velikih financijskih institucija u državnom vlasništvu imenuje KPK) ([59]) te, kao i nefinancijska poduzeća u državnom vlasništvu, redovito provode javne politike koje je osmislila vlada. Banke pritom poštuju izričitu zakonsku obvezu poslovanja u skladu s potrebama nacionalnog gospodarskog i socijalnog razvoja te prema smjernicama iz državnih industrijskih politika ([60]). Tomu pridonose i dodatna postojeća pravila u skladu s kojima se financijska sredstva usmjeravaju u sektore za koje je vlada odredila da se potiču ili su u nekom drugom smislu važni ([61]).

(160) Iako se uviđa da se u raznim pravnim odredbama upućuje na potrebu za poštovanjem uobičajenih bankarskih praksi i bonitetnih pravila, kao što je potreba za provjerom kreditne sposobnosti dužnika, velik broj dokaza, uključujući nalaze ispitnih postupaka zbog trgovinske zaštite, upućuje na to da te odredbe imaju tek sekundarnu ulogu u primjeni raznih pravnih instrumenata.

(161) Nadalje, rejting obveznica i kreditni rejting često su iskrivljeni zbog različitih razloga, među ostalim i zbog činjenice da na procjenu rizika utječu strateška važnost nekog poduzeća za kinesku vladu i snaga bilo kakvog implicitnog jamstva vlade. Procjene uvelike upućuju na to da kineski kreditni rejtinzi sustavno odgovaraju nižim međunarodnim rejtinzima ([62]).

(162) Tomu pridonose i dodatna postojeća pravila u skladu s kojima se financijska sredstva usmjeravaju u sektore za koje je vlada odredila da se potiču ili su u nekom drugom smislu važni ([63]). To dovodi do sklonosti kreditiranja poduzeća u državnom vlasništvu, velikih privatnih poduzeća s dobrim vezama i poduzeća u ključnim industrijskim sektorima, što znači da dostupnost i trošak kapitala nisu jednaki za sve sudionike na tržištu.

(163) Drugo, troškovi posudbe umjetno se održavaju na niskoj razini kako bi se potakao rast ulaganja. To je dovelo do prekomjerne upotrebe kapitalnih ulaganja sa sve manjim povratima ulaganja. Primjer za to nedavni je rast učinka korporativne poluge u državnom sektoru unatoč naglom padu profitabilnosti, što navodi na zaključak da mehanizmi koji djeluju u bankarskom sustavu ne reagiraju na način uobičajen u poslovnom okruženju.

(164) Treće, iako je u listopadu 2015. postignuta liberalizacija nominalnih kamatnih stopa, cjenovni signali i dalje nisu rezultat sila slobodnog tržišta, nego na njih utječu poremećaji izazvani djelovanjem države. Naime, udio kreditiranja po referentnoj ili nižoj stopi i dalje čini 45 % ukupnog kreditiranja te se čini da se povećala primjena ciljanog kreditiranja s obzirom na to da se njegov udio od 2015. znatno povećao unatoč pogoršanju gospodarskih uvjeta. Umjetno niske kamatne stope dovode do određivanja preniskih cijena, a time i do prekomjernog iskorištavanja kapitala.

(165) Opći kreditni rast u NRK-u upućuje na sve lošiju učinkovitost raspodjele kapitala bez ikakvih znakova ograničavanja kredita koji bi se mogli očekivati u okruženju nenarušenog tržišta. Zbog toga je posljednjih godina zabilježen nagli porast broja loših kredita. Suočena sa sve većim brojem rizičnih dugova kineska je vlada odlučila izbjeći neispunjenje obveza. Stoga se rješavanju problema loših dugova pristupilo odgodom otplate duga, pa su se stvorila tzv. „zombi poduzeća", ili prijenosom vlasništva nad dugom (npr. spajanjem ili zamjenom duga za vlasnički udio), a da pritom zapravo niti je riješen opći problem zaduženosti niti su uklonjeni njegovi glavni uzroci.

(166) U biti, unatoč nedavnim mjerama za liberalizaciju tržišta, na sustav kreditiranja poduzeća u NRK-u utječu znatni poremećaji koji proizlaze iz trajne i sveobuhvatne uloge države na tržištima kapitala.

([58]) Izvješće – poglavlje 6., str. 114.–117.
([59]) Izvješće – poglavlje 6., str. 119.
([60]) Izvješće – poglavlje 6., str. 120.
([61]) Izvješće – poglavlje 6., str. 121.–122., 126.–128., 133.–135.
([62]) Vidjeti Radni dokument MMF-a „Resolving China's Corporate Debt Problem" (Rješavanje problema korporativnog duga u Kini), Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, listopad 2016., WP/16/203
([63]) Izvješće – poglavlje 6., str. 121.–122., 126.–128., 133.–135.

(167) Nisu dostavljeni dokazi da prethodno opisana vladina intervencija u financijskom sustavu ne bi imala učinak na sektor PVA. Prema tome, znatne državne intervencije u financijski sustav ozbiljno utječu na tržišne uvjete na svim razinama.

3.1.1.9. Sustavnost opisanih poremećaja

(168) Komisija je primijetila da su poremećaji opisani u Izvješću karakteristični za kinesko gospodarstvo. Raspoloživi dokazi pokazuju da se sve činjenice o kineskom sustavu opisanom u odjeljcima 3.1.1.1.–3.1.1.5. i u dijelu A Izvješća te sva njegova obilježja mogu uočiti u cijeloj zemlji i u svim gospodarskim sektorima. Isto vrijedi i za faktore proizvodnje prethodno opisane u odjeljcima od 3.1.1.6. do 3.1.1.8. i u dijelu B Izvješća.

(169) Komisija podsjeća da su glavne sirovine za proizvodnju PVA sljedeće: ugljen, prirodni plin i octena kiselina. Prema dokazima u dokumentaciji svi su proizvođači izvoznici u uzorku ulazne elemente nabavljali u NRK-u. Kada proizvođači PVA kupuju ulazne elemente ili ugovaraju njihovu nabavu, cijene koje plaćaju (i koje se iskazuju kao njihovi troškovi) očito su izložene istim prethodno navedenim sustavnim poremećajima. Na primjer, dobavljači ulaznih materijala zapošljavaju radnu snagu koja je izložena poremećajima. Mogu pozajmiti novac koji je izložen poremećajima u financijskom sektoru/raspodjeli kapitala. Osim toga, dio su sustava planiranja koji se primjenjuje na svim razinama vlasti i u svim sektorima.

(170) Stoga ne samo da domaće prodajne cijene PVA nisu primjerene za uporabu u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe, nego su i svi troškovi ulaznih elemenata (uključujući sirovine, energiju, zemljište, financiranje, rad itd.) nepouzdani jer na određivanje njihovih cijena utječu znatne državne intervencije, kako je opisano u dijelovima A i B Izvješća. Naime, opisane vladine intervencije povezane s raspodjelom kapitala, zemljištem, radnom snagom, energijom i sirovinama provode se u cijelom NRK-u. To znači, na primjer, da je ulazni element koji je spajanjem niza faktora proizvodnje proizveden u NRK-u izložen znatnim poremećajima. Isto vrijedi i za ulazne elemente za ulazne materijale i tako dalje. Kineska vlada i proizvođači izvoznici nisu u trenutačnom ispitnom postupku predočili nikakve dokaze ni argumente koji bi to osporili.

3.1.1.10. Zaključak

(171) Analiza iz odjeljaka od 3.1.1.2. do 3.1.1.9., koja je uključivala ispitivanje svih raspoloživih dokaza o intervenciji NRK-a općenito u vlastitom gospodarstvu i u sektoru PVA (uključujući predmetni proizvod), pokazala je da cijene ili troškovi predmetnog proizvoda, uključujući troškove sirovina, energije i radne snage, nisu rezultat sila slobodnog tržišta jer na njih utječe znatna vladina intervencija u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) osnovne uredbe, kao što je vidljivo iz stvarnog ili mogućeg utjecaja jednog ili više relevantnih elemenata navedenih u njoj. Na temelju toga i zbog nesuradnje kineske vlade Komisija je zaključila da u ovom predmetu nije primjereno upotrijebiti domaće cijene i troškove za utvrđivanje uobičajene vrijednosti.

(172) Komisija je stoga uobičajenu vrijednost izračunala isključivo na temelju troškova proizvodnje i prodaje koji odražavaju nenarušene cijene odnosno referentne vrijednosti, to jest, u ovom slučaju, na temelju odgovarajućih troškova proizvodnje i prodaje u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji, u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe, kako se razmatra u sljedećem odjeljku.

(173) U primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da proizvođačima izvoznicima nije dostavljen upitnik o narušavanju tržišta. Prema navodima kineske vlade, zbog toga su proizvođači izvoznici bili zbunjeni u pogledu opsega pitanja narušavanja tržišta i onoga što trebaju dostaviti u pogledu ključnih točaka koje treba razmotriti i dokaza koji su prihvatljivi. To je negativno utjecalo na legitimna prava kineskih društava i lišilo ih mogućnosti da brane svoje interese.

(174) Komisija se s tom tvrdnjom ne slaže. Komisija prvo napominje da je 30. srpnja 2019. kineskoj vladi izdan upitnik o narušavanju tržišta. Kineska vlada nije odgovorila na njega. Nadalje, antidampinški upitnici namijenjeni izvoznicima sadržavaju točku f.4. u kojoj se objašnjava kako bi proizvođači izvoznici mogli tvrditi da na njih ne utječu znatni poremećaji. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

3.1.2. *Reprezentativna zemlja*

3.1.2.1. Opće napomene

(175) Kriteriji za odabir reprezentativne zemlje bili su sljedeći:

— sličan stupanj gospodarskog razvoja kao u NRK-u. U tu svrhu Komisija je uzela u obzir zemlje čiji je bruto nacionalni dohodak prema podacima Svjetske banke sličan bruto nacionalnom dohotku NRK-a ([64]),

— proizvodnja proizvoda iz ispitnog postupka u toj zemlji ([65]),

— dostupnost relevantnih javnih podataka u toj zemlji,

— ako postoji više mogućih reprezentativnih zemalja, prednost je, ako je to bilo primjereno, dana zemljama s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša.

(176) Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 46. do 50., Komisija je objavila tri bilješke za dokumentaciju ([66]) o izvorima određivanja uobičajene vrijednosti.

3.1.2.2. Sličan stupanj gospodarskog razvoja kao u NRK-u

(177) U bilješci od 2. listopada 2019. Komisija je objasnila kako se čini da se proizvod iz ispitnog postupka proizvodi samo u Japanu, Singapuru, Tajvanu i SAD-u, pri čemu nijedna od navedenih zemalja nije zemlja sa stupnjem gospodarskog razvoja sličnim NRK-u u skladu s kriterijima spomenutim u uvodnoj izjavi 175.

(178) Budući da sve zemlje u kojima postoji proizvodnja PVA imaju različit stupanj gospodarskog razvoja od NRK-a, Komisija je razmatrala proizvodnju proizvoda u istoj općoj kategoriji i/ili sektoru proizvoda iz ispitnog postupka. Komisija je stoga navela da će upotrijebiti proizvodnju PVB-a, proizvoda sličnog proizvodu PVA, kako bi utvrdila odgovarajuću reprezentativnu zemlju za primjenu članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe.

(179) U skladu s tim, Komisija je u bilješci od 2. listopada 2019. utvrdila sljedeće četiri zemlje u kojima se proizvodi PVB: Brazil, Malezija, Meksiko i Tajland. Svjetska banka te zemlje smatra zemljama na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao NRK; na temelju bruto nacionalnog dohotka („BND”) one su razvrstane u kategoriju zemalja s „višim srednjim dohotkom”.

(180) Tri proizvođača izvoznika iz NRK-a u uzorku dostavila su primjedbe nakon bilješke od 2. listopada 2019. Složili su se s procjenom kako se čini da sve četiri zemlje koje je utvrdila Komisija imaju sličan stupanj gospodarskog razvoja. Međutim, prema njihovu mišljenju, čini se da je Malezija u višem dijelu ljestvice gospodarskog razvoja i stoga može biti manje reprezentativna od ostalih triju zemalja. Istaknuli su i da se, prema njihovim informacijama, PVB nije proizvodio u Brazilu jer je odabrano društvo u toj zemlji prestalo proizvoditi PVB. Nadalje, kad je riječ o primjerenosti razine socijalne zaštite, zaštite radnika i okoliša, ti su izvoznici izrazili rezerve u pogledu Brazila. Prema njihovu mišljenju, od zemalja koje se razmatraju Meksiko ima najvišu razinu usklađenosti s radnim standardima ILO-a. Stoga su smatrali da bi Meksiko mogao biti najprikladnija reprezentativna zemlja za utvrđivanje uobičajene vrijednosti među zemljama koje su utvrđene u bilješci od 2. listopada 2019.

(181) Osnovna uredba ne sadržava dodatni zahtjev da se odabere zemlja s najbližim stupnjem gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica. Stoga činjenica da zemlja može imati bliži BND od neke druge zemlje nije odlučujući čimbenik koji utječe na odabir primjerene reprezentativne zemlje. Kako je prethodno navedeno, relevantni kriterij u pogledu gospodarskog razvoja jest klasifikacija u kategoriju zemalja višeg srednjeg dohotka koju je provela Svjetska banka za relevantno razdoblje. Ta baza podataka omogućava Komisiji da ima dovoljan broj potencijalnih primjerenih zemalja na sličnom stupnju razvoja kako bi mogla odabrati najprikladniji izvor nenarušenih troškova i cijena. Budući da su sve četiri zemlje bile uvrštene u istu kategoriju baze podataka Svjetske banke, smatra se da su sve ispunile kriterij utvrđen u članku 2. stavku 6.a točki (a) prvoj alineji osnovne uredbe. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

([64]) Otvoreni podaci Svjetske banke – viši srednji dohodak, dostupno na https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (posljednji pristup 15. srpnja 2019.).

([65]) Ako se u nekoj zemlji sa sličnim stupnjem razvoja ne proizvodi proizvod iz ispitnog postupka, može se uzeti u obzir proizvodnja proizvoda iz iste opće kategorije i/ili sektora proizvoda iz postupka revizije.

([66]) Bilješka od 2. listopada 2019., bilješka od 20. prosinca 2019. i bilješka od 30. ožujka 2020.

(182) Komisija je primila na znanje kako se čini da ne postoji proizvodnja PVB-a u Brazilu. Detaljnija analiza dostupnosti i kvalitete financijskih podataka za različita društva u Brazilu provodi se u odjeljku 3.1.2.3. u nastavku.

(183) U pogledu tvrdnje o razini socijalne zaštite, zaštite radnika i okoliša na temelju članka 2. stavka 6.a točke (a) prve alineje osnovne uredbe pokazalo se da nije bilo potrebe za razmatranjem različitih razina zaštite u tim četirima zemljama, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 221. u nastavku. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(184) Kako je dodatno objašnjeno u uvodnim izjavama 188. i 208., na temelju primjedbi na bilješku od 2. listopada 2019., Turska je dodana na popis potencijalnih odgovarajućih reprezentativnih zemalja. Svjetska banka Tursku smatra zemljom na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao i NRK.

3.1.2.3. Proizvodnja proizvoda iz ispitnog postupka u reprezentativnoj zemlji i dostupnost relevantnih javnih podataka u reprezentativnoj zemlji

(a) Odabir proizvoda sličnog PVA

(185) Kako je objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama 177. i 178., Komisija je u bilješci od 2. listopada 2019. obavijestila da namjerava uzeti PVB kao proizvod sličan proizvodu PVA kako bi utvrdila odgovarajuću reprezentativnu zemlju za primjenu članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe. Zainteresirane strane pozvane su da dostave primjedbe o odabiru PVB-a kao proizvoda sličnog proizvodu PVA.

(186) U svojim primjedbama na bilješku od 2. listopada 2019. podnositelj pritužbe tvrdio je da je potrebno razlikovati foliju PVB i smolu PVB te je smatrao da se folija PVB ne može upotrijebiti kao odgovarajući sličan proizvod zbog sljedećih razloga:

— folija PVB i smola PVB međusobno se razlikuju u smislu mogućih primjena i fizičkih svojstava. Folija PVB – u usporedbi sa smolom – ima vrlo ograničen broj primjena,

— zbog osjetljive prirode proizvoda, postrojenja za proizvodnju folija PVB obično se nalaze u neposrednoj blizini krajnjih korisnika kako bi se troškovi prodaje i rizici povezani s prijevozom sveli na najmanju moguću mjeru. S druge strane, smola PVB ima puno širi raspon primjena te se njome može trgovati i može se prevoziti na globalnoj razini za mnoge različite svrhe,

— budući da se folijom PVB trguje drukčije od PVA i smole PVB, isto se tako razlikuju i strukture troška proizvođača folije PVB.

(187) Podnositelj pritužbe tvrdio je da bi umjesto toga polivinil acetat („PVAc”) trebalo smatrati odgovarajućim sličnim proizvodom na temelju sličnosti koje postoje u postupku proizvodnje PVA i PVAc-a. Konkretno, podnositelj pritužbe tvrdio je da se i PVAc, kao i PVA, proizvodi polimerizacijom VAM-a. Podnositelj pritužbe smatrao je i da je PVAc kao konačni proizvod sličan proizvodu PVA u pogledu širokog raspona uporaba te potencijalnih krajnjih korisnika i kupaca.

(188) Podnositelj pritužbe utvrdio je i proizvođača PVAc-a iz Turske, zemlje s istom razinom gospodarskog razvoja kao i NRK. Društvo koje je naveo podnositelj pritužbe bilo je društvo Organik Kimya SAN. ve Tic. A.Ş. Stoga je podnositelj pritužbe predložio da se Turska upotrebljava kao reprezentativna zemlja za potrebe izračuna uobičajene vrijednosti.

(189) Tvrdnja podnositelja pritužbe da folija PVB ne bi bila prikladna kao odgovarajući sličan proizvod nije potkrijepljena nikakvim dokazima. Suprotno tome, vidljivost folija PVB na javno dostupnim informacijskim platformama upućuje na to da folija PVB nije ograničena u pogledu njezine primjene ili broja potencijalnih korisnika.

(190) Komisija je provela vlastito istraživanje u savjetovanju s Europskom agencijom za kemikalije („ECHA”). Na temelju toga Komisija je utvrdila da bi se, s obzirom na postupak proizvodnje, upotrijebljene sirovine i trošak proizvodnje, i PVB i PVAc mogli upotrebljavati kao odgovarajući slični proizvodi za PVA. Faktori proizvodnje potrebni za proizvodnju PVB-a i PVAc-a uglavnom su isti kao i za PVA, a u pogledu troškova proizvodnje PVA se nalazi između PVB-a i PVAc-a.

(191) Stoga je odbačena tvrdnja podnositelja pritužbe da bi se PVAc trebao upotrebljavati umjesto PVB-a kao odgovarajući sličan proizvod za PVA. Međutim, na temelju prethodno objašnjenih razloga Komisija je prihvatila argument da se PVAc, zajedno s PVB-om, može smatrati mogućim odgovarajućim sličnim proizvodom.

(192) U svojim primjedbama na bilješku od 2. listopada 2019. društvo Solutia, koje se smatralo i korisnikom ([67]) koji uvozi proizvod iz ispitnog postupka, postavilo je pitanje smatra li Komisija smolu PVB ili foliju PVB proizvodom sličnim proizvodu PVA.

(193) Kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 189., nije se pravila razlika među smolom PVB i folijom PVB u pogledu njihove prikladnosti kao odgovarajućeg sličnog proizvoda. Društvo Solutia obavijestilo je Komisiju i da jedno od njegovih povezanih društava u Meksiku, odnosno društvo Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V proizvodi foliju PVB i da njegovo drugo povezano društvo u Maleziji, Flexsys Chemical (M) SDN BHD, proizvodi smolu PVB. Situacija tih dvaju društava razmotrena je u uvodnim izjavama 199. i 200. u nastavku.

(b) Proizvodnja sličnog proizvoda iz ispitnog postupka u reprezentativnoj zemlji i dostupnost relevantnih javnih podataka u reprezentativnoj zemlji

(194) U bilješci od 2. listopada 2019. Komisija je navela da je za zemlje koje su utvrđene kao zemlje u kojima se proizvodi PVB, tj. Brazil, Malezija, Meksiko i Tajland, trebalo dodatno provjeriti dostupnost javnih podataka, posebno kada je riječ o javnim financijskim podacima proizvođača sličnog proizvoda.

(195) Osim društava navedenih u bilješci od 2. listopada 2019., na temelju zaključka iz prethodne točke (a), Komisija je provela daljnja istraživanja za društva koja proizvode PVAc u razmatranim zemljama. Pronašla je jedno dodatno trgovačko društvo u Turskoj i jedno u Meksiku, o čemu je obavijestila strane u bilješci od 20. prosinca 2019.

(196) Kako je prethodno navedeno u točki (a), Komisija je analizirala i informacije koje je podnositelj pritužbe dostavio o dodatnom turskom društvu te informacije koje je uvoznik dostavio o dvama dodatnim društvima u Meksiku i Maleziji.

(197) Kad je riječ o Brazilu, uvoznik i korisnik proizvoda iz ispitnog postupka obavijestio je Komisiju da je jedno od društava koja su u bilješci od 2. listopada 2019. utvrđena kao proizvođač PVB-a u Brazilu, odnosno društvo Solutia Brasil Ltda. (društvo Eastman Chemical), prestalo proizvoditi foliju PVB te stoga nije prikladan kandidat za utvrđivanje režijskih troškova proizvodnje, troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i dobiti. To se podudara i s primjedbama koje su iznijeli izvoznici, kako je navedeno u prethodnom odjeljku 3.1.2.2.

(198) Budući da Komisiji nisu dostupne druge informacije u dokumentaciji o prisutnosti drugih društava koja proizvode PVB i/ili PVAc u Brazilu s javno dostupnim financijskim podacima, Komisija je zaključila da se Brazil više ne može smatrati odgovarajućom reprezentativnom zemljom.

(199) Kad je riječ o Maleziji, dostupnost podataka provjerena je za društvo navedeno u bilješci od 2. listopada 2019. – odnosno za društvo Samchem Nusajaya Sdn Bhd – i za društvo koje je predložilo društvo Solutia, odnosno društvo Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd, koje isto tako proizvodi PVB. Javno dostupni financijski podaci za društva Samchem Nusajaya Sdn Bhd. i Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd iz 2017. nisu se mogli smatrati prikladnima za razdoblje ispitnog postupka, kada su noviji podaci bili dostupni za druge proizvođače. Stoga je Komisija zaključila da Malezija nije bila prikladna da bi se smatrala odgovarajućom reprezentativnom zemljom za ovaj ispitni postupak. Taj je zaključak dodatno potkrijepljen analizom uvoza u Maleziju, razmatranom u uvodnoj izjavi 203.

(200) Kad je riječ o Meksiku, Komisija je analizirala i dostupnost financijskih podataka o društvu koje proizvodi PVB koje je predložilo društvo Solutia, odnosno društvo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., te o društvu koje je Komisija pronašla na temelju vlastitog istraživanja, odnosno društvu Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.

(201) Za društvo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. zainteresirana strana dostavila je potpune financijske izvještaje za 2018. koje su revizori potvrdili samo u verziji „Sensitive" (osjetljivo). Ta je strana izjavila i da taj sveobuhvatni skup financijskih izvještaja dostavljenih Komisiji nije javno dostupan. Komisija je stoga zaključila da u postupku nije mogla upotrijebiti podatke o tom društvu.

([67]) Društvo Solutia proizvodi PVA u Uniji i kupuje PVA od proizvođača iz Unije, Kine i ostalih trećih zemalja.

(202) Najnoviji javno dostupni financijski podaci za društvo Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. bili su dostupni samo za prvih šest mjeseci 2018. i stoga se nisu mogli uzeti u obzir. Stoga je Komisija zaključila da se Meksiko ne može smatrati odgovarajućom reprezentativnom zemljom za ovaj ispitni postupak.

(203) Kad je riječ o Tajlandu, podaci dostupni za društvo Sekisui S-Lec Co Ltd bili su iz 2018., a zbog djelomičnog preklapanja s razdobljem ispitnog postupka načelno su se mogli smatrati prikladnima. To je društvo 2018. poslovalo s dobitkom. Međutim, u bilješci od 20. prosinca 2019. Komisija je analizirala i uvoz glavnih faktora proizvodnje u Tursku, Meksiko, Tajland i Maleziju. Analiza podataka o uvozu pokazala je da je uvoz iz NRK-a na Tajland i u Maleziju utjecao na uvoz glavnih faktora proizvodnje te se stoga ni Tajland ni Malezija ne mogu smatrati prikladnim reprezentativnim zemljama. Ista je analiza pokazala i da bi se Turska i Meksiko mogli upotrijebiti kao odgovarajuća reprezentativna zemlja jer uvoz iz NRK-a ili bilo koje od zemalja navedenih u Prilogu I. Uredbi (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća nije značajno utjecao na njihov uvoz glavnih faktora proizvodnje ([68]).

(204) Nastavno na informacije koje je podnositelj pritužbe dostavio o turskom trgovačkom društvu Organik Kimya San. Ve Tic. A.S., Komisija je analizirala i stanje u pogledu Turske provjerom dostupnosti podataka za to društvo, koji nisu bili obuhvaćeni bilješkom od 2. listopada 2019. To je društvo proizvođač PVAc-a, koji se smatrao odgovarajućim proizvodom sličnim proizvodu PVA, kako je objašnjeno u prethodnoj točki (a). Posljednji financijski podaci dostupni za to društvo bili su iz 2018. Društvo je poslovalo s dobitkom. Međutim, utvrđeno je da javno dostupni podaci o tom društvu u bazi podataka Orbis nisu sadržavali odgovarajuće podatke o troškovima prodane robe i troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima. Stoga je Komisija zaključila da se podaci tog društva ne mogu upotrijebiti za ispitni postupak osim ako ti podaci nisu postali dostupni.

(205) Komisija je istražila i druge potencijalne proizvođače PVB-a i/ili PVAc-a u Turskoj. Utvrđeno je da drugo tursko društvo, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., proizvodi ljepila PVAc. Posljednji financijski podaci dostupni za to društvo bili su iz 2018., a društvo je poslovalo s dobitkom na razini operativne dobiti. Međutim, financijski troškovi iz 2018. bili su iznimno visoki i stoga je društvo poslovalo s gubitkom u toj godini. Komisija je usporedila financijske podatke za to društvo s prethodnim godinama u kojima nije bilo takve izvanredne situacije i zaključila da bi se financijski troškovi iz 2018. doista trebali smatrati izvanrednima i primjereno usklađenima. Stoga je Komisija zaključila da se, nakon odgovarajućeg usklađenja izvanrednih financijskih troškova, podaci društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. mogu smatrati prikladnima za ovaj ispitni postupak. Taj je zaključak priopćen zainteresiranim stranama u bilješci od 30. ožujka 2020. Komisija je primila primjedbe triju trgovaca proizvoda iz ispitnog postupka. Te su primjedbe razmotrene u uvodnim izjavama 219. i 220. u nastavku.

(206) S obzirom na prethodna razmatranja, Komisija je u bilješci od 20. prosinca 2019. obavijestila zainteresirane strane da namjerava upotrijebiti Tursku kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju i tursko društvo Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) prvom alinejom osnovne uredbe kako bi dobila nenarušene cijene odnosno referentne vrijednosti za izračun uobičajene vrijednosti.

(207) Zainteresirane strane pozvane su da dostave primjedbe o prikladnosti Turske kao reprezentativne zemlje i društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. i – u slučaju da njegovi financijski podaci postanu dostupni – društva Organik Kimya San. Ve Tic. A.S. kao proizvođača u reprezentativnoj zemlji.

(208) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. jedan proizvođač izvoznik u uzorku tvrdio je da Turska, za razliku od Meksika, nije spomenuta u bilješci od 2. listopada 2019. o izvorima za utvrđivanje uobičajene vrijednosti.

(209) Početni odabir mogućih reprezentativnih zemalja i prikladnih poduzeća s javno dostupnim podacima ne sprečava Komisiju da u kasnijoj fazi eventualno dopuni ili doradi takav odabir i svoje istraživanje, uključujući iznošenjem novih prijedloga u pogledu moguće reprezentativne zemlje i sličnog proizvoda. Naime, sama svrha bilješki

([68]) Uredba (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 123, 19.5.2015., str. 33.).

o faktorima proizvodnje jest pozvati zainteresirane strane da dostave primjedbe o preliminarnim istraživanjima službi Komisije te da se, ako je to opravdano, dobiju alternative koje će službe Komisije dodatno razmotriti. Bilješke sadržavaju čak i poseban prilog koji stranama pruža smjernice za dostavljanje informacija o mogućim dodatnim reprezentativnim zemljama i/ili društvima za potrebe članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe. Nakon primjedbe podnositelja pritužbe u odnosu na Tursku i drugi potencijalni slični proizvod – PVAc – Komisija je provela dodatna istraživanja u suradnji s ECHA-om kako je navedeno u prethodnim uvodnim izjavama od 204. do 206. To je istraživanje pokazalo da se PVAc i PVB mogu jednako dobro smatrati proizvodima sličnima proizvodu PVA. Dodatno istraživanje potvrdilo je i da je PVAc proizveden u Turskoj. Na temelju toga Komisija je dodala Tursku na popis potencijalnih reprezentativnih zemalja te je odabrala PVAc kao sličan proizvod. Stoga se odbacuje tvrdnja da se Turska ne može smatrati reprezentativnom zemljom jer nije navedena u napomeni od 2. listopada 2019.

(210) Isti proizvođač izvoznik tvrdio je da bi Meksiko predstavljao prikladniju reprezentativnu zemlju zbog, među ostalim, dostupnosti podataka o ugljenu i prirodnom plinu. Nadalje, taj je proizvođač izvoznik tvrdio i da je za niz glavnih ulaznih faktora postojao znatan kineski izvoz u Tursku, dok podaci o meksičkom uvozu pokazuju znatnu kupnju iz SAD-a. Proizvođač izvoznik tvrdio je i da je obujam uvoza ostalih faktora proizvodnje u Tursku bio ograničen u usporedbi s obujmom uvoza u Meksiko. Na temelju navedenih razmatranja taj je proizvođač izvoznik izrazio stajalište da bi podatke od društva Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. trebalo upotrijebiti čak i ako su bili dostupni samo za prvih šest mjeseci 2018.

(211) U bilješci od 30. ožujka 2020. dodatno je analizirano stanje kineskog uvoza glavnih faktora proizvodnje u Tursku u usporedbi s odgovarajućim uvozom u Meksiko. Tom je analizom, u skladu s analizom provedenom u bilješci od 20. prosinca 2019., navedenoj u uvodnoj izjavi 203., potvrđeno da je razina kineskog uvoza u Tursku glavnih faktora proizvodnje koje su upotrebljavali proizvođači izvoznici u uzorku koji surađuju, a na koje nije utjecao uvoz iz NRK-a, bila reprezentativna. Stoga uvoz iz NRK-a u Tursku nije bio takav da bi Turska bila neprimjerena kao reprezentativna zemlja u skladu s člankom 2. Stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(212) Komisija je u bilješci od 30. ožujka 2020. pojasnila i da nisu dostupni ažurirani financijski podaci ni za jedno meksičko trgovačko društvo navedeno u bilješci od 20. prosinca 2019. Za društvo Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.Vc. najnoviji javno dostupni financijski podaci obuhvaćali su samo prvih šest mjeseci 2018. Podsjetila je da se ti podaci ne preklapaju s razdobljem ispitnog postupka te da se odnose samo na razdoblje od 6 mjeseci. Ne može se smatrati da bilo koje razdoblje od 6 mjeseci predstavlja cijelu godinu, među ostalim, zbog mogućih sezonskih fluktuacija u stavkama računa dobiti i gubitka. Nadalje, cijela financijska godina ima početni i završni datum kada se provode revizije, evidentiraju odgovarajući obračuni i izvršavaju potrebni ispravci. Manje je sigurno da bi se sve to moglo učiniti na temelju razdoblja od 6 mjeseci. Nadalje, čak i ako je društvo iskazalo dobit za razdoblje od 6 mjeseci, to ne znači da bi poslovalo s dobitkom cijelu godinu. Društvo koje je predložio proizvođač izvoznik nije poslovalo s dobitkom 2017., što je posljednja dostupna cijela godina. Zbog svih tih razloga Komisija se nije složila s primjedbom tog proizvođača izvoznika u kojoj tvrdi da bi se upotrebom tih 6-mjesečnih podataka dobila točnija uobičajena vrijednost nego upotrebom podataka iz Turske. Financijski izvještaji drugog potencijalnog društva iz Meksika navedenog u bilješci od 20. prosinca 2019., odnosno društva Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., nisu bili javno dostupni. Stoga je Komisija tvrdila da se dostupni podaci dvaju meksičkih društava ne mogu smatrati prikladnima. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(213) Za tursko društvo Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. Komisija je u bilješci od 20. prosinca 2019. objasnila da se podaci mogu smatrati prikladnima za ovaj ispitni postupak kako bi se utvrdili nenarušeni troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi i dobit. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 205., napominje se i da bi se financijski troškovi iz 2018., zbog kojih je društvo ostvarilo gubitke te godine, trebali smatrati izvanrednima.

(214) U skladu sa zapažanjem Komisije isti proizvođač izvoznik napomenuo je i da je društvo Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. počelo poslovati s gubitkom zbog financijskih stavki. Ta je strana nadalje tvrdila da na temelju dostupnih financijskih podataka u tom društvu nije bilo moguće raščlaniti režijske troškove te troškove prodaje, opće i administrativne troškove.

(215) Kad je riječ o režijskim troškovima i troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima, treba napomenuti da se izvor za prve troškove obično ne temelji na društvu u reprezentativnoj zemlji. Nadalje, suprotno tvrdnjama zainteresirane strane, troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. zapravo su objavljeni u njegovim javno dostupnim financijskim informacijama u bazi podataka Orbis. Potrebno je napomenuti i da su javno dostupni podaci za to društvo općenito jednako detaljni kao i svi javno dostupni financijski podaci koje Komisija obično upotrebljava u tim ispitnim postupcima. Stoga razina detalja koja je trenutačno dostupna o tom društvu sadržava sve potrebne informacije i ne čini društvo neprikladnim za ovaj ispitni postupak. Komisija napominje da bi se neuobičajena razina financijskih stavki u računu dobiti i gubitka za 2018. trebala smatrati izvanrednom kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 205. S obzirom na prethodno navedeno, Komisija je tvrdila da se podaci o društvu Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. mogu smatrati prikladnima nakon odgovarajućih usklađenja za izvanredne financijske stavke kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 307. Te su tvrdnje stoga odbačene.

(216) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. tri su trgovca proizvoda iz ispitnog postupka tvrdila da društvo Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. nije prikladno jer to društvo nije specijalizirano za proizvodnju PVAc, već da taj proizvod čini samo ograničeni dio njegova ukupnog portfelja proizvoda. Te su strane tvrdile da režijski trošak proizvodnje, troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi i dobit tog društva nisu raspodijeljeni samo na proizvodnju PVAc-a i da na „faktore proizvodnje, električnu energiju i režijske troškove proizvodnje, troškove prodaje, opće i administrativne troškove i dobit od PVAc-a u velikoj mjeri utječe ukupna proizvodnja i prodajne aktivnosti" te da se trošak proizvodnje razlikuje za svaku kategoriju proizvoda. Te su strane posebno tvrdile da su troškovi prodaje proizvoda koji nisu proizvodi od PVAc-a i pružanje pomoći nakon prodaje tih proizvoda mnogo veći nego za proizvode od PVAc-a. Nadalje, te su strane tvrdile da se društvo Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ne može smatrati pouzdanim izvorom podataka u nedostatku analitičkog obračuna troškova proizvodnje i dobiti PVAc-a.

(217) Tvrdnja da su troškovi prodaje proizvoda koji nisu proizvodi od PVAc-a i pružanje pomoći nakon prodaje tih proizvoda znatno viši nego za proizvode od PVAc-a nije potkrijepljena nikakvim dokazima. Nadalje, nije iznimno da trgovačka društva koja se smatraju prikladnima u kontekstu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe proizvode više od jednog proizvoda. Isto tako, uobičajeno je i da razina detaljnosti javno dostupnih financijskih podataka prikladnih društava u reprezentativnoj zemlji obično ne omogućuje detaljniju analizu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i dobiti na razini pojedinačnih proizvoda. Podsjeća se i da u pogledu troška proizvodnje, faktora proizvodnje i električne energije odabir svakog pojedinačnog društva nije relevantan za ishod jer se ti podaci prikupljaju iz drugih izvora, odnosno statističkih podataka o uvozu ili domaćih podataka reprezentativne zemlje, kao i podataka proizvođača izvoznika. Te su tvrdnje stoga odbačene.

(218) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. podnositelj pritužbe tvrdio je da su na financijske podatke društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S za 2018. utjecali izvanredni događaji, odnosno fluktuacija valute zbog političkih događaja u Turskoj i povećanje kapaciteta društva. Stoga je podnositelj pritužbe predložio da bi se mogli upotrijebiti financijski podaci za to društvo iz 2018., „ali osim dobiti prije oporezivanja". Međutim, podnositelj pritužbe nije dodatno potkrijepio te moguće razloge za neuobičajene financijske troškove u 2018. niti je osporio pristup koji je predložila Komisija, koja provodi odgovarajuće usklađenje za izvanredne iznose financijskih troškova u 2018. Stoga je Komisija u bilješci od 30. ožujka 2020. obavijestila da namjerava zadržati pristup predložen u bilješci od 20. prosinca 2019., odnosno da će upotrijebiti podatke društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., usklađene za izvanredne financijske troškove.

(219) Nakon bilješke od 30. ožujka 2020. Komisija je primila ponovljene primjedbe triju trgovaca proizvoda iz ispitnog postupka. Te su strane ponovile svoju tvrdnju da je društvo Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. neprikladno društvo jer su njegovi troškovi prodaje proizvoda koji nisu proizvodi od PVAc-a i pružanje pomoći nakon prodaje tih proizvoda znatno viši nego za proizvode od PVAc-a. Te su se strane pozvale na internetske stranice društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., tvrdeći da njegov portfelj proizvoda pokazuje da osnovnu djelatnost čine proizvodne linije koje ne obuhvaćaju PVAc i da je PVAc samo sporedna djelatnost. Nadalje, te su strane tvrdile da sektori koji nisu sektori PVAc-a zahtijevaju više sredstava za istraživanje i razvoj te tehničku pomoć, kao i organizaciju prodaje i ulaganja i postprodajnu pomoć te su tvrdile da je dobit u tim sektorima koji nisu sektori PVAc-a „obično prilično visoka". Međutim, te zainteresirane strane nisu dostavile nikakve dodatne dokaze kojima bi potkrijepile svoju tvrdnju. Stoga su te tvrdnje odbačene kako je već objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 217.

(220) Nakon bilješke od 30. ožujka 2020. iste su strane više puta ponovile i svoju tvrdnju da računovodstveni podaci društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. nisu prikladni jer proizvodnja PVAc-a predstavlja samo ograničeni dio njegova ukupnog portfelja proizvoda i proizvodnje, a režijski troškovi, troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi i dobit tog društva nisu raspodijeljeni samo na proizvodnju PVAc-a. Te su strane nadalje navele da financijski podaci društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. nisu prikladni za utvrđivanje troškova, troškova prodaje, općih i administrativnih troškova, osim ako društvo Komisiji dostavi financijske podatke ograničene na liniju proizvoda PVAc. Kako je već objašnjeno u uvodnoj izjavi 217., detaljna analiza troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i dobiti na razini pojedinačnih proizvoda obično nije moguća i nije potrebna da bi se društvo smatralo prikladnim u kontekstu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

3.1.2.4. Razina socijalne zaštite i zaštite okoliša

(221) Budući da je na temelju svih prethodno navedenih elemenata utvrđeno da je Turska bila jedina dostupna primjerena reprezentativna zemlja, nije bilo potrebe provesti ocjenu razine socijalne zaštite i zaštite okoliša u skladu sa zadnjom rečenicom članka 2. stavka 6.a točke (a) prve alineje osnovne uredbe.

3.1.2.5. Zaključak

(222) S obzirom na prethodnu analizu, Turska ispunjava kriterije utvrđene u članku 2. stavku 6.a točki (a) prvoj alineji osnovne uredbe i stoga je se može smatrati odgovarajućom reprezentativnom zemljom.

(223) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik u uzorku uputio je na svoje primjedbe na bilješku od 20. prosinca 2019. u kojima se nije složio s odabirom Turske kao odgovarajuće reprezentativne zemlje.

(224) Komisija je napomenula da je na te primjedbe odgovoreno u bilješci od 30. ožujka 2020. (kao i u prethodnom odjeljku 3.1.2.3.) i da proizvođač izvoznik nije dostavio dodatne primjedbe kao odgovor na tu bilješku. Budući da je na te tvrdnje već odgovoreno i da proizvođač izvoznik nije dostavio nikakve nove argumente ili dokaze, te su tvrdnje odbačene.

(225) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan korisnik i jedan proizvođač iz Unije/korisnik nisu se složili s odabirom Turske kao reprezentativne zemlje tvrdeći da ona ne poštuje konvencije o radu i standarde rada te pravila o klimi i okolišu. Korisnik se nadalje nije složio s upotrebom podataka društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. jer je proizvodnja PVAc-a predstavljala samo ograničeni dio njegova poslovanja. Stoga je, prema mišljenju korisnika, ukupna proizvodna i prodajna djelatnost društva utjecala na troškove društva, režijske troškove, troškove prodaje, opće i administrativne troškove te dobit za PVAc. Korisnik je tvrdio da je Komisija, upotrijebivši troškove prodaje, opće i administrativne troškove te dobit turskog proizvođača, povećala uobičajenu vrijednost. Korisnik je od Komisije zatražio da u skladu s tim prilagodi izračunanu uobičajenu vrijednost.

(226) Komisija se ne slaže s tim tvrdnjama. Komisija je na početku napomenula da korisnik nije iznio nijedan od tih argumenata u odgovoru na bilješke od 2. listopada 2019., 20. prosinca 2019. i 30. ožujka 2020., u kojima je Komisija izričito zatražila takve primjedbe u određenim rokovima. Komisija je zatim istaknula da se, u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe, prednost mora dati, prema potrebi, zemljama s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša, ako postoji više od jedne potencijalne reprezentativne zemlje koja se može odabrati. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 221., nakon što je utvrđeno da je Turska jedina dostupna odgovarajuća reprezentativna zemlja u ovom slučaju, nije bilo potrebe za provođenjem procjene razine socijalne zaštite i zaštite okoliša. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(227) Kad je riječ o odabiru društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., Komisija je prvo napomenula da, osim troškova prodaje, općih i administrativnih troškova, nije koristila troškove i režijske troškove društva. Kad je riječ o troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima te dobiti, korisnik nije dostavio dokaze o tome zašto bi oni bili povećani korištenjem brojki turskog proizvođača na razini društva. Nadalje, korisnik je primijetio objašnjenje Komisije u uvodnoj izjavi 220. da detaljna analiza troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i dobiti na razini pojedinačnih proizvoda obično nije moguća i nije potrebna da bi se društvo smatralo prikladnim u kontekstu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe. Korisnik se protivio tom argumentu tvrdeći da nema potrebe za dostavljanjem detaljnih dokaza kojima se potkrepljuje da društvo čija je proizvodnja PVAc-a samo nusproizvod ima znatno drukčiju strukturu troškova i profitnu maržu od društva čiji je primarni fokus proizvodnja PVA. Kad je riječ o ovom pitanju, Komisija je napomenula da bi tvrdnje općenito trebalo potkrijepiti valjanim dokazima, bez obzira na to koliko su detaljne. Nadalje, troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi te dobit koje su prijavili proizvođači izvoznici u uzorku nisu bili u suprotnosti s onim što je prijavio proizvođač u reprezentativnoj zemlji. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(228) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač iz Unije/korisnik tvrdio je da podaci u Turskoj nisu javno dostupni jer se moraju kupiti od, na primjer, baze podataka Global Trade Atlas („GTA"). Komisija je napomenula da, u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe, podaci ne moraju biti „javno dostupni", nego „lako dostupni". Komisija je napomenula da „javno dostupni" znači dostupni široj javnosti, dok „lako dostupni" znači dostupni svima, pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti, kao što je plaćanje naknade. Važno je napomenuti da su svi podaci upotrijebljeni za izračun uobičajene vrijednosti bili dostupni u otvorenom spisu. To znači da su, čak i ako su podaci dostupni tek nakon plaćanja, sve zainteresirane strane mogle pristupiti podacima. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(229) U svojim primjedbama na konačnu objavu dva proizvođača izvoznika u uzorku tvrdila su da su financijski podaci za društvo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. bili lako dostupni u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe te je stoga Komisija pogrešno odbila Meksiko kao potencijalnu odgovarajuću reprezentativnu zemlju. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 201., društvo Solutia dostavilo je Komisiji financijske podatke za društvo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. samo u verziji „Sensitive" (osjetljivo) jer, kako je objasnio korisnik, podaci nisu bili javno dostupni. Prema navodima proizvođača izvoznika u uzorku postoji razlika između izraza „lako dostupni" u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe i „javno dostupni". Proizvođači izvoznici u uzorku tvrdili su da „javno dostupni" znači dostupni široj javnosti, dok „lako dostupni" znači dostupni svima, pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti, kao što je plaćanje naknade. Proizvođači izvoznici u uzorku zatim su tvrdili da su, s obzirom na to da su podaci za društvo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. navodno bili dostupni u bazi podataka Dun&Bradstreet ([69]) uz naknadu, ti podaci bili lako dostupni u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe.

(230) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je na početku napomenula da proizvođači izvoznici u uzorku nisu iznijeli nijedan od tih argumenata kao odgovor na bilješke od 20. prosinca 2019. i 30. ožujka 2020., unatoč tome što je bilo izričito zatraženo da to učine u određenim rokovima. Komisija je zatim objasnila da financijske podatke društva Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. nije smatrala lako dostupnima jer je društvo Solutia zatražilo povjerljivost te je potvrdila da ti podaci nisu bili javno dostupni. Komisija je smatrala da podaci nisu lako dostupni jer ih nije mogla pronaći u uslugama kojima ima pristup u tu svrhu. Nadalje, nijedna druga zainteresirana strana, uključujući proizvođače izvoznike u uzorku, nije dostavila te podatke u obliku koji nije povjerljiv, iako je to izričito zatraženo u bilješkama od 2. listopada 2019., 20. prosinca 2019. i 30. ožujka 2020. Naposljetku, Komisija je napomenula da čak ni u svojim primjedbama na konačnu objavu proizvođači izvoznici nisu dostavili navodno lako dostupne podatke društva Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. Samo su ukazali na plaćenu bazu podataka koja navodno sadržava navedene podatke te su ih kasnije nazvali „dokazom *prima facie* da se financijski podaci društva Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. mogu lako dobiti iz drugih izvora". Komisija se ne može koristiti podacima kojima nema pristup ili koje nijedna zainteresirana strana nije dostavila u obliku koji nije povjerljiv. Nadalje, bez mogućnosti unakrsne provjere sadržavaju li navodno lako dostupni podaci potrebne brojke ili odgovaraju li te brojke onima u podacima koje je društvo Solutia dostavilo kao povjerljive, Komisija nije mogla upotrijebiti potonje za potrebe članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe. Puki dokaz *prima facie* o dostupnosti podataka društva Solutia, kako su naveli proizvođači izvoznici, nije dovoljan u tu svrhu. Komisija je naposljetku napomenula da se sve informacije upotrijebljene za izračun uobičajene vrijednosti, ako nisu široko dostupne, moraju staviti na raspolaganje svim zainteresiranim stranama u otvorenom spisu. U tu svrhu Komisija osigurava, čak i kada se koristi plaćenim podacima, da joj ugovorom bude dopušteno da relevantne informacije upotrijebljene u ispitnom postupku razmjenjuje sa zainteresiranim stranama. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(231) U svojim primjedbama na konačnu objavu isti proizvođači izvoznici u uzorku tvrdili su da je Meksiko najprimjerenija reprezentativna zemlja za određivanje uobičajene vrijednosti zbog sljedećih razloga: i. ima sličan stupanj gospodarskog razvoja kao NRK; ii. ima uspostavljenu proizvodnju PVB-a; iii. relevantni podaci lako su dostupni na temelju financijskih izvještaja društva Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.; i iv. Meksiko ima višu razinu socijalne zaštite i zaštite okoliša od Turske.

(232) Komisija se nije složila s tom procjenom. Komisija je napomenula da su prva dva argumenta jednako primjenjiva na Tursku. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 230., treći je argument činjenično netočan, zbog čega je četvrti argument bespredmetan. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

([69]) https://www.dnb.com

(233) U svojim primjedbama na konačnu objavu isti proizvođači izvoznici u uzorku tvrdili su da bi Komisija, ako inzistira na primjeni troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti proizvođača u reprezentativnoj zemlji, trebala razmotriti barem upotrebu Meksika za nenarušene referentne vrijednosti.

(234) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da je, kako je objašnjeno u prethodnim odjeljcima 3.1.2.2. i 3.1.2.3., suprotno onome što se tvrdi, Komisija razmotrila Meksiko kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju te ga je odbila jer nije pronašla lako dostupne financijske podatke za društvo koje proizvodi PVAc ili PVB u toj zemlji. Komisija je napomenula i da ni u odgovoru na bilješke od 2. listopada 2019. i 30. ožujka 2020. niti u primjedbama na konačnu objavu proizvođači izvoznici nisu iznijeli valjani argument zašto Turska ne bi trebala biti izvor za nenarušene referentne vrijednosti. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(235) U svojim primjedbama na konačnu objavu isti proizvođači izvoznici u uzorku osporili su upotrebu podataka turskog proizvođača, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., kao izvora za troškove prodaje, opće i administrativne troškove te dobit jer su njegovi prijavljeni financijski troškovi bili iznimno visoki te ih je trebalo prilagoditi kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 205. Proizvođači izvoznici tvrdili su da, ako se podaci o troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima i dobiti moraju prilagoditi, ne mogu se smatrati nenarušenima i stoga se ne mogu upotrijebiti. Proizvođači izvoznici zatim su doveli u pitanje lako dostupnu prirodu podataka turskog proizvođača jer su se ti podaci morali prilagoditi kako bi se upotrijebili. Proizvođači izvoznici doveli su u pitanje i pouzdanost lako dostupnih financijskih podataka o društvu Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. koji su pronađeni u bazi podataka Orbis te su dostavili alternativne financijske podatke za to društvo dobivene iz drugog izvora – „EMIS" – koji pokazuju račun dobiti i gubitka za 2018. koji se razlikuje od onog upotrijebljenog u izračunu dampinga. Proizvođači izvoznici tvrdili su da je na temelju toga trebalo zanemariti Tursku kao potencijalnu reprezentativnu zemlju ili je trebalo uzeti u obzir i Tursku i Meksiko jer je proizvođač iz potonje zemlje navodno imao lako dostupne podatke. Naposljetku, proizvođači izvoznici u uzorku podsjetili su na to da je Komisija odbacila njihov zahtjev za daljnjom raščlambom troškova prodaje, općih i administrativnih troškova proizvođača u reprezentativnoj zemlji. U tom su pogledu proizvođači izvoznici spomenuli da bi bilo korisno od proizvođača u reprezentativnoj zemlji zatražiti da ispuni detaljnu tablicu dobiti i gubitka koju bi Komisija tada mogla provjeriti.

(236) Komisija se ne slaže s tim tvrdnjama. Komisija je na početku napomenula da proizvođači izvoznici nisu upozorili ni na jedno od tih pitanja nakon objave bilješke od 30. ožujka 2020., u kojoj su izneseni pristup i brojke koji se sada kritiziraju te izričito zatraženo podnošenje primjedbi u određenom roku. U pogledu iskrivljavanja podataka turskih društava, kako je objašnjeno u bilješci od 30. ožujka 2020. i u uvodnoj izjavi 205., Komisija je doista smatrala da troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi sadržavaju izvanredne troškove koje ne bi trebalo uzeti u obzir pri izračunu uobičajene vrijednosti. Zbog toga je Komisija prilagodila podatke uklanjanjem navedenih troškova. Suprotno tvrdnjama proizvođača izvoznika, prilagodba ne utječe na lako dostupnu prirodu podataka. To je učinjeno isključivo na temelju lako dostupnih podataka i detaljno je objašnjeno u bilješci od 30. ožujka 2020. i u uvodnoj izjavi 205. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(237) U pogledu proturječnih podataka turskog društva iz drugih izvora, Komisija je prvo napomenula da ti podaci nisu dostavljeni kao odgovor na bilješku od 30. ožujka 2020. u zadanom roku. Proizvođači izvoznici nisu naveli na kojoj je osnovi sastavljeno izvješće koje su dostavili, odnosno temelji li se na općeprihvaćenim računovodstvenim načelima i zakonski propisanim financijskim izvještajima ili na posebnom obrascu za izvješćivanje i različitim računovodstvenim sporazumima specifičnima za EMIS. Stoga Komisija smatra da su financijski podaci dobiveni iz uspostavljene i široko korištene baze podataka – Orbis – i dalje primjeren i pouzdan izvor za potrebe ovog ispitnog postupka. Nadalje, kombinirani troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi te dobit dobivena iz baze podataka Orbis (21,6 %) za proizvođača u reprezentativnoj zemlji tek je neznatno niža od one prijavljene u bazi podataka EMIS (22,4 %). Stoga bi se upotrebom podataka iz baze podataka EMIS zapravo (neznatno) povećala dampinška marža za sve proizvođače izvoznike.

(238) U pogledu zahtjeva za daljnju raščlambu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova proizvođača u reprezentativnoj zemlji, Komisija je podsjetila na svoj odgovor da takvi detaljni podaci nisu lako dostupni. Kad je riječ o dodatnom upitniku o detaljnoj dobiti i gubitku koji se šalje proizvođaču u reprezentativnoj zemlji i koji provjerava Komisija, osnovnom uredbom predviđa se da Komisija mora upotrijebiti lako dostupne informacije i ne predviđa nikakve zahtjeve za proizvođače u reprezentativnoj zemlji. Čak i ako je bilo moguće od tih proizvođača zatražiti i provjeriti takve informacije, prikupljeni podaci predstavljali bi povjerljive poslovne informacije i stoga nisu lako dostupni zainteresiranim stranama. Stoga se smatralo da ti podaci nisu lako dostupni u smislu članka 2. stavka 6.a točke (a) osnovne uredbe.

(239) Stoga su te tvrdnje odbačene.

3.1.3. *Izvori upotrijebljeni za utvrđivanje nenarušenih troškova*

(240) U bilješci od 2. listopada 2019. Komisija je navela faktore proizvodnje, kao što su materijali, energija i radna snaga, koje proizvođači izvoznici upotrebljavaju u proizvodnji proizvoda iz ispitnog postupka te je pozvala zainteresirane strane da dostave primjedbe i predlože javno dostupne informacije o nenarušenim vrijednostima za svaki od faktora proizvodnje navedenih u toj bilješci.

(241) Potom je Komisija u bilješci od 20. prosinca 2019. navela da će za izračun uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe upotrijebiti bazu podataka GTA kako bi utvrdila nenarušeni trošak većine faktora proizvodnje, ponajprije sirovina. Osim toga, Komisija je navela da će upotrijebiti Turski zavod za statistiku za utvrđivanje nenarušenih troškova rada ([70]) i energije ([71]). Nadalje, Komisija je obavijestila i da će za trošak vode za industrijsku uporabu upotrebljavati cijene koje je objavilo Predsjedništvo Ureda za investicije Republike Turske ([72]) na temelju izvora iz Istanbulske uprave za vodoopskrbu i odvodnju, Uprave za vodoopskrbu i odvodnju iz Eskişehira i Uprave za vodoopskrbu i odvodnju iz Antalije.

(242) U bilješci od 20. prosinca 2019. Komisija je obavijestila zainteresirane strane i da su zbog velikog broja faktora proizvodnje proizvođača izvoznika u uzorku koji su dostavili potpune informacije i zanemarivog udjela nekih sirovina u ukupnom trošku proizvodnje te zanemarive stavke razvrstane u „potrošni materijal". Nadalje, Komisija je izvijestila da će izračunati postotak potrošnog materijala u ukupnom trošku sirovina i primijeniti taj postotak na ponovno izračunan trošak sirovina pri upotrebi utvrđenih nenarušenih referentnih vrijednosti u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji.

(243) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. Komisija je zaprimila primjedbe o faktorima proizvodnje od jednog proizvođača izvoznika u uzorku, podnositelja pritužbe i triju trgovaca proizvoda iz ispitnog postupka.

(244) Proizvođač izvoznik u uzorku tvrdio je da prema bazi podataka GTA nije bilo uvoza ugljena ([73]) i prirodnog plina u Tursku. Ta je strana izrazila rezerve u pogledu toga mogu li se turske cijene upotrijebiti u tim okolnostima jer izostanak uvoza tih dvaju ulaznih elemenata „može upućivati na to" da na turskom tržištu postoje određene prepreke i sprečavaju uvoz te „može stoga dovesti do povećanih/iskrivljenih cijena na turskom domaćem tržištu".

(245) Doista nema prijavljenih uvoza ugljena razvrstanog u oznaku HS 2701 19 i prirodnog plina u Tursku. Međutim, tvrdnje proizvođača izvoznika u pogledu prepreka trgovini i narušavanja cijena nisu potkrijepljene nikakvim dokazima. Osim toga, Komisija je ispitala postojanje ograničenja izvoza i, prema informacijama koje su joj dostupne, ne postoje takve prepreke ili narušavanje cijena na turskom tržištu. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(246) Međutim, nakon što je primila primjedbe na bilješku od 20. prosinca 2019., Komisija je dodatno razmotrila vrste ugljena koje upotrebljavaju proizvođači izvoznici u Kini te je zatražila izvješća o inspekciji za te vrste ugljena. Ispitivanjem tih izvješća o inspekciji otkriveno je da bi se ugljen za koji je prvotno predloženo da ga neki proizvođači izvoznici razvrstaju u oznaku HS 2701 19 mogao razvrstati u oznaku HS 2701 12. GTA navodi podatke o uvozu za Tursku za ovu oznaku HS, odnosno 37 113 666 tona tijekom razdoblja ispitnog postupka – od čega se ništa ne uvozi iz NRK-a. Stoga je Komisija u bilješci od 30. ožujka 2020. obavijestila zainteresirane strane da namjerava upotrijebiti podatke za oznaku HS 2701 12, kako su objavljeni u bazi podataka GTA, kao referentnu vrijednost za sve vrste ugljena. Nakon bilješke od 30. ožujka 2020. nijedna zainteresirana strana nije dostavila dodatne primjedbe u pogledu uporabe podataka za oznaku HS 2701 12, kako su objavljeni u bazi podataka GTA, kao referentne vrijednosti za sve vrste ugljena.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => *Press releases* (Priopćenja za javnost) => odaberite *Labour Cost Statistics* (Statistika troškova rada)
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => *Press releases* (Priopćenja za javnost) => odaberite *Electricity and Natural Gas prices* (Cijene električne energije i prirodnog plina)
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx
([73]) Predmetni ugljen u skladu je s proizvođačem izvoznikom u NRK-u koji je razvrstan u oznaku HS 270 119.

(247) U bilješci od 30. ožujka 2020. Komisija je tvrdila da je, u nedostatku dokaza o navodnim preprekama trgovini ili narušavanju cijena prirodnog plina u Turskoj, cijena plina za industrijske korisnike u Turskoj, kako je objavio Turski zavod za statistiku, prikladna referentna vrijednost za ovaj ispitni postupak. Nakon bilješke od 30. ožujka 2020. nijedna zainteresirana strana nije dostavila daljnje primjedbe o tome i predloženom pristupu.

(248) U bilješci od 20. prosinca 2019. Komisija je izrazila namjeru da kao referentnu vrijednost za troškove rada u prerađivačkoj industriji za 2016. za gospodarsku djelatnost C.23 (Proizvodnja ostalih nemetalnih mineralnih proizvoda) u skladu s klasifikacijom NACE Rev. 2 upotrijebi statističke podatke koje je objavio Turski zavod za statistiku. U svojem odgovoru na tu bilješku podnositelj pritužbe predložio je da bi za kategoriju gospodarske djelatnosti C.20. (Proizvodnja kemikalija i kemijskih proizvoda) bilo prikladnije da odražava troškove rada za PVA (kemijski proizvod) u usporedbi s preradom nemetalnih mineralnih proizvoda.

(249) Komisija je ispitala tu tvrdnju i razmotrila koja je gospodarska kategorija prikladnija za šire gospodarske djelatnosti s obzirom na visoku razinu vertikalne integracije kineskih proizvođača i raznolikost uključene radne snage. Utvrđeno je da bi kategorija gospodarske djelatnosti C.20. (Proizvodnja kemikalija i kemijskih proizvoda) bila prikladnija. Stoga je Komisija upotrijebila kategoriju gospodarske djelatnosti C.20. kao referentnu vrijednost za troškove rada.

(250) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. tri trgovca proizvoda iz ispitnog postupka izjavila su da ne razumiju zašto je Komisija među faktorima proizvodnje objavila „tako dugačak popis" sirovina te su tvrdila da se neki od navedenih faktora proizvodnje ne upotrebljavaju u proizvodnji PVA.

(251) Čini se da ta tvrdnja proizlazi iz nesporazuma o izvorima podataka o faktorima proizvodnje objavljenima u bilješkama od 2. listopada i 20. prosinca 2019. Kako je objašnjeno u bilješci od 2. listopada 2019., primarni izvor faktora proizvodnje bili su podaci koje su dostavile zainteresirane strane, posebno proizvođači izvoznici koji surađuju. Podsjeća se i da proizvođači izvoznici u uzorku koji surađuju imaju različite razine integracije i upotrebljavaju različite proizvodne postupke, čime se objašnjava relativno dugačak popis ulaznih materijala za koje postoji potreba za utvrđivanjem odgovarajućih nenarušenih troškova u reprezentativnoj zemlji. Stoga je ta tvrdnja u suprotnosti s podacima koje su dostavili kineski proizvođači izvoznici i koje je provjerila Komisija te se zato odbacuje.

(252) Iste zainteresirane strane zatražile su od Komisije i da svim zainteresiranim stranama stavi na raspolaganje poseban proizvodni postupak koji namjerava donijeti kako bi procijenila uobičajenu vrijednost za PVA. Prvo, podsjeća se da se izračun uobičajene vrijednosti ne temelji ni na kojem specifičnom proizvodnom procesu kao takvom, nego na vrijednosti faktora proizvodnje i njihove stvarne potrošnje od strane svakog proizvođača izvoznika na temelju njegova vlastitog proizvodnog postupka. Nadalje se podsjeća da su kineski proizvođači izvoznici u svojim odgovorima na upitnik o antidampingu objasnili svoj postupak proizvodnje i opisali svoje faktore proizvodnje. Verzije tih odgovora koje nisu povjerljive već su bile dostupne na uvid svim zainteresiranim stranama od rujna 2019. Stoga je ovaj zahtjev bio bespredmetan.

(253) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. iste zainteresirane strane (tri trgovca proizvoda iz ispitnog postupka) iznijele su i tvrdnje u pogledu faktora proizvodnje, izračuna uobičajene vrijednosti i usporedbe. Te su tvrdnje razmotrene uvodnim izjavama 264., od 342. do 346. i 359. u nastavku. Nakon bilješke od 30. ožujka 2020. te su strane više puta ponovile svoje argumente, ali nisu dostavile nikakve dodatne informacije ili dokaze kojima bi potkrijepile svoje tvrdnje.

3.1.4. *Nenarušeni troškovi i referentne vrijednosti*

3.1.4.1. Faktori proizvodnje

(254) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 46., Komisija je u bilješci od 2. listopada 2019. sastavila početni popis faktora proizvodnje i izvora za PVA koje namjerava upotrijebiti za sve faktore proizvodnje, kao što su materijali, energija i radna snaga, koje proizvođači izvoznici upotrebljavaju u proizvodnji PVA.

(255) Nadalje, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 48., Komisija je u bilješci od 20. prosinca 2019. objavila revidirani popis faktora proizvodnje i utvrdila turske oznake robe koje odgovaraju relevantnim faktorima proizvodnje u Turskoj, reprezentativnoj zemlji.

(256) Komisija nije primila nikakve primjedbe na popis faktora proizvodnje nakon bilješke od 2. listopada 2019. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 243., jedan proizvođač izvoznik u uzorku, podnositelj pritužbe i tri trgovca proizvoda iz ispitnog postupka dostavili su primjedbe nakon bilješke od 20. prosinca 2019. Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 246. do 249. Komisija je u bilješci od 30. ožujka 2019. razmotrila te primjedbe i revidirala oznake za ugljen i rad.

(257) Komisija nije primila nikakve daljnje primjedbe na popis faktora proizvodnje nakon bilješke od 30. ožujka 2020.

(258) S obzirom na sve informacije koje su dostavile zainteresirane strane i koje su prikupljene tijekom posjeta radi provjere, utvrđeni su sljedeći faktori proizvodnje i, prema potrebi, oznake HS:

Faktor proizvodnje	Oznaka turskog razvrstavanja u carinsku tarifu	Nenarušena vrijednost
Sirovine		
Polivinil alkohol	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Octena kiselina	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg ili 4 853,54 CNY/tona
Azodiizobutironitril (AZO)/azobisizobutironitril (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Kalcijev karbid	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Ugljen (aktivni)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Ugljik (katalitički aktiviran cinkovim acetatom)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Kaustična soda/natrijev hidroksid (tekući)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Ugljen	2701 12	0,75 CNY/kg ili 749,38 CNY/tona
Polukoks	2704 00	2,05 CNY/kg
Pasta za elektrode	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Vapnenac	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Metilni alkohol (metanol)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Kompozitne vrećice od plastike i papira	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Tkane kontejner vreće od polipropilena	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Sumporna kiselina (čista)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg ili 1 230,74 CNY/tona
Vinil acetat	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Cinkov acetat	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Radna snaga		
Troškovi radne snage u proizvodnom sektoru	NACE 20	47,16 CNY/sat

Faktor proizvodnje	Oznaka turskog razvrstavanja u carinsku tarifu	Nenarušena vrijednost
Energija		
Električna energija	Turski zavod za statistiku	CNY/kWh (po skupini potrošnje 1 000 MWh) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Prirodni plin	Turski zavod za statistiku	1,63 CNY/m^3 ili 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

(1) **Sirovine i nusproizvodi/otpad**

(259) Za vrijeme posjeta radi provjere Komisija je provjerila upotrijebljene sirovine i nusproizvod/otpad koji su nastali pri proizvodnji predmetnog proizvoda.

(260) Za sve sirovine osim kisika i acetaldehida za koje nije bilo informacija o tržištu reprezentativne zemlje Komisija se oslonila na uvozne cijene. Uvozna cijena u reprezentativnoj zemlji utvrđena je kao ponderirani prosjek jediničnih cijena uvoza iz svih trećih zemalja osim NRK-a i zemalja koje nisu članice WTO-a i koje su navedene u Prilogu 1. Uredbi (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća ([74]). Komisija je odlučila isključiti uvoz iz NRK-a u reprezentativnu zemlju jer je u uvodnim izjavama od 171. do 172. zaključila da nije primjereno upotrijebiti domaće cijene i troškove u NRK-u zbog postojanja znatnih poremećaja u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (b) osnovne uredbe. S obzirom na to da nema dokaza da isti poremećaji ne utječu jednako na proizvode namijenjene izvozu, Komisija je smatrala da su isti poremećaji utjecali na izvozne cijene. Nakon isključivanja NRK-a uvoz iz ostalih trećih zemalja za faktore proizvodnje navedene u prethodnoj tablici bio je reprezentativan i kretao se od 34 % ([75]) do 100 % ukupnog obujma uvezenog u Tursku.

(261) Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi, nisu bile dostupne javne referentne cijene za kisik (99,6 % kisik koji se prevozi cjevovodom od 2,5 bara) i acetaldehid (industrijski acetaldehid). Iako se, prema bazi podataka GTA, u Tursku uvozi kisik pod oznakom HS 2804 40, riječ je o uvozu kisika u cilindrima. Cijena tog uvoza vjerojatno je potaknuta troškovima prijevoza i skladištenja koji nisu relevantni kada se kisik skladišti u blizini proizvodnog postrojenja i kada se tamo prevozi cjevovodom. U tom slučaju na troškove prvenstveno utječu troškovi strojeva i instalacije. Zbog toga se smatralo neprimjerenim upotrijebiti referentnu vrijednost iz baze podataka GTA. Budući da je za tržište kisika isporučenog cjevovodom karakteristična blizina između proizvođača/prodavatelja i kupca, njime se ne trguje na promptnom tržištu. Kao posljedica toga, na nacionalnim ili međunarodnim mjestima trgovanja ne objavljuju se indikativne cijene, stoga ne postoje javne referentne cijene. Zbog tih se razloga smatralo primjerenim uključiti troškove kisika u kategoriju troškova potrošnog materijala. Za razliku od kisika, nije bilo zabilježenog uvoza acetaldehida (oznaka HS 2912 12) u bazi podataka GTA u Turskoj, a u nedostatku drugih javno dostupnih referentnih cijena ili indikativnih cijena acetaldehida u Turskoj smatralo se primjerenim u troškove potrošnog materijala uključiti i troškove acetaldehida.

(262) Nekoliko faktora proizvodnje uglavnom su bili katalitički materijali, za koje su stvarni troškovi proizvođača izvoznika koji surađuju predstavljali zanemariv udio ukupnih troškova sirovina u razdoblju ispitnog postupka. Budući da vrijednost upotrijebljena za njih nije imala znatan utjecaj na izračune dampinške marže neovisno o upotrijebljenom izvoru, Komisija je odlučila te troškove uključiti u potrošni materijal, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 301. i 302.

([74]) Uredba (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 123, 19.5.2015., str. 33.). U članku 2. stavku 7. osnovne uredbe stoji da se domaće cijene u tim zemljama ne mogu koristiti za određivanje uobičajene vrijednosti i da su takvi podaci o uvozu u svakom slučaju zanemarivi.

([75]) Uvoz iz ostalih trećih zemalja od 34 % odnosio se na azodiizobutironitril (AZO)/azobisizobutironitril (AZN), koji su bili faktori proizvodnje koji imaju tek manji utjecaj na trošak proizvodnje.

(263) Kako bi utvrdila nenarušenu cijenu sirovina dostavljenih do vrata tvornice proizvođača izvoznika, kako je propisano člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) prvom alinejom osnovne uredbe, Komisija je primijenila uvoznu pristojbu reprezentativne zemlje i dodala domaće prijevozne troškove uvoznoj cijeni. Domaći troškovi prijevoza za sve sirovine kao i troškovi osiguranja procijenjeni su na temelju provjerenih podataka koje su dostavili proizvođači izvoznici koji surađuju i nisu uključeni u referentne vrijednosti navedene u prethodnoj tablici.

(264) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. tri trgovca proizvoda iz ispitnog postupka tvrdila su da trošak VAM-a koji je nastao za kineske proizvođače izvoznike nije narušen i da je u skladu s troškovima na međunarodnom otvorenom tržištu. Zainteresirane strane dostavile su elemente sadržane u dokumentaciji kako bi pokazale da je cijena VAM-a u Kini tijekom razdoblja ispitnog postupka bila viša od cijene VAM-a u Europi i Rusiji. Zainteresirane strane zatražile su od Komisije da pri utvrđivanju uobičajene vrijednosti uzme u obzir tu tvrdnju. Iste strane više su puta ponovile svoju tvrdnju nakon bilješke od 30. ožujka 2020. bez iznošenja dodatnih dokaza. Prvo, podsjeća se da se u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) trećom alinejom osnovne uredbe domaći troškovi mogu koristiti samo ako je sa sigurnošću utvrđeno da nisu bili narušeni. Tvrdnja tih strana temelji se na općim zbirnim podacima o cijenama VAM-a u NRK-u za razliku od Unije ili Rusije. Međutim, ispitnim postupkom nije utvrđeno da cijene VAM-a u NRK-u nisu bile narušene. Drugo, zbog svojeg proizvodnog postupka VAM nije čak ni važan faktor proizvodnje za bilo kojeg proizvođača izvoznika koji surađuje. Stoga se te tvrdnje odbacuju.

(265) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri uvoznika ponovila su svoju tvrdnju, koja je sažeta i razmotrena u uvodnoj izjavi 264. da cijene VAM-a u NRK-u nisu narušene. Ponavljajući taj argument tvrdili su da je Komisija zanemarila dokaze koje su dostavili kako bi potkrijepili tvrdnju da cijene VAM-a nisu narušene jer ih nisu dostavili proizvođači izvoznici. Ukazali su na navodnu proturječnost kada Komisija, s jedne strane, nije smatrala da je VAM glavni faktor proizvodnje, dok u analizi štete u uvodnoj izjavi 462. na njega upućuje kao na glavnu sirovinu.

(266) Komisija se ne slaže s tim tvrdnjama. Komisija je najprije ponovila svoj zaključak iz uvodne izjave 264. da sama činjenica da su kineske cijene VAM-a slične i ponekad više od međunarodnih cijena VAM-a nije dokaz nedostatka narušavanja. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 264., suprotno tvrdnjama triju uvoznika, Komisija nije zanemarila tu tvrdnju i dokaze kojima se ona potkrepljuje. Komisija je samo smatrala da sama razina cijena nije dokaz nedostatka narušavanja. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(267) S obzirom na to da je VAM glavni faktor proizvodnje, Komisija ga smatra važnom sirovinom za proizvodnju PVA općenito, ali manjim faktorom proizvodnje sa stajališta proizvođača izvoznika koji surađuju. U svojim primjedbama na konačnu objavu tri uvoznika sama su navela da su proizvođači izvoznici vertikalno integrirani i da stoga proizvode vlastiti VAM. Oni ga ne kupuju u znatnim količinama i stoga se ne smatra glavnim faktorom proizvodnje za te proizvođače izvoznike. U uvodnoj izjavi 462. Komisija upućuje na industriju Unije koja ne proizvodi VAM interno, nego ga kupuje. Kao posljedica toga, u potonjem slučaju, fluktuacije cijena VAM-a na tržištu utječu na trošak proizvodnje PVA. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(268) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri proizvođača izvoznika u uzorku, jedan proizvođač iz Unije/korisnik i tri uvoznika tvrdili su da pri utvrđivanju referentnih vrijednosti za faktore proizvodnje Komisija nije trebala dodati uvozne carine i domaće troškove prijevoza. Konkretno, tri uvoznika uputila su na VAM i ugljen. Nadalje, proizvođači izvoznici u uzorku i proizvođač iz Unije/korisnik tvrdili su da je uvoznu cijenu uzetu iz statističkih podataka o uvozu trebalo smanjiti s razine CIF na razinu EXW, pa bi stoga trebalo ukloniti troškove u zemlji podrijetla (uključujući dodatne troškove pakiranja za određene faktore proizvodnje), vozarinu i osiguranje. Ta je tvrdnja obrazložena činjenicom da su sva tri proizvođača izvoznika u uzorku svoje sirovine nabavljala lokalno.

(269) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da bi, u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe, uobičajena vrijednost trebala odražavati nenarušenu cijenu sirovina u reprezentativnoj zemlji, u ovom slučaju u Turskoj. Stoga bi ona trebala odražavati cijenu koju bi proizvođač PVA platio u Turskoj za sirovinu dostavljenu do vrata tvornice. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 263., metodologija koju je primijenila Komisija odražava taj pristup. Da su izvršene prilagodbe koje su predložile zainteresirane strane, dobivena cijena ne bi odražavala nenarušenu cijenu na turskom tržištu, nego prosječnu cijenu franko tvornica (EXW) (kada se prodaje za izvoz) u zemljama koje prodaju Turskoj. To bi bilo protivno članku 2. stavku 6.a točki (a) osnovne uredbe pa su stoga te tvrdnje odbačene.

(270) U svojim primjedbama na konačnu objavu dva su proizvođača izvoznika u uzorku, nakon što su dovela u pitanje usklađenost članka 2. stavka 6.a osnovne uredbe s pravilima WTO-a, predložila da bi Komisija trebala pojednostavniti svoj pristup na način da jednostavno uzme referentnu vrijednost za PVA, predmetni proizvod, te je usporedi s izvoznom cijenom svakog proizvođača izvoznika.

(271) Komisija se nije složila s tim pristupom. Komisija je prvo napomenula da je spojivost metode sadržane u članku 2. stavku 6.a osnovne uredbe s pravilima WTO-a razmotrena u uvodnoj izjavi 98. Komisija je zatim napomenula da bi se metodologijom koju su predložili proizvođači izvoznici u uzorku prekršio članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe kojim se propisuje izračun uobičajene vrijednosti isključivo na temelju troškova proizvodnje i prodaje koji odražavaju nenarušene referentne vrijednosti za svakog izvoznika i proizvođača zasebno. Tom se odredbom od Komisije u biti zahtijeva da uzme u obzir posebnu metodu proizvodnje i potrošnju ulaznih faktora svakog proizvođača izvoznika pojedinačno umjesto primjene referentne vrijednosti na veleprodajnoj razini za sve proizvođače izvoznike, ne uzimajući u obzir njihov poseban proizvodni postupak. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(272) U svojim primjedbama na konačnu objavu isti proizvođači izvoznici u uzorku tvrdili su da je referentna vrijednost za ugljen neopravdano viša od razine cijena na tržištu kad se usporedi s cijenama koje je navela Uprava za informiranje o energetici SAD-a. S obzirom na to da je Kina bogata ugljenom, proizvođači izvoznici u uzorku tvrdili su da bi Komisija trebala razmotriti upotrebu američkih cijena.

(273) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je najprije istaknula da se, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 246., o referentnoj vrijednosti za ugljen opširno raspravljalo u bilješci od 30. ožujka 2020. Kako je također navedeno u toj uvodnoj izjavi, u zadanom roku nisu primljene nikakve primjedbe u vezi s tim pitanjem. Jedini argument proizvođača izvoznika u uzorku bio je da su stvarno upotrijebljene cijene znatno više od cijena navedenih u SAD-u. Komisija je napomenula da nije neuobičajeno da cijene energije i izvora energije u SAD-u budu relativno niske. Budući da nije bilo drugih argumenata u pogledu pouzdanosti upotrijebljene referentne vrijednosti, ta je tvrdnja odbačena.

(2) **Interno proizvedeni ulazni materijali koji se upotrebljavaju u proizvodnji proizvoda iz ispitnog postupka**

(274) Proizvođači izvoznici interno su proizvodili određene faktore proizvodnje, kao što su samoproizvedena para, električna energija, kapacitet hlađenja, pročišćena voda i slično. Neovisno o zahtjevu iz upitnika o antidampingu neki proizvođači izvoznici proizvodu iz ispitnog postupka nisu dodijelili obujam potrošnje ulaznih materijala za te samoproizvedene faktore proizvodnje. Umjesto toga, ti su proizvođači izvoznici proizvodu iz ispitnog postupka dodijelili samo vrijednosti potrošnje i obujam samoproizvedenih faktora proizvodnje. Komisija je nastojala utvrditi nenarušenu cijenu za samoproizvedene faktore proizvodnje. Koristeći se nenarušenim cijenama sirovina i rada, koje su određene kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 259. do 263. i 276., Komisija je ponovno izračunala nenarušene cijene samoproizvedenih faktora proizvodnje. Te nenarušene cijene naknadno su primijenjene u izračunu uobičajene vrijednosti kako je objašnjeno u odjeljku 3.1.4.4.

(275) Te sirovine i samoproizvedeni faktori proizvodnje koji su imali zanemariv udio u ukupnom trošku proizvodnje proizvođača izvoznika, ali i na razini PCN-a, razvrstani su u skupinu potrošnog materijala. Komisija je izračunala postotak potrošnog materijala u ukupnom trošku sirovina i primijenila taj postotak na ponovno izračunani trošak sirovina pri upotrebi utvrđenih nenarušenih cijena.

(3) **Radna snaga**

(276) Turski zavod za statistiku objavljuje detaljne podatke o plaćama u različitim gospodarskim sektorima u Turskoj. Komisija je upotrijebila plaće zabilježene u turskom proizvođačkom sektoru za 2016. za gospodarsku djelatnost C.20 (Proizvodnja kemikalija i kemijskih proizvoda) ([76]) u skladu s klasifikacijom NACE Rev.2 ([77]). Prosječna mjesečna vrijednost za 2016. propisno je korigirana za inflaciju tako što je upotrijebljen indeks cijena domaćih proizvođača ([78]) koji je objavio Turski zavod za statistiku.

([76]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090, posljednji put pristupljeno 30. travnja 2020.
([77]) To je statistička klasifikacija ekonomskih djelatnosti koju upotrebljava Eurostat, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2, (posljednji put pristupljeno 30. travnja 2020.)
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (posljednji put pristupljeno 30. travnja 2020.).

(277) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri proizvođača izvoznika u uzorku tvrdila su da je Komisija trebala upotrijebiti plaće za ekonomsku djelatnost C.22 (proizvodnja proizvoda od gume i plastike) u klasifikaciji NACE Rev. 2, a ne C.20. Proizvođači izvoznici tvrdili su da je to zato što je PVA vrsta polimera ili plastike, vinil polimer spojen samo vezama ugljik-ugljik. Veza je jednaka vezama tipične plastike kao što su polietilen, polipropilen i polistiren te polimeri topljivi u vodi kao što su poliakrilamid i poliakrilna kiselina.

(278) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da, u skladu sa smjernicama Eurostata o klasifikaciji NACE Rev. 2 ([79]), gospodarska djelatnost C.20, koju je upotrijebila Komisija, obuhvaća, među ostalim, proizvodnju smola, plastičnih materijala i nevulkaniziranih termoplastičnih elastomera, mješavina i smjesa smola po narudžbi te proizvodnju standardiziranih sintetičkih smola (C.20.16.). Ovaj razred uključuje proizvodnju plastike u primarnim oblicima: polimera, uključujući one od etilena, propilena, stirena, vinilklorida, vinilacetata i akrilata; poliamidi; fenolne i epoksi-smole i poliuretana; alkidne i poliester smole i polietera; silikoni; izmjenjivača iona na bazi polimera. U istim se smjernicama opisuje ekonomska djelatnost C.22 (proizvodnja proizvoda od gume i plastike), koju su predložili proizvođači izvoznici u uzorku, kao „prerada nove ili stare (tj. reciklirane) plastične smole u međuproizvode ili finalne proizvode, koristeći se procesima kao što su kompresijsko modeliranje; ekstruzijsko modeliranje; modeliranje ubrizgavanjem; modeliranje puhanjem; i lijevanjem". Ekonomska djelatnost C.22. podijeljena je na: proizvodnja ploča, listova, cijevi i profila od plastike; proizvodnja ambalaže od plastike; proizvodnja proizvoda od plastike za građevinarstvo; i proizvodnja drugih plastičnih proizvoda (poput stolnog posuđa, školskog pribora i opreme itd.). Stoga je jasno da su plaće za ekonomsku djelatnost C.20 prikladnije kao referentna vrijednost rada u proizvodnji PVA od plaća za ekonomsku djelatnost C.22. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(4) **Električna energija i prirodni plin**

(279) Kako bi utvrdila referentnu vrijednost za električnu energiju i prirodni plin, Komisija je upotrijebila statističke podatke o cijenama električne energije i plina koje objavljuje Turski zavod za statistiku ([80]) u svojim redovitim priopćenjima za javnost. Komisija je iz tih statističkih podataka upotrijebila podatke o cijenama električne energije i plina za industriju u odgovarajućoj skupini potrošača u kuruš/kWh koji obuhvaćaju razdoblje ispitnog postupka.

(280) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik u uzorku i jedan proizvođač iz Unije/korisnik tvrdili su da su turske cijene prirodnog plina neprimjerene kao referentna vrijednost i da bi umjesto toga trebalo upotrijebiti cijene na obali Meksičkog zaljeva. Proizvođač izvoznik tvrdio je da su turske cijene prirodnog plina dvostruko veće od cijena prirodnog plina u Uniji i više nego dvostruko veće od cijena na obali Meksičkog zaljeva. Proizvođač izvoznik tvrdio je da su se cijene plina u Turskoj povećale tijekom razdoblja ispitnog postupka te su bile 75 % više nego na kraju 2017., iako su globalne cijene plina tijekom istog razdoblja uglavnom ostale stabilne. Proizvođač izvoznik pripisao je to povećanje kombinaciji okolnosti, odnosno: i. ovisnosti o uvozu; ii. geopolitičkim napetostima s Rusijom koje utječu na opskrbu Turske plinom; iii. sankcijama za zemlje koje proizvode naftu, kao što su Iran i Venezuela; iv. političkim napetostima s SAD-om; i v. devalvaciji turske lire. Uzimajući u obzir te navodne umjetno visoke cijene prirodnog plina, proizvođač izvoznik tvrdio je da bi se kao referentna vrijednost trebale upotrebljavati cijene plina na obali Meksičkog zaljeva ili prosječne cijene prirodnog plina u Turskoj tijekom razdoblja od 2015. do 2017.

(281) Proizvođač iz Unije/korisnik nadalje je tvrdio da Turska ima razmjerno malo tržište prirodnog plina koje nije liberalizirano. Osim toga, turske cijene plina odnose se na potrošnju plina za grijanje i proizvodnju električne energije, ali ne i na veliku potrošnju za proizvodnju kemikalija. Korisnik je tvrdio da bi se cijene na obali Meksičkog zaljeva trebale upotrebljavati kao referentna vrijednost.

(282) Komisija se ne slaže s tim tvrdnjama. Komisija je prvo istaknula da je izjava da su cijene prirodnog plina u Turskoj dvostruko veće od cijena u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka činjenično netočna. Prema Cijenama plina za potrošače koji nisu kućanstva - dvogodišnji podaci (od 2007. nadalje) ([81]) koje je objavio Eurostat, u razdoblju ispitnog postupka, prosječna cijena prirodnog plina za potrošače koji nisu kućanstva u Uniji u iznosu od 0,028 EUR/kWh (ili 0,3 EUR/m^3) bila je 43 % viša od prosječne cijene plina u Turskoj (0,020 EUR/kWh ili 0,21 EUR/m^3). Turske cijene plina za potrošače koji nisu kućanstva stoga su bile znatno niže od cijena u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka.

([79]) NACE Rev. 2 - Statistička klasifikacija ekonomskih djelatnosti; https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (posljednji put pristupljeno 22. srpnja 2020.).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (posljednji put pristupljeno 22. lipnja 2020.).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (posljednji put pristupljeno 21. srpnja 2020.).

(283) Komisija je zatim napomenula da na sliku o kretanju cijena prirodnog plina u Turskoj, koju je prikazao proizvođač izvoznik u uzorku, znatno utječe neuzimanje u obzir znatne devalvacije turske lire tijekom tog razdoblja. Proizvođač izvoznik primijetio je da je devalvacija čimbenik koji na to utječe, ali nije korigirao njezin učinak primjenom tečaja za USD ili EUR kako bi usporedio kretanje cijena s kretanjem cijena na obali Meksičkog zaljeva ili cijena Unije na temelju valute koja je bila relativno stabilna tijekom cijelog razdoblja. CNY bi isto tako bio koristan, tim više što je to valuta u koju se vrijednosti faktora proizvodnje pretvaraju za izračun uobičajene vrijednosti.

(284) Kada se promatraju u eurima, na temelju podataka koje je dostavio Eurostat ([82]), cijene prirodnog plina u Turskoj tijekom razdoblja ispitnog postupka bile su 12 % (ne 75 %) više nego 2017 ([83]). Prema podacima Eurostata, u istom su se razdoblju cijene za potrošače koji nisu kućanstva u Uniji povećale za oko 11 % ([84]). Nadalje, u razdoblju od 2017. do prve polovine 2019. (dakle, razdoblje koje uključuje cijelo razdoblje ispitnog postupka) zabilježene su najniže cijene prirodnog plina u Turskoj između 2015. i 2019. kada su izražene u stabilnoj valuti. Doista, da je Komisija slijedila zahtjev proizvođača izvoznika i kao referentnu vrijednost upotrijebila prosječne cijene prirodnog plina u Turskoj između 2015. i 2017., to bi bilo štetno za proizvođača izvoznika u uzorku. Ta prosječna cijena iznosila bi oko 1,70 CNY/m^3 te bi stoga bila oko 4 % viša od cijene koju je Komisija stvarno upotrijebila u svojem izračunu.

(285) S obzirom na navedeno, iako na cijene prirodnog plina, kada su izražene u turskoj liri, utječe znatna devalvacija te valute, taj se učinak uklanja metodologijom ponovnog izračuna tih cijena u RMB prije njihove uporabe u izračunu uobičajene vrijednosti. Kad se razmotre u valutama USD, EUR ili CNY, ne postoji ništa neobično u vezi s tim cijenama i njihovim razvojem između 2015. i 2019. Stoga nema razloga za upotrebu referentne vrijednosti izvan zemlje ili prosječne cijene u razdoblju od 2015. do 2017.

(286) S obzirom na argument da Turska ima razmjerno malo i neliberalizirano tržište prirodnog plina i da se cijene plina u Turskoj odnose na potrošnju plina za grijanje i proizvodnju električne energije, ali ne i na široku uporabu za proizvodnju kemikalija, Komisija napominje da nisu dostavljeni nikakvi dokazi kojima bi se potkrijepile te tvrdnje. Nadalje, postojanje posebne tarife za plin za potrošače koji nisu kućanstva upućuje na suprotno.

(287) Zbog prethodno navedenih razloga, te su tvrdnje odbačene.

(288) U svojim primjedbama na konačnu objavu isti proizvođač izvoznik u uzorku izražava sličnu zabrinutost u pogledu cijena električne energije kao što su one izražene za prirodni plin i sažete u uvodnoj izjavi 280. Prema navodima proizvođača izvoznika cijene električne energije u Turskoj dramatično su se povećale (u skladu sa zabilježenim povećanjem cijena prirodnog plina) tijekom razdoblja ispitnog postupka. Proizvođač izvoznik predložio je da se umjesto podataka za razdoblje ispitnog postupka upotrijebi prosjek cijena električne energije tijekom razdoblja od 2015. do 2017.

(289) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je najprije napomenula da proizvođač izvoznik nije dostavio nikakve brojke koje bi potkrijepile tu tvrdnju. Komisija je mogla samo pretpostaviti da se ta tvrdnja temelji na razvoju cijena električne energije u turskim lirama, kao u slučaju prirodnog plina opisanog u uvodnoj izjavi 285. Kao i u slučaju prirodnog plina, metodologija kojom se Komisija koristi pri ponovnom izračunu referentnih vrijednosti u CNY suzbija učinak fluktuacije turske lire.

(290) Komisija je promotrila cijene električne energije za potrošače koji nisu kućanstva iskazane u Eurostatu ([85]) u eurima. Iako su tijekom razdoblja ispitnog postupka cijene u Turskoj bile više od 12,7 %, nego 2017., prosječna cijena u Uniji isto se tako povećala za 10,7 % tijekom istog razdoblja. Nadalje, prosječna cijena električne energije u Turskoj tijekom razdoblja ispitnog postupka, kada je izražena u EUR, bila je oko 1 % niža od prosječne cijene u razdoblju od 2015. do 2017. za koju proizvođač izvoznik predlaže da se upotrijebi. Iz toga slijedi da, kada se ukloni učinak devalvacije lire, jasno je da, suprotno tvrdnjama proizvođača izvoznika u uzorku, tijekom razdoblja ispitnog postupka nije bilo dramatičnog povećanja cijena električne energije u Turskoj.

(291) Zbog prethodno navedenih razloga te su tvrdnje odbačene.

([82]) Ibid.
([83]) Povećanje s 0,017 EUR/kWh (ili 0,18 EUR/m^3) na 0,020 EUR/kWh (ili 0,21 EUR/m^3) (posljednji put pristupljeno 21. srpnja 2020.).
([84]) Povećanje s 0,025 EUR/kWh (ili 0,27 EUR/m^3) na 0,028 EUR/kWh (ili 0,30 EUR/m^3) (posljednji put pristupljeno 21. srpnja 2020.).
([85]) Cijene električne energije za potrošače koji nisu kućanstva - polugodišnji podaci (od 2007. nadalje); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (posljednji put pristupljeno 22. srpnja 2020.).

(292) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri uvoznika tvrdila su da su troškovi plina i električne energije u Turskoj preuveličani političkom odlukom. Kako bi potkrijepili taj argument, uputili su na dokaze koje su podnijeli u svojem podnesku od 16. lipnja 2020. U tom podnesku, koji se temelji na e-poruci direktora za praćenje usklađenosti turskog kemijskog poduzeća, tvrdili su da tursko tržište plina i električne energije nije liberalizirano i da cijene utvrđuje javno tijelo. Taj je zaključak navodno potkrijepljen analizom turskog tržišta plina i električne energije, ali uvoznici nisu uputili ni na jedan njegov određeni dio. Tvrdili su da bi Komisija na temelju tog argumenta trebala ponovno razmotriti Tursku kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju ili smanjiti navodno veće troškove plina i električne energije za najmanje 300 %.

(293) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Čak i kada bi Komisija e-poruku direktora za praćenje usklađenosti turskog kemijskog poduzeća smatrala valjanim dokazom inflacije cijena energije u Turskoj, Komisija je napomenula da e-poruka započinje navodom da „Turska ima vrlo liberalno energetsko tržište u mnogim aspektima”. To je već u suprotnosti s karakterizacijom e-poruke iz podneska. S obzirom na to da su turske cijene plina više od cijena na svjetskim tržištima, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 282., turske cijene plina za potrošače koji nisu kućanstva znatno su niže od cijena u Uniji. Naposljetku, čini se da se korekcija naniže za 300 % za cijene plina i električne energije temelji na tvrdnji u e-poruci direktora za praćenje usklađenosti turskog kemijskog poduzeća da se „cijene nafte i dizela oporezuju po stopi od 300 %”. Neovisno o tome je li to točno, to nije relevantno za cijene plina i električne energije. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(294) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik i jedan proizvođač iz Unije/korisnik napomenuli su da referentne vrijednosti za električnu energiju i prirodni plin sadržavaju PDV. Tvrdili su da je uobičajena praksa za izračun uobičajene vrijednosti upotrebljavati domaće prodajne cijene i troškove bez PDV-a.

(295) Komisija je uzela u obzir tu primjedbu i prilagodila referentnu vrijednost za električnu energiju i prirodni plin izuzimanjem PDV-a (18 %). Uobičajena vrijednost i dampinške marže ponovno su izračunane u skladu s tim za sve proizvođače izvoznike. Novi nalazi ponovno su objavljeni u okviru dodatne konačne objave.

(296) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri proizvođača izvoznika tvrdila su da bi pri primjeni referentne vrijednosti za električnu energiju Komisija umjesto prosjeka za sve razrede trebala upotrijebiti odgovarajući raspon cijena primjenjiv na razinu potrošnje električne energije predmetnog proizvođača izvoznika.

(297) Komisija je uzela u obzir tu primjedbu i prilagodila referentnu vrijednost za električnu energiju primjenom raspona cijene za velike i srednje velike potrošače električne energije, prema potrebi. Ta se procjena temeljila na kupnji električne energije od strane proizvođača izvoznika, a ne na njihovoj potrošnji jer neki od njih proizvode dio električne energije koju troše. Uobičajena vrijednost i dampinške marže ponovno su izračunane u skladu s tim za sve proizvođače izvoznike. Novi nalazi ponovno su objavljeni u okviru dodatne konačne objave.

(298) U svojim primjedbama na dodatnu konačnu objavu podnositelj pritužbe tvrdio je da opseg smanjenja dampinške marže nakon prilagodbe iz uvodnih izjava 295. i 297. nije u skladu s njegovim saznanjima o udjelu prirodnog plina i električne energije u troškovima proizvodnje društva Sinopec. Podnositelj pritužbe tvrdio je da, iako je moguće da jedno od društava Sinopec doista upotrebljava znatnu količinu prirodnog plina, to ne vrijedi i za drugo društvo.

(299) U njihovim primjedbama na dodatnu konačnu objavu jedan je korisnik doveo u pitanje i izračune nakon prilagodbe o kojima se raspravljalo u uvodnim izjavama 295. i 297. Smatrali su da su, s obzirom na visok udio energije u troškovima proizvodnje PVA, očekivali da će učinak prilagodbe biti veći. Zatražili su od Komisije da provjeri svoje izračune.

(300) Komisija se ne slaže s tim tvrdnjama. Komisija je napomenula da se, iako su se te tvrdnje temeljile na pretpostavkama, Komisijin izračun uobičajene vrijednosti društva Sinopec nakon prilagodbe temeljio na točnim stopama potrošnje koje je dostavio proizvođač izvoznik i koje je provjerila Komisija. Kada je riječ o društvu Sinopec Ningxia, koje navodno ne upotrebljava znatne količine prirodnog plina u proizvodnji PVA, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 329., zbog primjene dostupnih podataka iz članka 18. osnovne uredbe za svaki PCN koji je

prijavilo društvo Sinopec Ningxia Komisija je upotrijebila najvišu izračunanu uobičajenu vrijednost ostalih proizvođača izvoznika koji surađuju. Iako na njih doista nije znatno utjecalo izuzimanje PDV-a iz cijene prirodnog plina i električne energije, ukupni učinak pojedinačnih društava na dampinšku maržu grupe varira ovisno o udjelu prodaje tih društava u ukupnoj izvoznoj prodaji grupe u Uniju. Naposljetku, Komisija je napomenula da je prilagodba, iako se odnosila na prirodni plin i električnu energiju, imala domino efekt na, primjerice, režijske troškove koji su izračunani kao postotak nenarušenih troškova proizvodnje. Ako se ti troškovi smanje zbog izuzimanja PDV-a iz cijena prirodnog plina i električne energije, smanjuju se i režijski troškovi. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(5) **Potrošni materijal/zanemarive količine**

(301) Zbog velikog broja faktora proizvodnje proizvođača izvoznika u uzorku koji surađuju određene sirovine koje su imale zanemariv udio u ukupnom trošku proizvodnje proizvođača izvoznika te na razini vrste proizvoda razvrstane su u skupinu potrošnog materijala.

(302) Komisija je izračunala postotak potrošnog materijala u ukupnom trošku sirovina i primijenila taj postotak na ponovno izračunani trošak sirovina pri upotrebi utvrđenih nenarušenih cijena.

(303) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik u uzorku napomenuo je da se sa znatnim brojem faktora proizvodnje koje je Komisija smatrala zanemarivima postupalo kao s potrošnim materijalom te stoga nisu utvrđene pojedinačne referentne vrijednosti za te faktore proizvodnje. Iako proizvođač izvoznik u načelu nije osporio taj pristup, doveo je u pitanje njegovu provedbu. Prvo, proizvođač izvoznik tvrdio je da su proizvođači morali dostaviti nerazmjerno detaljne informacije koje na kraju nisu upotrijebljene za izračun uobičajene vrijednosti. Drugo, proizvođač izvoznik napomenuo je da je Komisija utvrdila vrijednosti za potrošni materijal primjenom udjela tih potrošnih materijala u njegovim ukupnim izravnim troškovima sirovina na nenarušene vrijednosti tih troškova na temelju referentnih vrijednosti. Proizvođač izvoznik tvrdio je da je Komisija na taj način tretirala potrošni materijal kao da je narušen iako nije utvrđeno nikakvo narušavanje. Proizvođač izvoznik nadalje je tvrdio da Komisija nije mogla pretpostaviti da je potrošni materijal narušen u istom postotku kao i izravne sirovine. Proizvođač izvoznik izrazio je sličnu zadršku u pogledu načina na koji je Komisija tretirala režijske troškove. S obzirom na ta pitanja proizvođač izvoznik zatražio je da Komisija ograniči potrošni materijal i režijske troškove na vrijednosti koje je proizvođač izvoznik prijavio za potrošni materijal i režijske troškove.

(304) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da je, kako bi se utvrdilo i provjerilo je li faktor vrijednosti proizvodnje zanemariv, potrebna detaljna raščlamba vrsta proizvoda prema svim faktorima proizvodnje. Razina traženih informacija stoga je bila primjerena za utvrđivanje i provjeru svih informacija, uključujući udio potrošnog materijala u izravnim troškovima sirovina koji je upotrijebljen u izračunu uobičajene vrijednosti. U pogledu argumenta da potrošni materijal nije narušen i da bi njegove vrijednosti trebalo ograničiti na razine koje je prijavio proizvođač izvoznik, Komisija je napomenula da su u prethodnom odjeljku 3.1.1. utvrđeni znatni poremećaji. U tom slučaju, u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe, mogu se upotrijebiti domaći troškovi, ali samo u onoj mjeri u kojoj je sa sigurnošću, na temelju točnih i uvjerljivih dokaza, utvrđeno da oni nisu narušeni. Proizvođači izvoznici nisu iznijeli nikakve dokaze u pogledu potrošnog materijala ili režijskih troškova niti ih je Komisija pronašla. U pogledu pretpostavke da je potrošni materijal narušen u istom postotku kao i izravne sirovine, Komisija je najprije podsjetila da proizvođač izvoznik u uzorku nije osporio načelo tretiranja manjih faktora proizvodnje kao potrošnog materijala. Komisija je na njih primijenila prosječni faktor narušavanja ostalih izravnih sirovina, ali proizvođač izvoznik nije dostavio dokaze da je takva pretpostavka netočna. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(6) **Režijski troškovi proizvodnje, troškovi prodaje te opći i administrativni troškovi i dobit**

(305) Režijski troškovi proizvodnje koji su nastali proizvođačima izvoznicima koji surađuju izraženi su kao udio troškova proizvodnje koji su stvarno nastali proizvođačima izvoznicima. Taj je postotak primijenjen na nenarušene troškove proizvodnje.

(306) Komisija je za troškove prodaje, administrativne i opće troškove te dobit upotrijebila financijske podatke segmenta „Poslovanje u kemijskom sektoru" turskog društva Ticaret Ve Sanayi A.S. za 2018., kako je najavila u bilješci od 30. ožujka 2020. i kako je navedeno u uvodnoj izjavi 218.

(307) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 205., Komisija je zaključila da su financijski troškovi društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. 2018. bili iznimno visoki i da bi ih trebalo na odgovarajući način uskladiti. Stoga je Komisija u izračunu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova zanemarila financijske troškove iz 2018. i zamijenila ih prosječnim financijskim troškovima društva u 2017., 2016. i 2015. Prilagodba je dovela do većeg postotka troškova prodaje, općih i administrativnih troškova, ali nižeg postotka dobiti. Stoga je učinak izvanrednih financijskih troškova iz 2018. bio tek pomak između troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i dobiti bez ikakvog utjecaja na troškove prodaje, opće i administrativne troškove i dobit u cjelini. Prema tome, ukupno nije imala nikakvog utjecaja na razinu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i dobiti zajedno.

(308) Kako je dodatno objašnjeno u uvodnoj izjavi 303., u svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik u uzorku tvrdio je da se režijski troškovi, zajedno s potrošnim materijalom, ne bi trebali smatrati narušenima i da bi njihove vrijednosti trebale biti ograničene na vrijednosti koje je prijavio proizvođač izvoznik. Ta je tvrdnja razmotrena i odbijena u uvodnoj izjavi 304.

(309) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik u uzorku tvrdio je da je njegov neizravni rad, za potrebe izračuna uobičajene vrijednosti, bio uključen u režijske troškove umjesto da je uzet u obzir kao faktor ili proizvodnja, osobito s obzirom na to da je Komisija utvrdila preciznu referentnu vrijednost za rad. Proizvođač izvoznik u uzorku komentirao je da bi primjena referentne vrijednosti rada za neizravan rad dovela do točnijeg nenarušenog troška nego da ga se uključi u režijske troškove.

(310) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da je sam proizvođač izvoznik uključio neizravni rad u režijske troškove u okviru troškova proizvodnje i da je istodobno predvidio neizravan rad kao pojedinačni faktor proizvodnje. Kako bi se izbjeglo dvostruko računanje, Komisija je uklonila izravan rad kao faktor proizvodnje i zadržala ga kao dio režijskih troškova. Uzimajući u obzir prirodu neizravnog rada kao režijskog troška, znatnu razliku u plaćama i kvalifikacijama osoblja uključenog u proizvodnju proizvoda te kako bi se izbjeglo dvostruko računanje i osigurala dosljednost, Komisija nije imala razloga promijeniti izvorni pristup proizvođača izvoznika te je neizravan rad zadržala kao režijski trošak. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(311) U svojim primjedbama na konačnu objavu dva proizvođača izvoznika u uzorku tvrdila su da je Komisija trebala upotrijebiti podatke o troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima te dobiti od više proizvođača. Proizvođači izvoznici temeljili su te argumente na nalazima Žalbenog tijela u predmetu EU – Bed Linen (DS141).

(312) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da se člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe ne zabranjuje upotreba troškova prodaje, općih i administrativnih troškova jednog proizvođača. Usklađenost te odredbe s pravilima WTO-a obrazložena je u uvodnoj izjavi 98. Nadalje, kako je objašnjeno u odjeljku 3.1.2.3., Komisija je pronašla samo jedno društvo u reprezentativnoj zemlji s lako dostupnim podacima. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(313) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri proizvođača izvoznika u uzorku osporavala su činjenicu da je Komisija uklonila određene troškove vozarine iz izvozne cijene, dok ti troškovi (zajedno s troškovima rukovanja itd. i financijskim troškovima kao što su bankovne naknade) nisu uklonjeni iz troškova prodaje, općih i administrativnih troškova proizvođača u reprezentativnoj zemlji.

(314) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da ne postoji ništa što bi upućivalo na to da su takvi troškovi uključeni u troškove prodaje, opće i administrativne troškove prijavljene za proizvođača u reprezentativnoj zemlji. Nadalje, proizvođači izvoznici u uzorku nisu dostavili dokaze o suprotnom. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(315) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik u uzorku složio se da su financijski troškovi proizvođača u reprezentativnoj zemlji iznimno visoki i da se stoga troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi za to društvo moraju na odgovarajući način prilagoditi. Međutim, proizvođač izvoznik u uzorku nije se složio s prilagodbom dobiti tog društva na temelju istih izvanrednih troškova. Proizvođač izvoznik tvrdio je da se prilagodbom dobiti poništava izvršena prilagodba troškova prodaje, općih i administrativnih troškova jer su kombinirani troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi te dobit ostali isti.

(316) Komisija se nije složila s tom procjenom, tvrdeći da su i na troškove prodaje, opće i administrativne troškove te na dobit utjecali izvanredni financijski troškovi. Ne bi imalo smisla ispraviti jedan, a ne ispraviti i drugi. Komisija smatra da izvršena prilagodba dobiti ne poništava, već nadopunjuje izvršenu prilagodbu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

3.1.4.2. Primjena članka 18. osnovne uredbe na društva Wan Wei, Mengwei i Shuangxin

(317) Pri ispitivanju odgovora na upitnike o antidampingu društava Wan Wei, Mengwei i Shuangxin Komisija je napomenula da u dijelovima odgovora koji se odnose na trošak proizvodnje, a time i na izračun uobičajene vrijednosti, faktori proizvodnje interno proizvedenih ulaznih materijala (samoproizvedena para, električna energija i slično) nisu na odgovarajući način dodijeljeni proizvodu iz ispitnog postupka. To je u suprotnosti s uputama koje je Komisija dala u upitniku o antidampingu. U sljedećoj korespondenciji, uključujući pisma za dopunu podataka i pisma najave provjere, Komisija je ponovila svoj zahtjev da društva Wan Wei, Mengwei i Shuangxin dovrše svoje odgovore u skladu s uputama iz upitnika o antidampingu.

(318) Prethodno navedena tri društva u svojim su naknadnim odgovorima tvrdila da, prema njihovu mišljenju, upitnik nije moguće ispuniti kako je zatražila Komisija. Konkretno, ta su društva tvrdila da ne postoji objektivna ili točna osnova za odvajanje potrošnje svakog samoproizvedenog materijala/energije te da nije bilo moguće zasebno izvješćivati o potrošnji i kupnji materijala za svaki samoproizvedeni materijal/energiju. Naknadne revidirane verzije odgovora još uvijek imaju nedostatke u tom pogledu.

(319) Komisija se nije složila s tim stajalištem. Objasnila je da su se, s obzirom na to da su ta društva već prijavila ulazne materijale za proizvodnju samoproizvedenih faktora proizvodnje, ti ulazni faktori mogli jednako dodijeliti proizvodu iz ispitnog postupka.

(320) Komisija je obavijestila društva Wan Wei ([86]), Mengwei ([87]) i Shuangxin ([88]) da je zbog tih nedostataka informacija koje su dostavili navedeni proizvođači izvoznici, kako je opisano, odlučila temeljiti svoje nalaze na raspoloživim podacima u skladu s člankom 18. stavkom 1. osnovne uredbe kad je riječ o interno proizvedenim ulaznim materijalima koji se upotrebljavaju u proizvodnji proizvoda iz ispitnog postupka.

(321) U svojim odgovorima na ta pisma iz članka 18. proizvođači izvoznici ponovili su svoja objašnjenja zašto smatraju da nisu u mogućnosti dostaviti zatražene podatke.

(322) Komisija je utvrdila nenarušene cijene za interno proizvedene ulazne materijale i primijenila te cijene u izračunu uobičajene vrijednosti kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 274. i 275.

(323) Tijekom posjeta radi provjere obavljenog u prostorijama društva Mengwei u studenome 2019. društvo je izvršilo nekoliko revizija odgovora na upitnik, uključujući dio koji se odnosi na trošak proizvodnje.

(324) Na samom kraju posljednjeg dana posjeta radi provjere društvo je dostavilo još jednu verziju odgovora, čime je poništilo dio rada obavljenog ranije tijekom provjere i povezanog pripremnog rada. Zahvaćeni dio odnosio se na trošak proizvodnje s posljedicama na izračun uobičajene vrijednosti. U toj novoj verziji, među ostalim, broj radnih sati znatno je smanjen u odnosu na prethodne verzije. Komisija je stoga obavijestila društvo da nije bilo moguće provjeriti te izmijenjene podatke dostavljene u posljednjem trenutku posjeta radi provjere.

(325) Nakon posjeta radi provjere Komisija je obavijestila društvo Mengwei ([89]) da se posljednji dostavljeni podaci, koji su primljeni na samom kraju posjeta radi provjere, nisu mogli provjeriti te da će u pogledu tih podataka svoje nalaze temeljiti na raspoloživim podacima, u skladu s člankom 18. stavkom 1. osnovne uredbe. Društvo Mengwei nije dalo nikakve primjedbe nakon ovog dopisa na temelju članka 18.

(326) Komisija je odlučila zanemariti dio informacija dostavljenih u posljednjem trenutku posjeta radi provjere koje se nisu mogle provjeriti te je u ovoj situaciji pribjegla i svoje je nalaze temeljila na informacijama dostavljenima prije posljednje verzije, koje bi Komisija mogla provjeriti.

([86]) Ograničena verzija izvješća o misiji poslana društvu 5. ožujka 2020. i dopis iz članka 18. poslan društvu 26. veljače 2020. (t20.001693).

([87]) Ograničena verzija izvješća o misiji poslana društvu 5. ožujka 2020. i dopis iz članka 18. poslan društvu 26. veljače 2020. (t20.001693).

([88]) Ograničena verzija izvješća o misiji poslana društvu 5. ožujka 2020. i dopis iz članka 18. poslan društvu 26. veljače 2020. (t20.001692).

([89]) Ograničena verzija izvješća o misiji poslana društvu 5. ožujka 2020. i dopis iz članka 18. poslan društvu 16. ožujka 2020. (t20.002421).

3.1.4.3. Primjena članka 18. osnovne uredbe na društvo Sinopec Ningxia

(327) Tijekom posjeta radi provjere u prostorijama društva Sinopec Ningxia, koji je održan od 9. do 12. prosinca 2019. u Yinchuanu (Ningxia), Komisija je utvrdila neke znatne i ozbiljne nedostatke u izvješćivanju o troškovima proizvodnje. Ti su nedostaci znatno otežali uobičajeni postupak ispitnog postupka za taj dio odgovora na upitnik. Konkretno, društvo Sinopec Ningxia pogrešno je raspodijelilo vrijednost i potrošnju faktora proizvodnje za uzlazne faze proizvodnje PVA (tj. VAM, acetilen, para itd.), što je rezultiralo znatnim precjenjivanjem/podcjenjivanjem većine faktora proizvodnje koji se neizravno upotrebljavaju za proizvodnju PVA. Zbog toga trošak proizvodnje po PCN-u nije bio pouzdan.

(328) Komisija je smatrala da su ti znatni i ozbiljni nedostaci u trošku proizvodnje po vrsti proizvoda u upitniku znatno ograničili uobičajeni postupak ispitnog postupka za ovaj dio upitnika. Stoga je Komisija obavijestila društvo Sinopec Ningxia da namjerava primijeniti raspoložive činjenice u skladu s člankom 18. stavkom 1. osnovne uredbe za izračun uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe.

(329) U tom je pogledu uobičajena vrijednost za društvo Sinopec Ningxia izračunana na temelju podataka koje su dostavili ostali proizvođači izvoznici koji surađuju (odnosno trošak proizvodnje i potrošnja faktora proizvodnje, po vrsti proizvoda). Konkretno, za svaki PCN koji je prijavilo društvo Sinopec Ningxia Komisija je upotrijebila najvišu izračunanu uobičajenu vrijednost ostalih proizvođača izvoznika koji surađuju.

(330) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik u uzorku i jedan proizvođač iz Unije/korisnik tvrdili su da je Komisija upotrebom najviše izračunane uobičajene vrijednosti drugih proizvođača izvoznika koji surađuju kao uobičajene vrijednosti za društvo Sinopec Ningxian na kažnjiv način upotrijebila članak 18. osnovne uredbe. Nadalje, proizvođač izvoznik tvrdio je da, upotrebom podataka drugih proizvođača izvoznika, koji su isto podlijegali primjeni članka 18. osnovne uredbe, Komisija nije upotrijebila najbolju dostupnu činjenicu, nego je – na neki način – dva puta primijenila članak 18. na društvo Sinopec Ningxia. Proizvođač izvoznik nadalje je tvrdio da je Komisija umjesto toga trebala upotrijebiti podatke društva Sinopec Chongqing jer se na to društvo ne primjenjuje članak 18. osnovne uredbe. Prema navodima proizvođača izvoznika, činjenica da se postupak proizvodnje društva Sinopec Chongqing razlikuje od postupka proizvodnje društva Sinopec Ningxia ne diskvalificira podatke društva Sinopec Chongqing jer proizvodni postupak nema utjecaj na cijene PVA.

(331) Komisija se ne slaže s tim tvrdnjama. Komisija je najprije napomenula da je, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 317. do 322., primjena članka 18. osnovne uredbe na grupu Wan Wei i Shuangxin bila ograničena na samoproizvedene faktore proizvodnje. Kako je dodatno objašnjeno u uvodnoj izjavi 274. i listovima za izračun objavljenima proizvođačima izvoznicima u uzorku, Komisija je upotrijebila stope potrošnje koje su dostavili predmetni proizvođači izvoznici, a koje je Komisija provjerila, kako bi utvrdila vrijednosti za samoproizvedene faktore proizvodnje koji su bili značajni u smislu razmjernih troškova. Te su stope primijenjene na nenarušene vrijednosti kao za sve druge faktore proizvodnje. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 275., samoproizvedeni faktori proizvodnje koji su imali zanemariv udio u ukupnim troškovima proizvodnje proizvođača izvoznika, razvrstani su u skupinu potrošnog materijala, poput drugih nevažnih faktora proizvodnje. Stoga je u vrlo ograničenoj primjeni članka 18. osnovne uredbe na grupu Wan Wei i Shuangxin Komisija upotrijebila isključivo provjerene podatke koje su dostavila ta društva, zajedno s referentnim vrijednostima, kao i za sve ostale faktore proizvodnje. Komisija je stoga smatrala da bi se uobičajene vrijednosti utvrđene za grupu Wan Wei i Shuangxin mogle upotrijebiti kao najbolji raspoloživi podaci bez kažnjavanja društva Sinopec Ningxia.

(332) S obzirom na primjerenost podataka društva Sinopec Chongqing kao najboljih raspoloživih podataka, Komisija i proizvođač izvoznik napomenuli su da se proizvodni postupak koji se upotrebljava u društvu Sinopec Chongqing razlikuje od postupka koji je upotrijebljen u društvu Sinopec Ningxia. Kad je riječ o osnovnim sirovinama, proizvodni postupak u društvu Sinopec Ningxia bliži je postupku koji se upotrebljava u grupi Wan Wei i Shuangxin. Iako to možda nema utjecaja na cijene PVA, ima znatan utjecaj na izračun uobičajene vrijednosti, koja se temelji na faktorima proizvodnje (uključujući sirovine), njihovoj stopi uporabe i referentnim vrijednostima. Društvo Sinopec Group priznalo je utjecaj proizvodnog postupka na razinu izračunane uobičajene vrijednosti, a time i na dampinške marže. U svojem podnesku od 16. lipnja 2020. društvo Sinopec tvrdilo je da je „u nekoliko američkih antidampinških ispitnih postupaka činjenica da se njegov postupak proizvodnje i posebna svojstva njegovih proizvoda znatno razlikuju od onih drugih kineskih proizvođača imala za posljedicu primjenu nulte ili vrlo niske dampinške marže za društvo Sinopec Chongqing". Budući da se proizvodni postupak društva Sinopec Chongqing znatno razlikuje i od postupka koji se upotrebljava u društvu Sinopec Ningxia, podaci prvog društva ne mogu se smatrati najboljim raspoloživim podacima za utvrđivanje uobičajene vrijednosti za potonje.

(333) Konačno, kad je riječ o uporabi najviše uobičajene vrijednosti po vrsti proizvoda, Komisija taj pristup ne smatra kažnjivim. Budući da Komisija nije mogla provjeriti i stoga upotrijebiti podatke koje je dostavilo društvo Sinopec Ningxia za izračun svoje uobičajene vrijednosti, nema dokaza koji bi upućivali na to da bi uobičajena vrijednost društva Sinopec Ningxia po vrsti proizvoda bila niža od najviše uobičajene vrijednosti po vrsti proizvoda ostalih proizvođača koji surađuju, a koji upotrebljavaju slične sirovine.

(334) Zbog prethodno navedenih razloga te su tvrdnje odbačene.

3.1.4.4. Izračun uobičajene vrijednosti

(335) Komisija je izračunala uobičajenu vrijednost u sljedećim koracima.

(336) Prvo, Komisija je utvrdila nenarušene troškove proizvodnje PVA. Primijenila je nenarušene jedinične troškove na stvarnu potrošnju pojedinačnih faktora proizvodnje proizvođača izvoznika koji surađuje.

(337) Drugo, Komisija je povećala nenarušene troškove proizvodnje dodajući režijske troškove proizvodnje, utvrđene kako je opisano u uvodnoj izjavi 305., kako bi dobila nenarušene troškove proizvodnje.

(338) Konačno, na troškove proizvodnje koji su utvrđeni kako je opisano u uvodnoj izjavi 337. Komisija je primijenila troškove prodaje, opće i administrativne troškove i dobit društva grupe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 205. i 218.

(339) Troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi izraženi kao postotak troška prodane robe i primijenjeni na nenarušene troškove proizvodnje iznosili su 17,6 %.

(340) Dobit izražena kao postotak troška prodane robe i primijenjena na nenarušene troškove proizvodnje iznosila je 4,0 %.

(341) Na temelju toga Komisija je izračunala uobičajenu vrijednost po vrsti proizvoda na razini franko tvornica u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) osnovne uredbe.

(342) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. tri trgovca proizvoda iz ispitnog postupka tvrdila su da bi pri utvrđivanju uobičajene vrijednosti trebalo uzeti u obzir količinske rabate za faktore proizvodnje, električnu energiju, vodu i prirodni plin. Te su strane tvrdile da opći indeksi nisu uzeli u obzir takve rabate i da su ti rabati dostupni za kupnju velikih količina. Te su strane zatražile da se uobičajena vrijednost uskladi na temelju navedenih rabata na faktore proizvodnje, električnu energiju, vodu i prirodni plin. Zainteresirane strane tvrdile su i da velika većina proizvođača PVA predstavlja velika društva koja ostvaruju korist od smanjenja cijena pri nabavi sirovina i energije. Iste zainteresirane strane ponovile su svoju tvrdnju nakon bilješke od 30. ožujka 2020., a da pritom nisu dostavile nikakve dodatne dokaze kojima bi potkrijepile svoje tvrdnje. U kasnijoj su fazi iste strane tvrdile i da tursko tržište plina i električne energije nije liberalizirano i da cijene utvrđuju tijela javne vlasti.

(343) Podsjeća se da izvori koji se upotrebljavaju za električnu energiju i prirodni plin iz uvodne izjave 279. sadržavaju podatke za industrijske korisnike. Napominje se i da su količinski rabati koje su zatražile zainteresirane strane ili njihov opseg bili tek općenite tvrdnje i nisu bili kvantificirani ni na bilo koji način potkrijepljeni. Konačno, informacijama koje su dostavile te strane nije potkrijepljena njihova tvrdnja da tržište plina i električne energije nije liberalizirano i da cijene utvrđuju tijela javne vlasti. Naprotiv, u izvješćima koja su dostavile te stranke opisuju se obilježja liberaliziranog turskog energetskog tržišta i uloga relevantnih regulatornih tijela koja su usmjerena samo na osiguravanje pravilnog funkcioniranja tržišta. Stoga se te tvrdnje odbacuju kao neutemeljene.

(344) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. iste zainteresirane strane tvrdile su da kineski izvoznici koji su predmet ovog ispitnog postupka nemaju „znatne troškove prodaje" ili financijske troškove za proizvode PVA te da pri izračunu uobičajene vrijednosti Komisija u izračun ne bi trebala uključiti nikakve troškove prodaje ni financijske troškove proizvođačâ izvoznikâ. Iste su strane ponovile slične tvrdnje o nižim troškovima prodaje i u kasnijoj fazi.

(345) Tvrdnja iznesena u kontekstu izračuna uobičajene vrijednosti bila je slična tvrdnji koju su iste zainteresirane strane iznijele u kontekstu odabira društva Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kao odgovarajućeg društva u reprezentativnoj zemlji, što je objašnjeno i razmotreno u prethodnim uvodnim izjavama 216. i 217. Komisija napominje i da tvrdnja da kineski proizvođači izvoznici nisu snosili znatne troškove prodaje ili financijske troškove povezane s njihovim proizvodima PVA nije potkrijepljena ni na koji relevantan način i nije potvrđena ispitnim postupkom. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(346) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. iste tri zainteresirane strane iznijele su i svoje mišljenje o prikladnim metodama obračunavanje amortizacije ulaganja u kontekstu izračuna uobičajene vrijednosti. U kasnijoj su fazi iste strane svojoj tvrdnji dodale i da PVA kineskog podrijetla nije zahtijevao nikakve troškove istraživanja i razvoja („R&D”).

(347) Opća metodologija kojom se u obzir uzimaju režijski troškovi proizvodnje, troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi i dobit, u koje su uključeni i troškovi amortizacije te troškovi istraživanja i razvoja, objašnjena je u prethodnoj uvodnoj izjavi 305. Nadalje, detaljna metodologija za svakog proizvođača izvoznika koji surađuje tim je društvima objavljena u njihovim dokumentima o posebnoj objavi. U skladu s ustaljenom praksom svaki od tih proizvođača izvoznika uvijek ima mogućnost komentirati svoje izračune i metodologiju. Stoga se ta tvrdnja trgovaca proizvoda iz ispitnog postupka smatrala činjenično netočnom te je stoga odbačena.

(348) U svojim primjedbama na konačnu objavu kineska vlada tvrdila je da je Komisija upotrijebila podatke o troškovima PVB-a proizvođača iz Turske, uključujući cijene njegovih uvezenih sirovina, kako bi izračunala uobičajenu vrijednost za kineska društva, bez da je izvršila odgovarajuću prilagodbu. Prema navodima kineske vlade, izračunana uobičajena vrijednost znatno odstupa od stvarnog stanja proizvodnje proizvođača izvoznika u uzorku, zbog čega zahtjevi za usporedivost cijena u pravilima WTO-a postaju besmisleni.

(349) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da za izračun uobičajene vrijednosti nije upotrijebila podatke o troškovima PVB-a proizvođača iz Turske, uključujući cijene njegovih uvezenih sirovina. Upotrijebio je postotak troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti proizvođača u reprezentativnoj zemlji. Međutim, struktura troška (uključujući stope iskorištenosti sirovina) temeljila se na podacima koje su dostavili proizvođači izvoznici i koje je provjerila Komisija, na koje su primijenjene nenarušene referentne vrijednosti. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

3.2. **Izvozna cijena**

(350) Proizvođači izvoznici u uzorku izvozili su u Uniju izravno nezavisnim kupcima ili preko povezanih društava koja djeluju kao uvoznici.

(351) Kada proizvođači izvoznici predmetni proizvod izvoze izravno nezavisnim kupcima u Uniji, izvozna cijena bila je stvarno plaćena ili plativa cijena za predmetni proizvod pri prodaji za izvoz u Uniju, u skladu s člankom 2. stavkom 8. osnovne uredbe.

(352) Kada proizvođači izvoznici predmetni proizvod izvoze u Uniju preko povezanog društva koje djeluje kao uvoznik, izvozna cijena utvrđena je na temelju cijene po kojoj je uvezeni proizvod prvi put preprodan nezavisnim kupcima u Uniji, u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe. U ovom su slučaju usklađenja cijena izvršena za sve troškove nastale između uvoza i preprodaje, uključujući troškove prodaje, opće i administrativne troškove koji su stvarno nastali za povezanog uvoznika i dobit (od 6,89 %), koja su dobivena od nepovezanih uvoznika koji surađuju.

(353) Jedan od proizvođača izvoznika prodao je određene količine PVA nepovezanim domaćim trgovcima znajući da je ta prodaja bila namijenjena tržištu Unije. Ta je prodaja uzeta u obzir i pri utvrđivanju izvozne cijene.

(354) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da bi pri izračunu troška kredita Komisija trebala upotrijebiti kamatne stope na zajmove u valuti USD umjesto u valuti RMB jer su izvozne transakcije fakturirane u valuti USD.

(355) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da su, iako su izvozne transakcije fakturirane u valuti USD, plaćanja pretvorena i deponirana u valuti RMB. Nadalje, proizvođač izvoznik nije dokazao da ima zajmove u valuti USD te je stoga ispravna kamatna stopa koja se primjenjuje na troškove kredita ona za RMB. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

3.3. **Usporedba**

(356) Komisija je usporedila uobičajenu vrijednost i izvozne cijene proizvođača izvoznika koji surađuje na temelju cijena franko tvornica.

(357) U slučajevima u kojima je to bilo potrebno kako bi se osigurala pravedna usporedba Komisija je prilagodila izvoznu cijenu za razlike koje utječu na cijene i usporedivost cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne uredbe. Prilagodbe, koje se temelje na stvarnim podacima društva koje surađuje, izvršene su za troškove manipulacije, vozarinu, troškove kredita, bankovne naknade, provizije i neizravne poreze.

(358) Za dvije grupe društava u uzorku prilagodba u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom i. izvršena je i za prodaju preko povezanih društava. Obje su grupe prodavale PVA Uniji preko svojeg povezanog trgovca/trgovca proizvođača. Utvrđeno je da je djelatnost povezanog trgovca/trgovca proizvođača slična djelatnosti agenta. Ta povezana društva tražila su kupce i stupala su s njima u kontakt. Stoga su preuzeli odgovornost za postupak prodaje. Prilagodba se sastojala od troškova prodaje, općih i administrativnih troškova odgovarajućih povezanih društava i dobiti (od 6,89 %), koji su dobiveni od nepovezanih uvoznika koji surađuju.

(359) Nakon bilješke od 20. prosinca 2019. tri trgovca proizvoda iz ispitnog postupka tvrdila su da bi „Komisija trebala uzeti u obzir elemente utvrđene u članku 2. stavku 10. osnovne uredbe pri usporedbi izvozne cijene i uobičajene vrijednosti, kao što su fizička svojstva, diskonti, rabati i količinski popusti, razina trgovine, kredit, troškovi post-prodaje, provizije i ‚ostali čimbenici' (posebno za troškove za certificiranje proizvoda više razine)". Slične su tvrdnje u pogledu troškova kredita i tehničke pomoći nakon prodaje iste strane ponovile i u kasnijoj fazi.

(360) Kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 357., u slučajevima u kojima je to bilo potrebno kako bi se osigurala pravedna usporedba Komisija je prilagodila izvoznu cijenu za razlike koje utječu na cijene i usporedivost cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne uredbe. Stoga se te tvrdnje odbacuju kao suvišne.

(361) U svojim primjedbama na konačnu objavu jedan je korisnik tvrdio da Komisija ne bi trebala uspoređivati uobičajenu vrijednost temeljenu na vrijednostima troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti proizvođača u reprezentativnim zemljama s izvoznom cijenom temeljenom na cijenama sirovina, troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima i profitnoj marži koju su imali kineski proizvođači izvoznici u NRK-u. Korisnik smatra da se i izvozna cijena i uobičajena vrijednost moraju temeljiti na istoj sirovini i troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima.

(362) Komisija se nije složila s tom karakterizacijom izračuna dampinga. Kako je objašnjeno u odjeljku 3.1.4.4., Komisija je utvrdila uobičajenu vrijednost u skladu s člankom 2. stavkom 6.a osnovne uredbe. Kako je objašnjeno u odjeljku 3.2., suprotno tvrdnjama korisnika, Komisija je izvoznu cijenu temeljila na stvarnim cijenama koje su zaračunali proizvođači izvoznici koji surađuju, a ne na troškovima. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(363) U svojim primjedbama na konačnu objavu dva proizvođača izvoznika u uzorku tvrdila su da je Komisija pogrešno prilagodila izvoznu cijenu prodaje preko povezanih trgovaca u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) osnovne uredbe za provizije. Nadalje su tvrdila da Komisija nije dostavila nikakve dokaze koji podupiru potrebu za takvom prilagodbom. Oba proizvođača izvoznika tvrdila su da trgovačka društva koja proizvode i prodaju u svojim grupama čine jedinstveni gospodarski subjekt.

(364) Komisija se ne slaže s tim tvrdnjama. Zbog razloga koji su objema grupama proizvođača izvoznika objavljeni u dokumentu o dodatnoj konačnoj objavi, Komisija je smatrala da nijedna grupa ne čini jedinstveni gospodarski subjekt. Pojedinosti argumenata objašnjenih u tim dokumentima sadržavaju povjerljive poslovne informacije i ovdje se ne mogu detaljno sažeti. Komisija je u svojoj procjeni posebno razmotrila sljedeće: i. postoji li doista podjela uloga između predmetnih društava, odnosno samo jedno društvo prodaje i a drugo samo proizvodi; i ii. je li glavna funkcija tih prodajnih društava prodaja ili omogućivanje prodaje korporativnog proizvoda. Komisija je promotrila i lokaciju društava te detaljno razmotrila njihove prodajne, opće i administrativne troškove. Na temelju te procjene, te su tvrdnje odbačene.

(365) U svojim primjedbama na dodatnu konačnu objavu, društvo Sinopec Group nije se složilo sa zaključkom Komisije da je prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe bila opravdana. Proizvođač izvoznik najprije je tvrdio da je izravna prodaja društva Sinopec Chongqing SAD-u ograničena i „neuobičajena". Društvo Sinopec Group napomenulo je i da društvo Sinopec Ningxia nije imalo izravnu izvoznu prodaju. Društvo Sinopec Group tvrdilo je da prilagodba može biti opravdana samo ako je takva izravna izvozna prodaja (vrlo) znatna. Društvo Sinopec Group zatim je tvrdilo da činjenica da društva koja se bave proizvodnjom imaju znatnu izravnu domaću prodaju nije relevantna za utvrđivanje postoji li jedinstveni gospodarski subjekt. Nadalje, društvo Sinopec Group tvrdilo je da su se troškovi prodaje društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia odnosili samo na domaću prodaju i izvoznu prodaju u SAD, u slučaju društva Sinopec Chongqing, te da stoga nisu bili relevantni. Društvo Sinopec Group zatim je napomenulo da činjenica da je društvo Sinopec Central China kupilo PVA od nepovezanih proizvođača ne znači da ne može činiti jedinstveni gospodarski subjekt s društvima koja se bave proizvodnjom. Nadalje, društvo Sinopec Group smatralo je da su te kupnje vrlo ograničenom te je tvrdilo da se prilagodba može izvršiti samo ako je kupnja od nepovezanih strana znatna. Naposljetku, društvo Sinopec tvrdilo je da udaljenost između društava koja se bave proizvodnjom i trgovca nije bitna.

(366) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da u svojim primjedbama na dodatnu konačnu objavu društvo Sinopec Group nije osporilo činjenice na kojima se temelji procjena Komisije i da nije dostavilo dodatne činjenice. S obzirom na činjenicu da društva Sinopec Central China, Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia kontrolira Sinopec Group, Komisija je podsjetila da je postojanje zajedničke kontrole nužan preduvjet za postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta te pokreće analizu toga dokazuju li sve relevantne činjenice koje se odnose na povezanog trgovca postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta. Svrha je utvrditi jesu li funkcije koje obavlja povezani trgovac slične funkcijama unutarnjeg prodajnog odjela ili ne. Tu je analizu potrebno provesti na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom slučaju te stoga svaka usporedba s drugim ispitnim postupcima u kojima je odlučeno (ili nije) da se izvrši prilagodba u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) osnovne uredbe nije uvijek primjerena.

(367) Na temelju nespornih činjenica predmeta i nakon što je razmotrila argumente koje je društvo Sinopec Group iznijelo u svojem odgovoru na dodatnu konačnu objavu, Komisija je smatrala da to ovdje nije slučaj.

(368) Kao prvo, društvo Sinopec Chongqing imalo je znatnu izravnu prodaju u treće zemlje. Iako je njegov postotak u ukupnoj izvoznoj prodaji mogao biti manji od postotka utvrđenog u nekim drugim slučajevima, Komisija je i dalje smatrala da je znatan. Društvo Sinopec Group tvrdilo je da je izvozna prodaja društva Sinopec Chongqing u treće zemlje „neuobičajena" jer je izvršena u SAD-u kako bi iskoristila nulta stopa pristojbe u skladu s relevantnim antidampinškim zakonodavstvom SAD-a. Iako Komisija nije mogla provjeriti istinitost te tvrdnje, istaknula je da ne bi negirala činjenicu da Sinopec Chongqing ostvaruje stvarnu izvoznu prodaju na tržištima trećih zemalja, koju kao takvu priznaju tijela predmetne zemlje uvoznice. Osim toga, samo društvo Sinopec priznalo je da je ta prodaja bila odgovorna za dio troškova prodaje društva Sinopec Chongqing.

(369) Komisija se nije složila da postojanje izravne prodaje proizvođača na domaćem tržištu nije važno. Kako je utvrdio Sud ([90]), jedinstveni gospodarski subjekt postoji kada proizvođač zadaće koje su obično u nadležnosti unutarnjeg prodajnog odjela povjeri distribucijskom društvu. Za domaću prodaju i izvoznu prodaju o kojoj se raspravljalo u uvodnoj izjavi 368. obično je odgovoran unutarnji prodajni odjel. Ovdje je Komisija uzela u obzir da društvo Sinopec nije osporilo troškove prodaje u pogledu domaće (i dijela izvozne) prodaje te je smatrala da je „sasvim uobičajeno da ta društva snose troškove prodaje".

(370) Komisija je napomenula da društvo Sinopec nije osporilo ni činjenicu da društvo Sinopec Central China isključivo ne prodaje niti izvozi PVA koji proizvodi grupa, nego i da trguje s PVA koji proizvode druga, nepovezana društva. Činjenica da nije izvozio taj PVA treće strane, nego ga prodaje na domaćem tržištu, ne negira zaključak da se u tom slučaju ponašao više kao trgovac nego kao unutarnji prodajni odjel.

(371) Naposljetku, kad je riječ o kupnji društva Sinopec Central China od nepovezanih proizvođača PVA, Komisija se nije složila s argumentom da se prilagodba može izvršiti samo ako je kupnja od nepovezanih strana znatna. Samo zato što je to bio slučaj u predmetu *Musim Mas* ([91]), to ne znači da udio kupnji utvrđen u tom predmetu predstavlja prag ispod kojeg društva tvore jedinstveni gospodarski subjekt i iznad kojeg jedinstveni gospodarski subjekt ne može postojati. Naime, nijedan od prethodno navedenih elemenata nije sam po sebi odlučujući. Trebalo bi ih promatrati kao cjelinu u kontekstu svakog pojedinog slučaja.

(372) Zaključno, Komisija je podsjetila da je svrha analize na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe utvrditi status povezanog trgovačkog društva s obzirom na sve relevantne činjenice. Ne zahtijeva se da se utvrdi prisutnost svih činjenica za sva društva unutar grupe kako bi se moglo zaključiti da se određeno društvo unutar te grupe mora smatrati zastupnikom koji djeluje na temelju provizije. Stoga nije uvjerljiv argument da bi se društvo Sinopec Central China moglo smatrati takvim zastupnikom u odnosu na jedno društvo grupe, već unutarnjim prodajnim odjelom drugog društva iz iste grupe.

(373) Doista, kada se sagleda cjelokupna slika grupe Sinopec i djelatnosti društva Sinopec Central China u okviru nje, Komisija je potvrdila da se potonje ne može smatrati unutarnjim prodajnim odjelom, nego da se može smatrati trgovcem u smislu članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe.

(374) Ta je tvrdnja odbačena zbog prethodno opisanih razloga.

([90]) Vidjeti, na primjer, presudu Općeg suda od 25. lipnja 2015. u predmetu T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, točka 43.
([91]) Ibid.

(375) U svojim primjedbama na dodatnu konačnu objavu grupa Wan Wei nije se složila sa zaključkom Komisije da je prilagodba u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) osnovne uredbe opravdana za prodaju društva Mengwei preko društva Wan Wei. Grupa Wan Wei žalila se na to što je dobila samo 5 dana za iznošenje primjedbi na dodatnu konačnu objavu, umjesto zakonskog minimuma od 10 dana, čime je ograničeno njezino pravo na obranu. Društvo Wan Wei zatim je navelo da je Komisija tijekom posjeta radi provjere navodno primijetila da je društvo Mengwei samo tvornica ili proizvodna baza društva Wan Wei. Proizvođač izvoznik zatim je tvrdio da društvo Wan Wei kontrolira društvo Mengwei i na taj način ona čine jedinstveni gospodarski subjekt. Proizvođač izvoznik tvrdi da je Komisija to implicitno priznala tako što je društvu Wan Wei Group dodijelila jedinstvenu dampinšku maržu.

(376) Proizvođač izvoznik zatim je tvrdio da izvozna prodaja društva Mengwei u treće zemlje nije bila znatna u usporedbi s njegovom cjelokupnom prodajom. Proizvođač izvoznik tvrdio je da se prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe može izvršiti samo kada je takva izravna izvozna prodaja (vrlo) znatna. Proizvođač izvoznik tvrdio je i da izravna domaća prodaja društva Mengwei nije relevantna pri ocjenjivanju djeluje li društvo Wan Wei kao prodajni odjel društva Mengwei. Proizvođač izvoznik tvrdio je da, u svakom slučaju, postojanje izravne prodaje od strane društva koje se bavi proizvodnjom ne isključuje utvrđivanje postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta. Proizvođač izvoznik potvrdio je da društvo Wan Wei kupuje PVA od nepovezanih proizvođača, ali je tvrdio da su te kupnje činile malu količinu u usporedbi s kupnjom od društva Mengwei. Proizvođač izvoznik tvrdio je da činjenica da trgovac kupuje proizvode i od drugih društava ne znači da ne može činiti jedinstveni gospodarski subjekt s društvom koje se bavi proizvodnjom. Naposljetku, proizvođač izvoznik tvrdio je da je udaljenost između društava Wan Wei i Mengwei nebitna.

(377) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. U pogledu postupovnog dijela tvrdnje Komisija je napomenula da je člankom 20. stavkom 5. osnovne uredbe izričito predviđeno razdoblje kraće od 10 dana za davanje primjedbi na dodatnu konačnu objavu. Doista, s obzirom na to da se primljene primjedbe odnose samo na jedan aspekt nalaza iz ispitnog postupka, Komisija je smatrala da je rok od 5 dana dovoljan. Nadalje, ako je proizvođač izvoznik u uzorku smatrao da taj rok nije dovoljan, mogao je zatražiti produljenje. Takvo je produljenje zatražila druga zainteresirana strana, a Komisija ga je odobrila.

(378) Kad je riječ o materijalnom dijelu tvrdnje, Komisija je napomenula da društvo Wan Wei u svojim primjedbama na dodatnu konačnu objavu nije osporilo činjenice na kojima se temelji procjena Komisije i da nije dostavilo dodatne činjenice. S obzirom na činjenicu da društvo Mengwei kontrolira društvo Wan Wei, Komisija je podsjetila da je kontrola trgovačkog društva nad proizvođačem (ili obrnuto) nužan preduvjet za postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta i da čini polazište za analizu u kojoj se utvrđuje upućuju li sve relevantne činjenice koje se odnose na povezanog trgovca na postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta. Svrha je utvrditi jesu li funkcije koje obavlja povezani trgovac slične funkcijama unutarnjeg prodajnog odjela ili ne. Ta se analiza mora provesti na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom slučaju te je stoga svaka usporedba s drugim ispitnim postupcima u kojima je donesena odluka o izvršavanju prilagodbe u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (i) osnovne uredbe bespredmetna.

(379) Na temelju nespornih činjenica predmeta i nakon što je razmotrila argumente koje je društvo Wan Wei iznijelo u svojem odgovoru na dodatnu konačnu objavu, Komisija smatra da to ovdje nije slučaj.

(380) Kao prvo, kad je riječ o tvrdnji da društva Wan Wei i Mengwei čine jedinstveni subjekt jer se smatraju grupom i stoga dobivaju jednu dampinšku maržu, Komisija je napomenula da to ne znači da čine jedinstveni gospodarski subjekt. Riječ je o dvama različitim konceptima. Komisija je napomenula i da se ni u jednom trenutku ispitnog postupka nije složila s tim da je društvo Mengwei samo tvornica ili proizvodna baza društva Wan Wei. Doista, njezina namjera da primijeni članak 2. stavak 10. točku (i) osnovne uredbe na prodaju društva Mengwei preko društva Wan Wei potvrđuje da se Komisija nije složila s tom tvrdnjom.

(381) Drugo, Komisija se složila da je udio izravne prodaje u treće zemlje u ukupnoj (izvoznoj i domaćoj) prodaji društva Mengwei bio relativno nizak. To je zato što je društvo Mengwei imalo znatnu izravnu prodaju na domaćem tržištu. Stoga, ako bi se izravna izvozna prodaja društva Mengwei usporedila s njegovom cjelokupnom izvoznom prodajom (bez domaće prodaje), njezin bi udio bio znatno veći.

(382) Treće, Komisija se nije složila da postojanje izravne prodaje proizvođača na domaćem tržištu nije važno. Kako je utvrdio Sud ([92]), jedinstveni gospodarski subjekt postoji kada proizvođač zadaće koje su obično u nadležnosti unutarnjeg prodajnog odjela povjeri distribucijskom društvu. Za izravnu domaću prodaju (kao i prethodno navedenu izvoznu prodaju) obično je odgovoran unutarnji prodajni odjel. Komisija je u tom pogledu napomenula i da društvo Wan Wei Group nije osporilo argument Komisije koji se temelji na troškovima prodaje društva Mengwei. Ti troškovi jasno dokazuju da društvo Mengwei ima vlastiti prodajni odjel i da nije samo tvornica ili proizvodna baza društva Wan Wei, kako tvrdi proizvođač izvoznik. U svakom slučaju, Komisija je podsjetila da je, kako je prethodno objašnjeno, društvo Mengwei imalo znatnu izravnu izvoznu prodaju, što je kao takvo dovoljno da se dokaže da ima pravi prodajni odjel za izvoznu prodaju.

(383) Komisija je napomenula da društvo Wan Wei Group nije osporilo ni činjenicu da društvo Wan Wei ne prodaje ni ne izvozi isključivo PVA koji proizvodi grupa nego trguje i PVA-om koji proizvode druga, nepovezana društva. To isto tako ide u prilog zaključku da je društvo Wan Wei djelovalo više kao trgovac, nego kao unutarnji prodajni odjel društva Mengwei.

(384) Kad je riječ o kupnji društva Wan Wei od nepovezanih proizvođača PVA, Komisija se nije složila s argumentom da se prilagodba može izvršiti samo ako je kupnja od nepovezanih strana znatna. Samo zato što je to bio slučaj u predmetu *Musim Mas* ([93]), to ne znači da udio kupnji utvrđen u tom predmetu predstavlja prag ispod kojeg društva tvore jedinstveni gospodarski subjekt i iznad kojeg jedinstveni gospodarski subjekt ne može postojati. Naime, nijedan od prethodno navedenih elemenata nije sam po sebi odlučujući. Trebalo bi ih promatrati kao cjelinu u kontekstu svakog pojedinog slučaja.

(385) Doista, kada je sagledala cjelokupnu sliku grupe Wan Wei i djelatnosti društva Wan Wei s obzirom na PVA društva Mengwei, Komisija je potvrdila da se prvo društvo ne može smatrati unutarnjim prodajnim odjelom potonjeg, već se može smatrati trgovcem u smislu članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe.

(386) Ta je tvrdnja odbačena zbog prethodno opisanih razloga.

(387) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri proizvođača izvoznika u uzorku i proizvođač iz Unije/korisnik tvrdili su da ne bi trebalo izvršiti nikakvu prilagodbu za nepovratni PDV. Točnije, te su zainteresirane strane tvrdile da Komisija nije objasnila zašto je takva prilagodba potrebna, posebno s obzirom na činjenicu da se uobičajena vrijednost izračunava (djelomično) upotrebom podataka iz treće zemlje. Isto tako, te su zainteresirane strane tvrdile da Komisija nije objasnila zašto bi bez prilagodbe PDV-a postojala razlika između izvozne cijene i izračunane uobičajene vrijednosti koja utječe na usporedivost cijena. Prema njihovu mišljenju, s obzirom na to da se uobičajena cijena temelji na izračunu, nema povrata ulaznog PDV-a i stoga ne bi trebalo izvršiti nikakve prilagodbe u odnosu na razlike u povratu PDV-a.

(388) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (b) osnovne uredbe izvršila prilagodbu za razliku u neizravnim porezima između izvozne prodaje iz NRK-a u Uniju i uobičajene vrijednosti ako su isključeni neizravni porezi kao što je PDV. Komisija ne mora dokazati da se na izračunanu uobičajenu vrijednost plaća PDV na koji se može u ostvariti puni povrat nakon prodaje na domaćem tržištu jer to nije relevantno. Uobičajena vrijednost, izračunana kako je navedeno u uvodnim izjavama od 335. do 347. i 295., nije uključivala PDV jer se za izračun uobičajene vrijednosti u zemlji izvoznici upotrebljavaju nenarušene vrijednosti u reprezentativnoj zemlji, bez PDV-a. Stvarno stanje u pogledu obračuna PDV-a na prodaju na domaćem tržištu i pri izvozu u potpunosti se odvija u NRK-u. U ispitnom postupku zaključeno je da tijekom razdoblja ispitnog postupka u NRK-u proizvođači izvoznici imaju obvezu plaćanja PDV-a u iznosu od 13 % ili 16 % (13 % se primjenjuje od travnja do lipnja 2019., a 16 % se primjenjuje od srpnja 2018. do ožujka 2019.) pri izvozu, dok se 5 %, 9 % ili 10 % vraća (5 % se primjenjuje od srpnja do kolovoza 2018., 9 % se primjenjuje od rujna do listopada 2018., a 10 % se primjenjuje od studenoga 2018. do lipnja 2019.). Stoga je Komisija u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (b) osnovne uredbe, u ovom slučaju PDV-a na koji se ostvaruje djelomični povrat za izvoznu prodaju, primjereno prilagodila uobičajenu vrijednost za razlike u neizravnom oporezivanju. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

([92]) Vidjeti, na primjer, presudu Općeg suda od 25. lipnja 2015. u predmetu T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, točka 43.
([93]) Ibid.

(389) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri uvoznika ponovila su svoje primjedbe da bi Komisija trebala prilagoditi izvoznu cijenu kako bi uzela u obzir sljedeće i. kineski proizvođači izvoznici nikada ne imenuju trgovačke zastupnike ili posrednike, nego pregovaraju izravno s uvoznicima iz Unije; ii. proizvođači izvoznici PVA niske kvalitete nemaju troškove istraživanja i razvoja; iii. kineski proizvođači izvoznici nikada ne dopuštaju kašnjenja u plaćanju i stoga nemaju financijske troškove; iv. kineski proizvođač izvoznik nikada ne odobrava tehničku pomoć nakon prodaje.

(390) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da je izvoznu cijenu temeljila na stvarno plaćenim cijenama koje su prilagođene svim naknadama koje su proizvođači izvoznici u uzorku zakonito zatražili. Elementi koje su trgovci naveli nisu dodani izračunanoj uobičajenoj vrijednosti pa nije bilo nikakvih pitanja u pogledu usporedivosti. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

3.4. **Dampinška marža**

(391) Komisija je za proizvođače izvoznike u uzorku koji surađuju usporedila ponderiranu prosječnu uobičajenu vrijednost svake vrste istovjetnog proizvoda i ponderiranu prosječnu izvoznu cijenu odgovarajuće vrste predmetnog proizvoda u skladu s člankom 2. stavcima 11. i 12. osnovne uredbe.

(392) Na temelju toga, konačne ponderirane prosječne dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose:

Društvo	Konačna dampinška marža
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %

(393) Za proizvođače izvoznike koji surađuju, a nisu odabrani u uzorak Komisija je izračunala ponderiranu prosječnu dampinšku maržu u skladu s člankom 9. stavkom 6. osnovne uredbe. Ta je marža stoga utvrđena na temelju marži proizvođačâ izvoznikâ u uzorku.

(394) Na temelju toga konačna dampinška marža proizvođača izvoznika koji surađuju, a koji su izvan uzorka, iznosi 80,4 %.

(395) Za sve ostale proizvođače izvoznike iz predmetne zemlje Komisija je utvrdila dampinšku maržu na temelju dostupnih činjenica u skladu s člankom 18. osnovne uredbe. U tu je svrhu Komisija utvrdila razinu suradnje proizvođačâ izvoznikâ. Razina suradnje obujam je izvoza u Uniju proizvođača izvoznika koji surađuju izražena kao udio ukupnog obujma izvoza iz predmetne zemlje u Uniju, kako je iskazan u statističkim podacima Eurostata o uvozu.

(396) Razina suradnje u ovom je slučaju visoka jer je uvoz od proizvođača izvoznika koji surađuju činio gotovo ukupni izvoz u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na temelju toga Komisija je odlučila preostalu dampinšku maržu temeljiti na razini društva u uzorku koje surađuje s najvišom dampinškom maržom.

(397) Konačne dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose:

Društvo	Konačna dampinška marža
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %
Ostala društva koja surađuju	80,4 %
Sva ostala društva	193,2 %

4. ŠTETA

4.1. **Definicija industrije Unije i proizvodnje u Uniji**

(398) Istovjetni proizvod tijekom razdoblja ispitnog postupka proizvodila su četiri proizvođača iz Unije: Kuraray Europe GmbH; Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL, Wacker Chemie AG. Oni predstavljaju „industriju Unije" u smislu članka 4. stavka 1. osnovne uredbe.

(399) Utvrđeno je da je ukupna proizvodnja u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka iznosila oko [114 000 – 120 000] tona. Komisija je tu brojku utvrdila na temelju svih raspoloživih informacija o industriji Unije, kao što su informacije dobivene od podnositelja pritužbe i od svih poznatih proizvođača u Uniji. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 30., dva proizvođača iz Unije odabrana su za uzorak koji čini više od 80 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda u Uniji.

4.2. **Utvrđivanje odgovarajućeg tržišta Unije**

(400) Kako bi utvrdila je li industriji Unije nanesena šteta te kako bi odredila potrošnju i različite gospodarske pokazatelje povezane sa stanjem industrije Unije, Komisija je ispitala je li i u kojoj je mjeri daljnju upotrebu proizvodnje istovjetnog proizvoda industrije Unije potrebno uzeti u obzir u analizi.

(401) PVA se upotrebljava kao repromaterijal za proizvodnju papira i kartona; proizvodnju smola PVB za proizvodnju folija PVB; kao pomoćno sredstvo za polimerizaciju plastike; i za proizvodnju emulzija i ljepila. Komisija je utvrdila da je znatan dio proizvodnje proizvođača iz Unije bio namijenjen ograničenoj upotrebi. Industrija Unije uglavnom je vertikalno integrirana, a PVA se često jednostavno prenosi unutar istog društva ili skupina društava za daljnju obradu na kraju proizvodnog lanca.

(402) Za analizu štete važno je razlikovati ograničeno tržište od slobodnog tržišta jer proizvodi namijenjeni za ograničenu upotrebu nisu izloženi izravnom tržišnom natjecanju s uvozom. Nasuprot tome, proizvodnja namijenjena slobodnom tržištu izravno se natječe s uvozom predmetnog proizvoda.

(403) Komisija je prikupila podatke za cjelokupnu djelatnost PVA i utvrdila je li proizvodnja bila namijenjena za ograničenu upotrebu ili za slobodno tržište kako bi se dobila što potpunija slika industrije Unije.

(404) Komisija je ispitala određene gospodarske pokazatelje povezane s industrijom Unije na temelju podataka za slobodno tržište. To su sljedeći pokazatelji: obujam prodaje i prodajne cijene na tržištu Unije; tržišni udio; rast; obujam izvoza i izvozne cijene; profitabilnost; povrat ulaganja; i novčani tok. Gdje je to bilo moguće i opravdano, nalazi ispitivanja uspoređeni su s podacima za ograničeno tržište kako bi se osigurala potpuna slika stanja industrije Unije.

(405) Međutim, ostali gospodarski pokazatelji mogli su se smisleno ispitati samo upućivanjem na cjelokupnu djelatnost, uključujući ograničenu upotrebu industrije Unije. To su: proizvodnja; kapacitet, iskorištenost kapaciteta; zapošljavanje i produktivnost. Oni ovise o cjelokupnoj djelatnosti, bez obzira na to je li proizvodnja namijenjena ograničenoj upotrebi ili se prodaje na slobodnom tržištu.

(406) Nakon objave društva Cordial, Wacker i Wegochem tvrdila su Da dokument o općoj objavi nije uključivao relevantne informacije kao što su proizvodnja, proizvodni kapacitet, iskorištenost kapaciteta, obujam prodaje i tržišni udio podnositelja pritužbe.

(407) Kao odgovor na zahtjev društava Komisija je ponovno procijenila informacije dostavljene u rasponima i/ili u obliku indeksa za proizvodnju, proizvodni kapacitet i zapošljavanje. Budući da se tim informacijama objedinjuju podaci četiriju društava, oni su društvu objavljeni u stvarnim brojkama i stavljeni na raspolaganje zainteresiranim stranama u otvorenom spisu.

(408) Kad je riječ o povjerljivim podacima podnositelja pritužbe, Komisija mora odbaciti zahtjev društava. Osnovnom uredbom od Komisije se zahtijeva da procijeni štetu nanesenu industriji Unije, a ne određenim proizvođačima. U tom se slučaju traženi podaci odnose na makroekonomske pokazatelje i uključivali su sve poznate proizvođače iz Unije. Nema razloga za izdvajanje podataka samo jednog proizvođača, osobito ako su takvi podaci povjerljivi na temelju članka 19. osnovne uredbe.

(409) Nakon objave društvo Wacker i Kineska gospodarska komora za metale, minerale i kemikalije (CCCMC) osporili su Komisijin pristup analizi ograničenog i slobodnog tržišta. Društvo Wacker tvrdilo je da bi Komisija trebala obaviti jasnu procjenu makroekonomskih i mikroekonomskih pokazatelja samo kako bi podnositelj pritužbe izbjegao narušenu procjenu štete.

(410) Komisija se nije složila s tvrdnjom društva Wacker. Industriju Unije čine četiri proizvođača, od kojih su dva aktivna na slobodnom tržištu. Stoga, kako je objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama od 402. do 405., dok se za određene gospodarske pokazatelje smatralo primjerenim upućivati samo na podatke za slobodno tržište, drugi gospodarski pokazatelji mogli bi se smisleno ispitati samo upućivanjem na cijelu djelatnost, uključujući ograničenu upotrebu industrije Unije.

(411) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

4.3. **Potrošnja u Uniji**

(412) Komisija je utvrdila potrošnju u Uniji na temelju (a) ograničene potrošnje na temelju ograničene upotrebe proizvodnje u Uniji, (b) prodaje na tržištu Unije svih poznatih proizvođača u Uniji i (c) uvoza u Uniju iz trećih zemalja, kako je izvijestio Eurostat, čime je uzela u obzir i podatke koje su dostavili proizvođači izvoznici koji surađuju u predmetnim zemljama. Na temelju toga, potrošnja u Uniji razvijala se kako slijedi:

Tablica 1.

Potrošnja u Uniji (u tonama)

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Ukupna potrošnja u Uniji	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Indeks	*100*	*98*	*106*	*102*
Ograničeno tržište	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Indeks	*100*	*105*	*116*	*109*
Slobodno tržište	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Indeks	*100*	*96*	*103*	*100*

Izvor: Eurostat, pritužba, provjereni odgovori na upitnik.

(413) Ograničena potrošnja PVA iz vlastite proizvodnje u razmatranom se razdoblju povećala za 9 %. Međutim, potrošnja na slobodnom tržištu i ukupna potrošnja ostale su relativno stabilne tijekom istog razdoblja.

(414) Ukupna potrošnja pala je s otprilike [214 000 – 219 000] tona 2016. na oko [218 000 – 223 000] tona tijekom razdoblja ispitnog postupka, dok je potrošnja na slobodnom tržištu ostala stabilna na oko [162 000 – 167 000] tona u istom razdoblju.

(415) CCCMC je tvrdio da Komisija nije pravilno analizirala ograničeno tržište i ograničenu potrošnju. Konkretnije, CCCMC je utvrdio da Komisija nije na odgovarajući način obavijestila strane o dijelu ograničene potrošnje i proizvodnje razmjerno ukupnoj potrošnji i proizvodnji te koja je količina proizvodnje otišla na slobodno tržište. Ta je strana ponovila svoju tvrdnju nakon druge dodatne objave.

(416) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom te je pojasnila da potrošnja na ograničenom tržištu objavljena zainteresiranim stranama odgovara ograničenoj proizvodnji. Ukupna proizvodnja navedena je u tablici 4. Upotrebom brojki o ograničenoj proizvodnji iz tablice 1. razvoj proizvodnje na slobodnom tržištu može se lako izračunati. Komisija je stoga smatrala da su strane obaviještene o svim potrebnim parametrima koji se odnose na ograničeno tržište i slobodno tržište. Osim toga, ograničena upotreba industrije Unije opširno je analizirana u odjeljku 5.2.4. „Ograničena upotreba" i objavljena je svim zainteresiranim stranama. Međutim, radi lakšeg snalaženja, Komisija je revidiranoj tablici 4. dodala dodatnu stavku „obujam proizvodnje na slobodnom tržištu".

4.4. **Uvoz iz predmetne države**

4.4.1. *Obujam i tržišni udio uvoza iz predmetne zemlje*

(417) Komisija je obujam uvoza utvrdila na temelju baze podataka Eurostata. Tržišni udio uvoza utvrđen je usporedbom obujma uvoza i potrošnje na slobodnom tržištu Unije kako je iskazano u prethodnoj tablici 1.

(418) Uvoz u Uniju iz predmetnih zemalja kretao se kako slijedi:

Tablica 2.

Obujam uvoza (u tonama) i tržišni udio

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Obujam uvoza iz NRK-a u tonama	35 285	44 216	54 326	53 930
Indeks	*100*	*125*	*154*	*153*
Tržišni udio	20 % – 25 %	25 % – 30 %	30 % – 35 %	30 % – 35 %
Indeks	*100*	*131*	*149*	*153*

Izvor: Eurostat.

(419) Uvoz iz predmetne zemlje povećao se za 53 % tijekom razmatranog razdoblja, s oko 35 000 tona 2016. na gotovo 54 000 tona u razdoblju ispitnog postupka. Tržišni udio kineskog uvoza stoga se povećao s 20 %–25 % u 2016. na 30 %–35 % tijekom razdoblja ispitnog postupka, na slobodnom tržištu.

4.4.2. *Cijene proizvoda uvezenih iz predmetne zemlje i sniženje cijena*

(420) Komisija je kretanja cijene uvoza utvrdila na temelju podataka Eurostata.

(421) Prosječna cijena uvoza u Uniju iz predmetne zemlje kretala se kako slijedi:

Tablica 3.

Uvozne cijene (EUR/kg)

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
NRK	1,49	1,39	1,34	1,49
Indeks	*100*	*94*	*90*	*100*

Izvor: Eurostat.

(422) Uvozne cijene iz predmetne zemlje ostale su relativno stabilne u razmatranom razdoblju, oko 1,49 EUR/kg. Tijekom razdoblja ispitnog postupka, na temelju prosječnih cijena Unije iz tablice 7., postojala je razlika u cijenama između predmetnog uvoza i cijena Unije od [10 %–40 %].

(423) Sniženje cijena uvoza utvrđeno je na temelju podataka proizvođača izvoznika koji surađuju iz predmetne zemlje i podataka o domaćoj prodaji koje je industrija Unije dostavila u vrijeme ispitnog postupka. Komisija je sniženje cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka utvrdila uspoređujući:

— ponderirane prosječne prodajne cijene prema vrsti proizvoda proizvođača iz Unije koje su naplaćene nepovezanim kupcima na tržištu Unije, prilagođenih na razinu franko tvornica; i

— odgovarajuće ponderirane prosječne cijene po uvezenoj vrsti proizvoda koje kineski proizvođači koji surađuju naplaćuju prvom nezavisnom kupcu na tržištu Unije, utvrđene na temelju cijena CIF (troškovi, osiguranje, vozarina), uz odgovarajuće prilagodbe za carine i troškove nakon uvoza.

(424) Usporedba cijena izvršena je za svaku vrstu proizvoda za transakcije na istoj razini trgovine i nakon odbijanja odgođenih diskonta. Kada je to bilo potrebno, uvozna cijena predmetnog proizvoda uvezenog iz NRK-a primjereno je usklađena u usporedbi s usporedivom vrstom proizvoda koju prodaje industrija Unije.

(425) Kad je riječ o razlikama u određenim karakteristikama između predmetnog proizvoda i istovjetnog proizvoda, kako je prethodno utvrđeno u uvodnim izjavama od 73. do 77., vrste proizvoda uvezene iz NRK-a natječu se s vrstama proizvoda koje proizvodi i prodaje industrija Unije. Međutim, budući da je sadržaj pepela u PVA koji proizvode i prodaju proizvođači izvoznici koji surađuju općenito bio veći od udjela pepela u PVA koji proizvodi i prodaje industrija Unije, Komisija je smatrala da je usklađenje opravdano kako bi se osigurala primjerena usporedba između kineskih i europskih vrsta proizvoda na temelju PCN-ova. Komisija je prilagodbu utvrdila na temelju razlike ustanovljene za uvoz PVA s visokim i niskim sadržajem pepela iz trećih zemalja na temelju informacija koje su pružili korisnici. Razlika u cijeni utvrđena je na 10 %.

(426) Na temelju toga, cijeni CIF PVA s visokim sadržajem pepela koji prodaju proizvođači izvoznici koji surađuju dodano je usklađenje od 10 %.

(427) Nakon objave društvo Ahlstrom-Munksjö osporilo je prilagodbu od 10 % jer Komisija nije objavila izvor podataka pa stoga zainteresirane strane nisu imale mogućnost procijeniti pouzdanost takvih podataka.

(428) U tom je pogledu Komisija pojasnila da je, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 425., prilagodba izračunana na temelju razlike u cijeni uvoza PVA s visokim i niskim udjelom pepela iz trećih zemalja za usporedive PCN-ove koji su prikupljeni i provjereni od strane korisnika tijekom ispitnog postupka (stvarne transakcije).

(429) Nadalje, budući da sadržaj metanola i pakiranje imaju zanemariv učinak na cijene, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 81., Komisija je zaključila da je za potrebe sniženja cijena bilo primjereno zanemariti ta svojstva.

(430) Rezultat usporedbe izražen je kao postotak prometa proizvođača iz Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka. Dobivena je ponderirana prosječna marža sniženja cijena u iznosu od 28,8 % do 36,7 % za uvoz iz predmetne zemlje na tržište Unije.

(431) Nakon objave nekoliko zainteresiranih strana, odnosno društva Wacker, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec Group, Wan Wei, Mengwei i Shuangxin osporila su Komisijine izračune.

(432) Društvo Wacker i kineski proizvođači izvoznici tvrdili su da industrija Unije nije prodavala 18 % izvoza iz NRK-a jer za tu količinu nisu pronađeni usporedivi PCN-ovi. Stranke su uputile na presudu u predmetu T-500/17 *Hubei Xinyegang protiv Komisije* kako bi potkrijepile svoju tvrdnju da se Komisijina analiza štete temeljila samo na ograničenom obujmu prodaje industrije Unije, a ne na cijelom istovjetnom proizvodu.

(433) Kao prvo, Komisija je istaknula da je ta presuda predmet žalbe pred Sudom i da se stoga ne može smatrati vjerodostojnom. Drugo, osnovnom uredbom ne zahtijeva se da Komisija provede analizu cijena za svaku vrstu proizvoda zasebno. Umjesto toga, pravni zahtjev je određivanje na razini istovjetnog proizvoda. Iako se PCN-ovi upotrebljavaju kao polazište za takvu procjenu, to ne znači da se različiti PCN-ovi nosi konkurentni. Stoga činjenica da određeni PCN-ovi industrije Unije nisu uspoređeni s uvozom ne znači da nisu izloženi pritisku koji dampinški uvoz vrši na cijene. Doista, utvrđivanje sniženja cijena i sniženja ciljnih cijena prvim izračunom marži na razini PCN-a samo je prijelazni i pripremni korak u zahtijevanoj usporedbi cijena. Taj korak nije zakonski obvezan, ali predstavlja standardnu praksu Komisije. Treće, u slučajevima u kojima se primjenjuje odabir uzorka nije iznenađujuće da ne postoji savršeno podudaranje između uvoza proizvođača izvoznika u uzorku i prodaje industrije Unije u uzorku. To nužno ne znači da nema uvoza određenih vrsta, ali da proizvođači izvoznici u uzorku nisu izvozili te vrste u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Naposljetku, kako je objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama od 58. do 62., Komisija je zaključila da su se svi razredi PVA barem u određenoj

mjeri međusobno natjecali. Stoga 18 % izvoza proizvođača izvoznika u uzorku koje industrija Unije ne prodaje ne čini zasebnu kategoriju predmetnog proizvoda, nego se u potpunosti natječe s preostalim razredima za koje je utvrđeno podudaranje. Nadalje, PCN-ovi koje ne prodaje industrija Unije bili su vrste proizvoda prikladne za primjenu u sektorima ljepila, polimerizacije i papira te su stoga istovjetne i u izravnom tržišnom natjecanju s drugim vrstama proizvoda koje proizvodi i prodaje industrija Unije za upotrebu u istim primjenama, čak i ako se ne upotrebljavaju za kvantifikaciju sniženja cijena.

(434) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(435) Iste su strane zatražile dodatnu objavu u vezi s detaljnim izračunima marži sniženja cijena i sniženja ciljnih cijena po PCN-u. Posebno su zatražile: i. PCN-ove koje prodaje industrija Unije; ii. prosječne količine i prodajne cijene prodane po PCN-u; i iii. detaljne marže sniženja cijena i sniženja ciljnih cijena po PCN-u. Iste su strane tvrdile, pozivajući se na odluku Suda u predmetu Jindal, (predmet T-301/16, Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA protiv Komisije), da usporedba izvoznih cijena i prodajnih cijena industrije Unije nije izvršena na istoj razini trgovine jer se velika većina uvoza iz NRK-a prodavala preko nepovezanih trgovaca i nepovezanih uvoznika, dok je industrija Unije prodavala izravno krajnjim kupcima te da bi Komisija stoga trebala izvršiti prilagodbu razine trgovine.

(436) U skladu s člankom 19. osnovne uredbe Komisija nije mogla otkriti tražene podatke po vrsti proizvoda. Objava takve razine detalja omogućila bi, izravno ili uz podatke o istraživanju tržišta, rekonstrukciju povjerljivih podataka o prodaji ili proizvodnji pojedinačnih proizvođača iz Unije.

(437) S obzirom na tvrdnje o prilagodbi za razinu trgovine Komisija je analizirala cijenu na tržištu Unije za prodaju krajnjim korisnicima u usporedbi s prodajom distributerima te nije pronašla nikakve dosljedne razlike u cijenama za različite razine trgovine. Nadalje, nijedna druga informacija u spisu nije ukazivala na potrebu primjene bilo kakve prilagodbe razine trgovine. Stoga je Komisija zaključila da prilagodba za različitu razinu trgovine u ovom slučaju nije bila opravdana.

(438) Društvo Wacker tvrdilo je i da je Komisija procijenila učinke cijene predmetnog uvoza na industriju Unije za cijelo razmatrano razdoblje (nakon izračuna sniženja cijena za razdoblje ispitnog postupka) na temelju prosječnih uvoznih cijena bez ikakve prilagodbe za carinsku pristojbu, troškove nastale nakon uvoza i sadržaj pepela.

(439) Ta je tvrdnja morala biti odbijena. U skladu s uobičajenom praksom Komisije marže sniženja cijena izračunane su samo za razdoblje ispitnog postupka. Međutim, učinci cijena tijekom cijelog razmatranog razdoblja uzeti su u obzir u smislu razvoja kretanja uvoznih cijena. Da bi se to kretanje procijenilo na usporedivoj osnovi tijekom godina, nisu bile potrebne nikakve prilagodbe. Nadalje, čak i ako se uzmu u obzir prosječni troškovi nakon uvoza i carinske pristojbe za cijelo razmatrano razdoblje, kineske cijene i dalje su bile znatno niže od cijena industrije Unije, čime se potvrđuje znatno sniženje cijena utvrđeno u razdoblju ispitnog postupka.

4.5. **Gospodarsko stanje industrije Unije**

4.5.1. *Opće napomene*

(440) U skladu s člankom 3. stavkom 5. osnovne uredbe ispitivanje utjecaja dampinškog uvoza na industriju Unije uključivalo je procjenu svih gospodarskih pokazatelja koji su utjecali na stanje industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja.

(441) Za utvrđivanje štete Komisija je razlikovala makroekonomske i mikroekonomske pokazatelje štete. Komisija je makroekonomske pokazatelje ocijenila na temelju podataka koje je dostavio podnositelj pritužbe, koji su unakrsno provjereni s podacima koje su dostavili ostali proizvođači, korisnici i uvoznici iz Unije, te na temelju dostupnih službenih statističkih podataka (Eurostat). Makroekonomski podaci odnosili su se na sve proizvođače iz Unije.

(442) Komisija je ocijenila mikroekonomske pokazatelje na temelju podataka iz odgovora na upitnik koje su dostavili proizvođači iz Unije u uzorku. Kad je riječ o drugom proizvođaču iz Unije u uzorku, društvu Wacker, valja napomenuti da dostavljeni podaci nisu obuhvatili mikroekonomske pokazatelje jer je društvo proizvodilo samo za vlastitu ograničenu uporabu i stoga nije prodavalo istovjetni proizvod na slobodnom tržištu. Stoga su se mikroekonomski podaci odnosili na proizvođača iz Unije u uzorku koji prodaje samo na slobodnom tržištu, tj. društvo Kuraray Europe GmbH. Utvrđeno je da su oba skupa podataka reprezentativna za gospodarsko stanje industrije Unije.

(443) Makroekonomski su pokazatelji sljedeći: proizvodnja, proizvodni kapacitet, iskorištenost kapaciteta, obujam prodaje, tržišni udio, rast, zaposlenost, produktivnost i visina dampinške marže.

(444) Mikroekonomski su pokazatelji sljedeći: prosječne jedinične cijene, jedinični trošak, troškovi rada, zalihe, profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala.

4.5.2. *Makroekonomski pokazatelji*

4.5.2.1. Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

(445) Ukupna proizvodnja u Uniji, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 4.

Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Obujam proizvodnje (u tonama)	129 310	120 807	123 492	114 235
Indeks	*100*	*93*	*95*	*88*
Proizvodni kapacitet (u tonama)	145 684	145 684	145 684	145 684
Indeks	*100*	*100*	*100*	*100*
Iskorištenost kapaciteta	89 %	83 %	85 %	78 %
Indeks	*100*	*93*	*95*	*88*
Obujam proizvodnje na slobodnom tržištu (u tonama)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Indeks	*100*	*86*	*82*	*75*

Izvor: pritužba, provjereni odgovori na upitnik.

(446) Tijekom razmatranog razdoblja obujam proizvodnje industrije Unije smanjio se za 12 %. To je smanjenje proizvodnje gotovo u potpunosti utjecalo na jedina dva proizvođača iz Unije koji prodaju na slobodnom tržištu jer je obujam proizvodnje proizvođača iz Unije koji proizvode samo za ograničenu potrošnju ostao relativno stabilan.

(447) Prijavljeni kapacitet ostao je isti tijekom razmatranog razdoblja. Međutim, iskorištenost kapaciteta znatno se smanjila zbog znatnog smanjenja proizvodne razine kojom su upravljali proizvođači iz Unije koji prodaju na slobodnom tržištu kako bi se smanjili troškovi proizvodnje i gubici. Doista, svaki od dvaju proizvođača morao je zatvoriti dio svojih proizvodnih linija u razdoblju od 2017. do 2018. zbog pritiska dampinškog uvoza.

(448) Stoga se smanjenje stope iskorištenosti kapaciteta mora pripisati isključivo smanjenju proizvodnje kojom su upravljala dva proizvođača iz Unije koja prodaju na slobodnom tržištu.

(449) Nakon druge dodatne objave, društvo Solutia tvrdilo je da smanjenje iskorištenosti kapaciteta kojim je upravljala industrija Unije nije slijedilo kretanje uvoza iz NRK-a jer se povećalo od 2017. do 2018., kada se povećao uvoz, te se smanjio tijekom razdoblja ispitnog postupka kada se i uvoz iz NRK-a smanjio.

(450) Taj se argument morao odbiti. Prvo, od 2017. do 2018. stopa iskorištenosti kapaciteta industrije Unije povećala se za 2 postotna boda, dok se potrošnja na slobodnom tržištu povećala za 7 postotnih bodova. Nadalje, u istom se razdoblju obujam uvoza iz NRK-a povećao za 23 % te je dobio dodatnih 14 % tržišnog udjela. Stoga, čak i uz rastuću potražnju, industrija Unije nije mogla znatno povećati svoju količinu proizvodnje jer su se njezine cijene stalno snižavale rastućim dampinškim uvozom. Drugo, tijekom razdoblja ispitnog postupka, iako je industrija Unije smanjila svoju stopu iskorištenosti kapaciteta za 7 bodova i potrošnja u Uniji na slobodnom tržištu smanjila se za 3 boda, uvoz iz NRK-a ostao je stabilan (smanjio se za 395 tona) te je dobio 3 dodatna postotna boda tržišnog udjela.

4.5.2.2. Količina prodaje i tržišni udio

(451) Obujam prodaje industrije Unije i tržišni udio u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 5.

Obujam prodaje i tržišni udio

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Ukupni obujam prodaje na slobodnom tržištu Unije (u tonama)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Indeks	*100*	*95*	*82*	*73*
Tržišni udio	35 % – 40 %	35 % – 40 %	25 % – 30 %	25 % – 30 %
Indeks	*100*	*99*	*79*	*73*

Izvor: pritužba, provjereni odgovori na upitnik.

(452) Unatoč relativno stabilnoj potrošnji obujam prodaje industrije Unije na slobodnom tržištu smanjio se za 27 % tijekom razmatranog razdoblja.

(453) Slijedom toga, to znači da se tržišni udio industrije Unije na slobodnom tržištu smanjio s [35 %–40 %] u 2016. na [25 %–30 %] tijekom razdoblja ispitnog postupka, što je smanjenje od 27 %.

4.5.2.3. Rast

(454) Potrošnja u Uniji (slobodno tržište) ostala je stabilna tijekom razmatranog razdoblja, dok se obujam prodaje industrije Unije na slobodnom tržištu Unije smanjio za 27 %. Stoga je industrija Unije zabilježila gubitak tržišnog udjela, za razliku od tržišnog udjela uvoza iz predmetne zemlje koji se znatno povećao tijekom istog razdoblja.

4.5.2.4. Zapošljavanje i produktivnost

(455) Zapošljavanje i produktivnost u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 6.

Zapošljavanje i produktivnost

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Broj zaposlenika (u EPRV-u)	370	313	324	327
Indeks	*100*	*85*	*88*	*88*
Produktivnost (jedinica/zaposlenik)	350	386	382	349
Indeks	*100*	*110*	*109*	*100*

Izvor: pritužba, provjereni odgovori na upitnik.

(456) Razina zaposlenosti u industriji Unije smanjila se tijekom razmatranog razdoblja zbog smanjenja proizvodnje kojom su upravljali proizvođači iz Unije koji prodaju na slobodnom tržištu. To je dovelo do smanjenja radne snage za 12 %, ne uzimajući u obzir ikakvo neizravno zapošljavanje.

(457) Kako se smanjio i obujam proizvodnje, produktivnost industrije Unije ostala je relativno stabilna tijekom razmatranog razdoblja. Iz toga je vidljivo da je industrija Unije bila spremna prilagoditi se promjenjivim uvjetima na tržištu kako bi ostala konkurentna.

4.5.2.5. Visina dampinške marže i oporavak od prošlog dampinga

(458) Sve su dampinške marže bile znatno iznad razine *de minimis*. Utjecaj visine stvarnih dampinških marži na industriju Unije bio je znatan s obzirom na obujam i cijene uvoza iz predmetne zemlje.

(459) Ovo je drugi antidampinški ispitni postupak u pogledu predmetnog proizvoda. Prethodni ispitni postupak prekinut je 2008. bez uvođenja mjera i nisu bili dostupni podaci za procjenu učinaka mogućeg prethodnog dampinga.

4.5.3. *Mikroekonomski pokazatelji*

4.5.3.1. Cijene i čimbenici koji utječu na cijene

(460) Ponderirane prosječne jedinične prodajne cijene proizvođača iz Unije u uzorku prema nepovezanim kupcima u Uniji u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 7.

Prodajne cijene u Uniji

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Prosječna jedinična prodajna cijena na slobodnom tržištu (EUR/KG)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	1,75 – 2,75	1,75 – 2,75
Indeks	*100*	*100*	*111*	*114*
Jedinični trošak proizvodnje (EUR/KG)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	2,00 – 3,00	2,00 – 3,00
Indeks	*100*	*104*	*119*	*124*

Izvor: provjereni odgovori na upitnik.

(461) U prethodnoj tablici prikazano je kretanje jedinične prodajne cijene industrije Unije na slobodnom tržištu Unije u usporedbi s odgovarajućim jediničnim troškovima proizvodnje. Prodajne cijene bile su u prosjeku niže od jediničnog troška proizvodnje od početka razmatranog razdoblja.

(462) Jedinični trošak proizvodnje industrije Unije u razmatranom se razdoblju povećao za 24 %. Povećanje troškova uglavnom je potaknuto višim troškovima za glavnu sirovinu, VAM. Tijekom istog razdoblja prodajne cijene povećale su se za 14 %, ali to nije bilo dovoljno da bi se nadoknadilo povećanje cijena sirovina zbog znatnog pritiska kineskog uvoza na cijene.

4.5.3.2. Troškovi rada

(463) Prosječni troškovi rada proizvođača iz Unije u uzorku u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 8.

Prosječni troškovi rada po zaposleniku

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Prosječni troškovi rada po zaposleniku (Indeks)	*100*	*109*	*104*	*109*

Izvor: provjereni odgovori na upitnik.

(464) Tijekom razmatranog razdoblja prosječni trošak rada po zaposleniku povećao se za gotovo 9 %. Taj trend povećanja utvrđen je za oba proizvođača iz Unije u uzorku.

4.5.3.3. Zalihe

(465) Razine zaliha proizvođača iz Unije u uzorku u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 9.

Zalihe

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Završne zalihe (u tonama)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeks	*100*	*64*	*59*	*60*

Izvor: provjereni odgovori na upitnik.

(466) Tijekom razmatranog razdoblja razina završnih zaliha znatno se smanjila, za 40 %. Do smanjenja je došlo zbog posebne odluke proizvođača iz Unije u uzorku koji prodaje na slobodnom tržištu. Budući da je društvo pretrpjelo gubitke u prodaji zbog pritiska dampinškog uvoza, nije bilo gospodarskog opravdanja za stvaranje zaliha kada se potražnja za njegovim proizvodom smanjila.

4.5.3.4. Profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala

(467) Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja proizvođača iz Unije u uzorku u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 10.

Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Profitabilnost prodaje u Uniji nepovezanim kupcima (% prodajnog prometa)	– 0,5 % – 5,0 %	– 5 % – 10 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 10 % – 15 %
Indeks	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Novčani tok (u tisućama EUR)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 – 5 500
Indeks	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Ulaganja (u tisućama EUR)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeks	*100*	*49*	*26*	*28*
Povrat ulaganja	– 0,5 % – 5,0 %	– 2,5 % – 7,5 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 7,5 % – 12,5 %
Indeks	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Izvor: provjereni odgovori na upitnik.

(468) Komisija je utvrdila profitabilnost proizvođača iz Unije u uzorku koji je aktivan na otvorenom tržištu iskazivanjem neto dobiti prije oporezivanja od prodaje istovjetnog proizvoda nepovezanim kupcima na slobodnom tržištu u Uniji kao postotak prometa od te prodaje.

(469) Profitabilnost se razvijala negativno tijekom razmatranog razdoblja: gubitci su zabilježeni tijekom sve četiri godine, od [– 0,5 % – 5 %] u 2016. do [– 10,0 % – 15 %] tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na to je kretanje uvelike utjecao pritisak na cijene prouzročen kineskim uvozom, što proizvođaču iz EU-a u uzorku nije omogućilo da poveća cijene kao odgovor na povećanje troškova.

(470) Neto novčani tok sposobnost je proizvođača iz Unije da samostalno financiraju svoje aktivnosti. Kretanje u neto novčanom toku uvelike je variralo tijekom razmatranog razdoblja, ponajviše zbog negotovinskih troškova kao što je amortizacija, te se pogoršalo tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(471) Povrat ulaganja dobit je u postotku neto knjigovodstvene vrijednosti ulaganja. Sveukupno je ostala negativna tijekom razmatranog razdoblja, slijedeći trend pada slično trendu profitabilnosti. Tijekom istog razdoblja industrija Unije smanjila je razinu svojih ulaganja za 72 %. Na sposobnost povećanja kapitala industrije Unije znatno su utjecali gubitci nastali tijekom razmatranog razdoblja, što se može vidjeti iz smanjenja ulaganja.

4.5.4. *Zaključak o šteti*

(472) Svi glavni pokazatelji štete imali su negativno kretanje tijekom razmatranog razdoblja. Obujam proizvodnje industrije Unije smanjio se za oko 12 %, a njezin obujam prodaje na slobodnom tržištu za 27 %. Uzimajući u obzir relativno stabilnu potrošnju, to znači da se tržišni udio na slobodnom tržištu smanjio s [35 % – 40 %] u 2016. na [25 % – 30 %] tijekom razdoblja ispitnog postupka, što je smanjenje od 10 postotnih bodova.

(473) Iako se prodajna cijena povećala za 14 % tijekom razmatranog razdoblja, to nije bilo dovoljno da se nadoknadi povećanje jediničnog troška proizvodnje unatoč naporima industrije Unije da poboljša učinkovitost povećanjem produktivnosti po zaposleniku. Kao odgovor na pritisak dampinškog uvoza industrija Unije smanjila je obujam proizvodnje, čime se povećao jedinični trošak. To je u kombinaciji s povećanjem cijena sirovina, koje industrija Unije nije mogla prenijeti, uzrokovalo pad i smanjenje cijena industrije Unije, a time i smanjenje profitabilnosti.

(474) Kao rezultat prethodno navedenih kretanja, profitabilnost industrije Unije smanjila se s [od – 0,5 % do – 5 %] u 2016. na [od – 10,0 % do – 15 %] tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(475) Kad je riječ o ograničenom tržištu, Komisija je analizirala i razmotrila njegove brojke kada je to bilo primjereno, kako je prethodno objašnjeno u odjeljku 4.2.

(476) Međutim, u ovom konkretnom slučaju ograničena potrošnja predstavljala je oko jedne četvrtine ukupne potrošnje u Uniji i gotovo se isključivo sastojala od ograničenih prijenosa unutar istoga društva ili skupine društava. Takvi interni prijenosi ne predstavljaju stvarne tržišne transakcije zbog prirode transakcija unutar grupe. Nadalje, ti prijenosi ne ulaze na slobodno tržište jer integrirani proizvođači proizvod u potpunosti koriste za daljnju preradu. Zbog toga ograničeno tržište nije izloženo izravnom tržišnom natjecanju s uvozom iz predmetne zemlje.

(477) Komisija je stoga zaključila da se rezultati industrije Unije mogu smisleno ispitati na način da se uglavnom upućuje na aktivnosti na slobodnom tržištu, kako je detaljno opisano u prethodnim uvodnim izjavama 404. i 405.

(478) Na temelju prethodno navedenog Komisija je zaključila da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu u smislu članka 3. stavka 5. osnovne uredbe.

(479) Nakon objave društvo Wacker tvrdilo je da se smanjenje proizvodnog kapaciteta industrije Unije mora pripisati drugom proizvođaču iz Unije koji prodaje na slobodnom tržištu (tj. društvu Sekisui). Prema navodima društva Wacker, smanjenje je bilo poslovna odluka društva prije razdoblja ispitnog postupka, a nije bilo uzrokovano uvozom iz NRK-a. Društvo Wacker tvrdilo je da je društvo namjerno odlučilo povući se s tržišta Unije te da se stoga negativni pokazatelji kao što su proizvodnja, prodaja i zaposlenost ne bi trebali upotrebljavati kao dokaz štete.

(480) Komisija se nije složila s tim tumačenjem. Prvo, dokazi prikupljeni tijekom ispitnog postupka upućuju na to da je smanjenje proizvodnje i prodaje uzrokovano pritiskom na cijene uvoza iz NRK-a. Nema dokaza da taj zaključak ne bi bio točan. Drugo, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 447., nijedan od dvaju proizvođača iz Unije koji prodaju na slobodnom tržištu nije nepovratno smanjio svoj proizvodni kapacitet. Proizvođači su samo smanjili svoju količinu proizvodnje time što sve njihove proizvodne linije nisu radile. To smanjenje iskorištenosti kapaciteta dogodilo se tijekom razmatranog razdoblja i stoga je uzeto u obzir kao dio procjene kretanja tijekom istog razdoblja. Nadalje, pogrešan je argument da industrija Unije nije mogla prodati ono što nije proizvela. Nije ekonomski održivo proizvoditi nešto što neće biti moguće prodati po poštenoj tržišnoj cijeni.

(481) Društvo Wacker tvrdilo je i da je smanjenje proizvodnje i prodaje društva Sekisui pogodovalo podnositelju pritužbe koji je od 2016. do 2017. povećao svoju prodaju za 6 %. Međutim, Komisija je napomenula da je u istom razdoblju industrija Unije smanjila svoju ukupnu prodaju za 5 %, dok su kineski proizvođači izvoznici povećali svoju prodaju na tržištu Unije za 25 % i povećali tržišni udio za 7 postotnih bodova. Stoga je taj argument odbijen.

(482) Nadalje, društvo Wacker tvrdilo je da Komisija u svojoj procjeni nije uzela u obzir izvoznu prodaju industrije Unije jer, prema njezinu mišljenju, statistički podaci o izvozu pokazuju da je izvozna prodaja PVA proizvođača iz Unije predstavljala velik dio prodaje industrije EU-a na slobodnom tržištu. CCCMC je ponovio argument nakon druge dodatne objave.

(483) Taj se argument morao odbiti. Informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka pokazale su da je izvozna prodaja proizvođača iz Unije u uzorku koji prodaje na slobodnom tržištu ostala relativno stabilna tijekom razmatranog razdoblja i, što je još važnije, da je općenito predstavljala zanemarivu količinu u usporedbi s ukupnom prodajom proizvođača iz Unije na slobodnom tržištu Unije.

(484) Isto tako, društvo Wacker i druga strana, društvo Wegochem, tvrdili su da Komisija nije analizirala uvoz i ponovnu prodaju industrije Unije. Strane su tvrdile da je, prema njihovu mišljenju, industrija Unije sama odgovorna za velik dio obujma uvoza iz trećih zemalja.

(485) Prvo, Komisija je napomenula da je u trećim zemljama, osim podnositelja pritužbe i društva Sekisui, bilo nekoliko proizvođača. Drugo, ispitnim postupkom otkriveno je da je ponovna prodaja podnositelja pritužbe bila ograničena i da je predstavljala [0,5 % – 2 %] ukupne prodaje proizvođača iz Unije na slobodnom tržištu Unije tijekom razmatranog razdoblja. Nadalje, te su se preprodaje tijekom razmatranog razdoblja smanjile za 50 %. Tvrdnja je stoga odbačena.

(486) Iste dvije strane nadalje su tvrdile da neki podaci navedeni u Dokumentu o općoj objavi, odnosno novčani tok i zalihe, nisu u skladu s otvorenom verzijom odgovora na upitnik podnositelja pritužbe.

(487) U tom je pogledu Komisija pojasnila da je određene podatke izmijenila i ispravila nakon provjere u skladu sa svojom uobičajenom praksom. To objašnjava razlike koje su istaknule navedene strane.

5. UZROČNOST

(488) Komisija je u skladu s člankom 3. stavkom 6. osnovne uredbe ispitala je li zbog dampinškog uvoza iz predmetne zemlje industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu. Komisija je u skladu s člankom 3. stavkom 7. osnovne uredbe ispitala i postoje li drugi poznati čimbenici koji su istodobno mogli uzrokovati štetu industriji Unije. Komisija je osigurala da se dampinškom uvozu ne pripisuje druga moguća šteta prouzročena čimbenicima koji nisu dampinški uvoz iz predmetne zemlje. Ti su čimbenici sljedeći: uvoz iz ostalih trećih zemalja, kretanje troškova sirovina, samoprouzročena šteta i netočan prikaz podataka kojima je upravljao jedan proizvođač iz Unije.

5.1. **Učinci dampinškog uvoza**

(489) Obujam uvoza iz predmetne zemlje i njegov tržišni udio povećali su se za 53 % tijekom razmatranog razdoblja. To je povećanje znatno premašilo razvoj potrošnje na slobodnom tržištu tijekom istog razdoblja, koja se smanjila za [0,5 % – 2 %]. Industrija Unije istodobno je izgubila 27 % svojeg obujma prodaje i tržišnog udjela. Nadalje, cijene uvoza iz predmetne zemlje, čak i ako su relativno stabilne tijekom razmatranog razdoblja, snizile su cijene industrije Unije za između 28,8 % i 36,7 % i u prosjeku za 30,00 %. Zbog toga se profitabilnost industrije Unije neprestano smanjivala te je tijekom razdoblja ispitnog postupka zabilježila gubitak od [– 10,0 % – 15 %].

(490) Analiza pokazatelja štete u uvodnim izjavama od 398. do 478. pokazuje da se gospodarsko stanje u industriji Unije pogoršalo tijekom razmatranog razdoblja i da se to podudara sa znatnim povećanjem dampinškog uvoza iz predmetne zemlje, za koji je utvrđeno da je tijekom razdoblja ispitnog postupka snizio cijene industrije Unije i koji uzrokuje znatno sprečavanje rasta cijena, jer industrija Unije nije mogla povećati svoje cijene u skladu s povećanjem proizvodnog troška.

(491) Nadalje, informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka pokazale su da se različite vrste proizvoda koje prodaju kineski proizvođači izvoznici u potpunosti natječu s vrstama proizvoda koje prodaje industrija Unije, kako je prethodno objašnjeno u odjeljku 2.3.

(492) Nakon objave društva Ahlstrom-Munksjö, Cordial i Wacker tvrdila su da nije bilo vremenskog podudaranja između povećanja uvoza iz NRK-a i pogoršanja stanja industrije Unije. Prema njihovu mišljenju, činjenica da se profitabilnost podnositelja pritužbe znatno smanjila između 2016. i 2017., dok se njegov obujam prodaje blago povećao, nije se mogla pripisati dampinškom uvozu. Istaknuli su i da je tijekom razdoblja ispitnog postupka industrija Unije izgubila 11 % obujma prodaje, dok su se kineske cijene povećale.

(493) Prvo, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 13., industrija Unije prvotno je pokušala slijediti kineske dampinške cijene kako ne bi izgubila tržišni udio, što objašnjava kretanja iz 2016. i 2017. koja je istaknulo društvo. Tijekom tog razdoblja cijene industrije Unije nisu se povećale, iako se trošak proizvodnje nastavio povećavati. Drugo, industrija Unije istodobno je izgubila 5 postotnih bodova obujma prodaje, dok se uvoz iz NRK-a povećao za 25 postotnih bodova, a njegova prodajna cijena smanjila se za 6 %. Nadalje, čak i ako je točno da se tijekom razdoblja ispitnog postupka uvozna cijena iz NRK-a povećala, u prosjeku je ostala 29 % niža od cijena industrije Unije, dok je obujam ostao nepromijenjen. Konačno, trošak proizvodnje industrije Unije povećao se za 5 postotnih bodova, dok su se njezine cijene povećale za samo 3 postotna boda. Stoga se, suprotno toj tvrdnji, negativna kretanja uočena za industriju Unije podudaraju s povećanjem obujma i tržišnog udjela uvoza iz NRK-a tijekom razmatranog razdoblja.

(494) Argument je stoga odbačen.

(495) Društvo Wacker tvrdilo je i da se profitabilnost podnositelja pritužbe razlikovala od kretanja navedenog u njegovu godišnjem izvješću za 2017.

(496) Godišnje izvješće odnosi se na globalnu djelatnost podnositelja pritužbe koje je PVA samo dio. Stoga se iz ukupnih podataka ne može izvesti nikakav zaključak u pogledu samo jednog poslovnog segmenta. Komisija je prikupila, provjerila i donijela zaključke na temelju posebnih podataka. Stoga je taj argument odbijen.

5.2. **Učinci drugih faktora**

5.2.1. *Uvoz iz trećih zemalja*

(497) Obujam uvoza iz ostalih trećih zemalja u razmatranom razdoblju kretao se kako slijedi:

Tablica 11.

Uvoz iz trećih zemalja

Zemlja		2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
Tajvan	Obujam (u tonama)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Indeks	*100*	*94*	*113*	*108*

Zemlja		2016.	2017.	2018.	Razdoblje ispitnog postupka
	Tržišni udio	12 % – 15 %	12 % – 15 %	13 % – 16 %	13 % – 16 %
	Indeks	*100*	*98*	*109*	*108*
	Prosječna cijena (EUR/KG)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Indeks	*100*	*99*	*99*	*109*
SAD	Obujam (u tonama)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Indeks	*100*	*66*	*99*	*99*
	Tržišni udio	12 % – 15 %	9 % – 12 %	12 % – 15 %	12 % – 15 %
	Indeks	*100*	*69*	*96*	*99*
	Prosječna cijena (EUR/KG)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Indeks	*100*	*116*	*105*	*108*
Japan	Obujam (u tonama)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Indeks	*100*	*103*	*98*	*97*
	Tržišni udio	8 % – 11 %	9 % – 12 %	7 % – 10 %	8 % – 11 %
	Indeks	*100*	*107*	*94*	*97*
	Prosječna cijena (EUR/KG)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Indeks	*100*	*107*	*114*	*121*
Ostale treće zemlje	Obujam (u tonama)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Indeks	*100*	*52*	*38*	*54*
	Tržišni udio	3 % – 5 %	2 % – 4 %	1 % – 3 %	2 % – 4 %
	Indeks	*100*	*55*	*37*	*55*
	Prosječna cijena (EUR/KG)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Indeks	*100*	*86*	*93*	*97*
Ukupno iz svih trećih zemalja osim predmetne zemlje	Obujam (u tonama)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Indeks	*100*	*82*	*96*	*96*
	Tržišni udio	38 % – 43 %	30 % – 35 %	36 % – 41 %	37 % – 42 %
	Indeks	*100*	*85*	*93*	*96*
	Prosječna cijena (EUR/KG)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Indeks	*100*	*106*	*103*	*109*

Izvor: Eurostat, pritužba, provjereni odgovori na upitnik.

(498) Uvoz iz ostalih trećih zemalja uglavnom je bio podrijetlom s Tajvana, iz SAD-a i Japana. Neki japanski i američki izvoznici povezani su s industrijom Unije, dok je tajvanski izvoznik povezan s jednim od kineskih proizvođača izvoznika.

(499) Suprotno argumentima koje su iznijele neke zainteresirane strane i koje su ponovila društva Wacker i Solutia nakon objave, uvoz iz ostalih trećih zemalja, čak i ako je znatan u smislu tržišnog udjela, smanjio se za 4 % tijekom razmatranog razdoblja, a gubitak tržišnog udjela industrije Unije pogodovao je isključivo kineskim proizvođačima izvoznicima. Iako su u prosjeku 11 % jeftinije od cijena industrije Unije, uvozne cijene iz tih trećih zemalja povećale su se za 9 % tijekom istog razdoblja. Točnije, uvozne cijene najvećeg izvoznika osim NRK-a, tj. Tajvana, povećale su se za 9 %, uvozne cijene iz SAD-a povećale su se za 8 %, dok su se uvozne cijene iz Japana povećale za 21 %.

(500) Stoga uvoz iz ostalih trećih zemalja nije bio uzrok štete opisane u prethodnim uvodnim izjavama od 440. do 478.

(501) Nakon objave društvo Wacker, drugi proizvođač iz Unije u uzorku, tvrdio je da Komisija nije ispravno procijenila uvoz iz Japana i Tajvana. Prema navodima društva, Komisija nije uzela u obzir količine uvezene u okviru režima unutarnje proizvodnje iz obiju zemalja i, prema njegovu mišljenju, dijelovi uvoza iz Japana zapravo su bili kopolimer PVA, stoga izvan opsega predmetnog proizvoda.

(502) Argument o unutarnjoj proizvodnji morao se odbiti. Režim unutarnje proizvodnje odnosi se na robu koja se uvozi kako bi se upotrebljavala na carinskom području Unije u jednoj ili više proizvodnih radnji te se stoga ne pušta u prodaju na slobodnom tržištu Unije.

(503) Kad je riječ o uvozu kopolimera PVA iz Japana Komisija je potvrdila da oznaka TARIC 3905 30 00 10 ustvari obuhvaća isključivo uvoz određenog kopolimera za uporabu kao zaštitni premaz pločica tijekom proizvodnje poluvodiča ([94]).

(504) Nakon dodatnih provjera količine uvezene u EU pod oznakom TARIC 3905 30 00 10 uklonjene su iz uvoza ne samo iz Japana nego i iz svih izvora, uključujući NRK. Obujam uvoza, potrošnja i tržišni udjeli revidirani su sukladno tome.

(505) Društvo Wacker tvrdilo je i da se Komisija usredotočila samo na prosječne uvozne cijene iz SAD-a. Prema mišljenju društva Wacker, određeni uvoz koncentriran je u nekoliko država članica po puno nižim cijenama od prosječnih uvoznih cijena koje je razmatrala Komisija te je to stoga moglo utjecati na prodaju podnositelja pritužbe.

(506) Argument se morao odbaciti jer tvrdnja i podaci društva Wacker nisu u suprotnosti s procjenom koju je provela Komisija. Slična raznolikost strukture cijena može se uočiti za prodaju industrije Unije, a prodajne cijene isto tako odražavaju vrste proizvoda koje je zatražila industrija korisnika aktivna u svakoj državi članici. Suprotno argumentu društva Wacker, činjenica da su različiti razredi PVA uvelike međusobno zamjenjivi ne znači da bi svi razredi PVA trebali imati istu cijenu. Nadalje, čak i ako je istina da je u razdoblju ispitnog postupka uvozna cijena iz SAD-a u Belgiju bila 4 % jeftinija od prosječne uvozne cijene, uvoz u Njemačku u istom je razdoblju bio 13 % skuplji od prosječne cijene.

(507) Isto tako, društvo Ahlstrom-Munksjö tvrdilo je, nakon objave, da je podnositelj pritužbe iz svojih postrojenja u SAD-u prodavao PVA po cijenama nižima od razreda proizvedenih u EU-u.

(508) Međutim, dostavljene informacije odnosile su se na različite razrede PVA pa usporedba stoga nije moguća. Nadalje, razred uvezen iz SAD-a jest kopolimer, što znači da nije obuhvaćen područjem primjene predmetnog proizvoda. Osim toga, potrebno je napomenuti da je iz dostavljenih informacija očito da je do velikog povećanja cijena kojim je upravljao podnositelj pritužbe u EU-u došlo točno u mjesecu u kojem je zatvorio jednu od svojih proizvodnih linija. Time se potvrđuje da je trgovačko društvo moralo sveukupno povećati cijene kako bi nadoknadilo izgubljenu proizvodnju i povećane fiksne troškove.

(509) Stoga je argument odbijen.

5.2.2. *Povećanje troškova sirovina*

(510) Jedan je korisnik tvrdio da je šteta prouzročena povećanjem troška glavne sirovine (VAM). Tvrdio je da podnositelj pritužbe, koji nije integriran na početku proizvodnog lanca, mora kupiti VAM na tržištu te je stoga troškovno neučinkovitiji od kineskih proizvođača izvoznika ili drugih proizvođača iz Unije koji proizvode VAM za vlastitu potrošnju.

([94]) Viskozni pripravak, koji se u osnovi sastoji od poli(vinil alkohola) (CAS RN 9002-89-5).

(511) Suprotno tom argumentu, informacijama prikupljenima tijekom ispitnog postupka potvrđeno je da podnositelj pritužbe kupuje VAM po trošku koji je u skladu s prevladavajućim cijenama kako su zabilježene kod drugih izvora. U tom je pogledu povećanje cijena VAM-a utjecalo i na druge proizvođače diljem svijeta, što je vidljivo iz kretanja cijena kineskih proizvođača izvoznika i proizvođača izvoznika iz trećih zemalja.

(512) Osim toga, kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 462., zbog znatnog pritiska kineskog uvoza na cijene industrija Unije nije mogla povećati cijene u skladu s povećanjem troškova sirovina. To je, zajedno sa znatnim gubitkom obujma prodaje, uzrokovalo pad cijena industrije Unije, a time i profitabilnosti.

(513) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(514) Nakon objave društvo Wacker tvrdilo je da su se cijene VAM-a smanjile u prvom tromjesečju 2019. te je stoga podnositelj pritužbe trebao sukladno tome smanjiti svoj trošak proizvodnje u razdoblju ispitnog postupka. Osim toga, CCCMC je tvrdio i da Komisija nije analizirala razvoj cijene VAM-a tijekom četverogodišnjeg razdoblja ispitnog postupka.

(515) Ovi argumenti morali su se odbaciti. Društvo Wacker tvrdi da se cijena VAM-a smanjila u prvom tromjesečju 2019., ali nije spomenuo da se ista cijena ponovno povećala u drugom tromjesečju za 3 % i da je bila 12 % veća u četvrtom tromjesečju 2019. Stoga varijacije za svako tromjesečje nisu smislene jer društva uzimaju u obzir predviđeni razvoj cijena pri izračunu troška proizvodnje (i prodajne cijene) za sljedeću godinu. Kad je riječ o tvrdnji CCCMC-a, informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka pokazale su da se prosječna tržišna cijena VAM-a u Uniji povećala za 20 % tijekom razmatranog razdoblja.

5.2.3. *Samoprouzročena šteta*

(516) Dva druga korisnika tvrdila su da je šteta koju je pretrpjela industrija Unije samoprouzročena jer je jedan od proizvođača iz Unije u uzorku nerazmjerno povećao troškove prodaje, opće i administrativne troškove (SG&A) tijekom razmatranog razdoblja.

(517) Ispitnim postupkom otkriveno je da je smanjenje troškova prodaje, općih i administrativnih troškova u trgovanju s PVA uglavnom bilo potaknuto povećanjem prodaje. Budući da velika većina troškova prodaje, općih i administrativnih troškova predstavlja fiksne troškove, smanjenje prodaje i posljedični pad količine proizvodnje povećali su udio tih troškova u odnosu na jedinični trošak proizvodnje. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 473., smanjenje prodaje bilo je posljedica pritiska dampinškog uvoza na tržište Unije. Stoga je povećanje troškova prodaje, općih i administrativnih troškova bilo usko povezano s dampinškim uvozom i ne može se smatrati samoprouzročenom štetom.

(518) Nakon objave društva Ahlstrom-Munksjö, Wacker i Wegochem ponovila su svoju tvrdnju da podnositelj pritužbe nije znatno smanjio proizvodnju tijekom razmatranog razdoblja te da se stoga fiksni trošak nije trebao povećati.

(519) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 447., oba proizvođača iz Unije koja prodaju na slobodnom tržištu morala su zatvoriti jednu proizvodnu liniju tijekom razmatranog razdoblja kao izravnu posljedicu dampinškog uvoza. Stoga je smanjena stopa iskorištenosti kapaciteta utjecala na fiksne troškove obaju proizvođača.

(520) Društva Ahlstrom-Munksjö i Wacker tvrdila su i da je planirano zatvaranje postrojenja podnositelja pritužbe radi održavanja u trajanju od šest tjedana pridonijelo povećanju troška proizvodnje. Osim toga, društvo Wacker tvrdilo je da je trošak proizvodnje podnositelja pritužbe bio nerazmjerno visok.

(521) Kad je riječ o zatvaranju postrojenja, ispitnim postupkom otkriveno je da ono nije znatno utjecalo na trošak proizvodnje podnositelja pritužbe jer je to bio rutinski postupak koji je planiran puno ranije. Nadalje, trošak proizvodnje podnositelja pritužbe povećao se za 4 postotna boda u 2017. (godina zatvaranja), ali se 2018. povećao za 15 postotnih bodova, kada se dampinški uvoz dodatno povećao i dosegnuo tržišni udio od [30 % – 35 %].

(522) Kad je riječ o tom trošku, budući da Wacker proizvodi PVA samo za ograničenu potrošnju, nema troškova prodaje i administrativnih troškova (a time ima ukupno niže troškove). Nadalje, informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka pokazale su da je trošak proizvodnje podnositelja pritužbe bio u skladu s prosječnim troškom proizvodnje industrije PVA.

(523) Stoga su ti argumenti odbačeni.

(524) Nakon objave društvo Wegochem tvrdilo je da je, prema njegovu mišljenju, niska profitabilnost podnositelja pritužbe posljedica prekomjernih troškova amortizacije.

(525) Komisija potvrđuje da su troškovi amortizacije podnositelja pritužbe provjereni i revidirani kako bi uključili samo trošak koji se odnosi isključivo na predmetni proizvod. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(526) Drugi je korisnik tvrdio, te je ponovio argument nakon objave, da je gubitak tržišnog udjela koji je pretrpjela industrija Unije posljedica njezinih vlastitih poslovnih odluka jer je naglo povećanje cijena između 2017. i razdoblja ispitnog postupka natjeralo određene korisnike predmetnog proizvoda da se preusmjere na jeftinije kineske dobavljače kako bi ostali konkurentni.

(527) Čak i ako je došlo do vremenskog preklapanja između povećanja cijene i pada prodaje, to je izravna posljedica dampinškog uvoza iz predmetne zemlje. PVA ima nekoliko primjena i proizvodi se u različitim razredima. Kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 60., neki od tih razreda imaju širok raspon primjene i, općenito, nižu cijenu, dok drugi specijaliziraniji razredi namijenjeni za primjene s uskim specifikacijama (kao što su farmaceutski proizvodi ili proizvodnja folija PVB) u prosjeku su skuplji.

(528) Industrija Unije može opskrbljivati sve različite segmente industrije na kraju proizvodnog lanca. Međutim, uvoz PVA iz Kine po cijenama koje su snizile cijene u Uniji u prosjeku za 29,9 % prisilio je industriju Unije da smanji svoju razinu proizvodnje i usredotoči prodaju na razrede s u prosjeku nešto višim prodajnim cijenama. Međutim, ispitni je postupak pokazao da je i za te razrede povećan pritisak na cijene, što dodatno pogoršava stanje industrije Unije.

(529) Stoga se taj argument odbacuje.

(530) Jedan od nepovezanih uvoznika u uzorku tvrdio je da je sam podnositelj pritužbe prodavao po dampinškim cijenama na tržištu Unije i da bi šteta stoga bila samoprouzročena, pružajući dokaze o prodaji PVA po vrlo niskoj cijeni na tržištu Unije, koji je proizvelo povezano društvo podnositelja pritužbe sa sjedištem u Singapuru. Argument je ponovljen nakon objave.

(531) Ispitnim postupkom otkriveno je da je navodna dampinška prodaja iz Singapura zapravo bila prodaja serije PVA koja ne odgovara specifikaciji. Ta posebna vrsta PVA obično je rezultat pogrešaka u postupku proizvodnje te je stoga na tržištu prodana po vrlo niskoj cijeni jer nije odgovarala općim specifikacijama proizvoda.

(532) Stoga je taj argument odbačen.

(533) Drugi je korisnik tvrdio da smanjeni obujam prodaje industrije Unije nije bio uzrokovan dampinškim uvozom PVA iz predmetne zemlje, nego je izazvan odbijanjem podnositelja pritužbe da svoje proizvode isporuči određenim korisnicima te je stoga materijalna šteta bila samoprouzročena tim protutržišnim praksama.

(534) Kako je objašnjeno i u prethodnom odjeljku 2.2., industrija Unije sposobna je i voljna opskrbiti sve različite razrede PVA. Korisnik nije dostavio konkretne dokaze o odbijanju opskrbe. Naprotiv, kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 13., informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka jasno su pokazale da je industrija bila sposobna i voljna opskrbiti bilo kojeg korisnika predmetnog proizvoda.

(535) Korisnik je ponovio argument nakon objave, ali nije dostavio nikakve nepobitne dokaze o navodnom odbijanju isporuke jer su se dostavljeni dokumenti odnosili samo na neslaganje oko cijena između dviju strana.

(536) Stoga je taj argument odbijen.

5.2.4. *Ograničena upotreba*

(537) Jedan je korisnik tvrdio da bi makroekonomski podaci koje je dostavio proizvođač iz Unije koji je uklonjen iz uzorka mogli biti obmanjujući jer je smanjenje prijavljene prodaje PVA moglo biti namjerna poslovna odluka kako bi se povećala ograničena potrošnja PVA, a time i prodaja u segmentima iz nizvodnog procesa.

(538) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 441., Komisija je ocijenila mikroekonomske i makroekonomske pokazatelje na temelju podataka sadržanih u provjerenim odgovorima na upitnik i u pritužbi, koji su unakrsno provjereni s podacima koje su dostavili proizvođači, korisnici i uvoznici iz Unije i dostupnim službenim statističkim podacima (Eurostat).

(539) S obzirom na visoku razinu suradnje, Komisija je uspjela dobiti detaljnu sliku ograničenog tržišta PVA i slobodnog tržišta, zajedno s vrlo detaljnom slikom različitih segmenata iz nizvodnog procesa proizvodnje i njihove potrošnje PVA.

(540) U svakom slučaju, kad je riječ o smanjenju prodaje PVA prethodno navedenog proizvođača iz Unije, podaci prikupljeni tijekom ispitnog postupka pokazali su usporedno smanjenje proizvodnje PVA jednake veličine tijekom razmatranog razdoblja. Stoga je Komisija utvrdila da smanjenje prodaje nije uzrokovano nikakvim povećanjem ograničene potrošnje.

(541) Stoga se taj argument odbacuje.

(542) Dva su korisnika tvrdila da je odluka podnositelja pritužbe da se usredotoči na ograničenu potrošnju za proizvodnju folija PVB bila uzrok štete koju je pretrpjela industrija Unije.

(543) Međutim, ispitnim postupkom otkriveno je da se ograničena potrošnja podnositelja pritužbe povećavala tijekom razmatranog razdoblja znatno manjim tempom od smanjivanja količine prodaje. Nadalje, ograničena potrošnja PVA podnositelja pritužbe ostala je stabilna tijekom posljednje dvije godine i stoga ne bi objasnila pogoršanje stanja posljednjih godina, a posebno tijekom razdoblja ispitnog postupka. Istodobno, industrija još uvijek ima najmanje 30 000 tona rezervnog proizvodnog kapaciteta koji ne mogu apsorbirati proizvodne linije folije PVB.

(544) Tvrdnja se stoga odbacuje.

(545) Društva Ahlstrom-Munksjö, Solutia, Wacker i Wegochem ponovila su nakon objave da se ograničena potrošnja podnositelja pritužbe znatno povećala tijekom razmatranog razdoblja (tj. za 25 %). Stoga je izjava Komisije da se njegova ograničena potrošnja tijekom razmatranog razdoblja povećala znatno manjim tempom od smanjenja količine prodaje bila netočna.

(546) Komisija potvrđuje da je njezina izjava bila točna i pojašnjava da, čak i ako se ograničena potrošnja podnositelja pritužbe, izražena u postotku, povećala tijekom razmatranog razdoblja, smanjenje prodaje u apsolutnim količinama znatno je premašilo povećanje količine tona PVA koji je podnositelj pritužbe upotrebljavao za ograničenu potrošnju.

(547) Stoga je taj argument odbijen.

5.3. **Zaključak o uzročnosti**

(548) Znatno povećanje uvoza iz predmetne zemlje i pogoršanje stanja industrije Unije jasno su se vremenski poklapali.

(549) Komisija je istražila i druge čimbenike štete i nije otkrila nijedan drugi faktor koji je pridonosio materijalnoj šteti koju je pretrpjela industrija Unije.

(550) Komisija je na temelju prethodno navedenog zaključila da je materijalna šteta nanesena industriji Unije uzrokovana dampinškim uvozom iz predmetne zemlje te da nikakvi drugi faktori, uzeti u obzir pojedinačno ili zajedno, nisu pridonijeli materijalnoj šteti koju je pretrpjela industrija Unije.

6. **INTERES UNIJE**

(551) U skladu s člankom 21. osnovne uredbe Komisija je ispitala može li jasno zaključiti da u ovom slučaju donošenje mjera nije u interesu Unije, iako je utvrđen štetni damping. Utvrđivanje interesa Unije temeljilo se na procjeni svih različitih uključenih interesa, uključujući interes industrije Unije, uvoznikâ i korisnikâ.

6.1. **Interes industrije Unije**

(552) Ispitni postupak pokazao je da industrija Unije trpi materijalnu štetu zbog učinaka dampinškog uvoza iz predmetne zemlje koji je snizio cijene industrije Unije, što je dovelo do znatnog gubitka tržišnog udjela, ali i do gubitaka u razmatranom razdoblju, kako je detaljno objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama od 440. do 550.

(553) Industrija Unije ostvarit će korist od mjera, koje će vjerojatno spriječiti daljnji porast uvoza iz NRK-a po vrlo niskim cijenama. Bez tih mjera kineski proizvođači i dalje će izvoziti PVA na tržište Unije po dampinškim cijenama, što će onemogućiti industriji Unije da prodaje PVA uz primjerenu dobit i stoga uzrokovati dodatnu materijalnu štetu industriji Unije.

6.2. **Interes nepovezanih uvoznika**

(554) Šest nepovezanih uvoznika bilo je spremno surađivati. Troje njih odabrano je u uzorak i dostavili su odgovore na upitnik. Sva tri uvoznika protivila su se uvođenju mjera tvrdeći da će to biti štetno za njihovo poslovanje i protivno interesu korisnika PVA u Uniji.

(555) Za nepovezane uvoznike u uzorku ponder koji predstavlja predmetni proizvod u usporedbi s ukupnim prometom tih uvoznika varira u rasponu od 10 % do 40 %. Radna mjesta dodijeljena predmetnom proizvodu procijenjena su na oko 20 zaposlenika.

(556) Sva tri uvoznika poslovala su s dobitkom i profitna marža činila se primjerenom za apsorbiranje barem dijela pristojbi. Nadalje, Komisija je napomenula da uvoz iz ostalih trećih zemalja i dalje ima najveći tržišni udio u Uniji. Stoga uvođenje mjera ne bi imalo znatan negativan učinak na cijene uvoznika, ali bi neki od njih morali promijeniti izvore, što bi tim uvoznicima prouzročilo dodatne troškove.

(557) Jedan uvoznik tvrdio je da bi uvođenje mjera naštetilo uvoznicima jer će krajnji korisnici iz Unije prestati kupovati PVA podrijetlom iz NRK-a i počet će nabavljati alternativne proizvode koji nisu na bazi PVA ili mješavine PVA i druge proizvode proizvedene izvan Unije.

(558) U tom pogledu najprije treba napomenuti da se utjecaj PVA na troškove korisnika razlikuje od segmenta do segmenta, kako je objašnjeno u odjeljku 6.3. u nastavku.

(559) Nadalje, ispitnim postupkom otkriveno je da bi mogućnost zamjene PVA alternativnim proizvodima, čak i ako je to u teoriji moguće, bila vrlo složena te da povećanje troškova PVA vjerojatno ne bi bilo odlučujući faktor. Neki od alternativnih proizvoda već su znatno skuplji od PVA i nisu ekološki prihvatljivi jer nisu biorazgradivi kao što je PVA.

(560) Kad je riječ o mješavinama proizvoda, ispitnim postupkom otkriveno je da troškovi prijevoza imaju važniju ulogu od troškova sirovina. Te se mješavine obično sastoje od PVA i drugih aditiva otopljenih u vodi. Stoga je zbog postotka vode (i težine) prijevoz skuplji. Stoga nije vjerojatno da će se nabava tih mješavina na bazi PVA od proizvođača koji se nalaze izvan Unije znatno povećati zbog antidampinških pristojbi na predmetni proizvod.

(561) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(562) Dva uvoznika tvrdila su da proizvodnja PVA u Uniji nije bila dovoljna da bi odgovorila na potražnju te je stoga tržište EU-a za PVA uvelike ovisilo o uvozu, što pokazuje i bescarinska kvota za uvoz PVA od 15 000 tona godišnje koju je 2014. utvrdilo Vijeće Europske unije ([95]).

(563) U tom su pogledu najveći opskrbljivači tržišta EU-a i dalje bili proizvođači PVA iz trećih zemalja (odnosno Tajvan, SAD i Japan), koji su već činili [37 % – 42 %] potrošnje u Uniji na slobodnom tržištu. Nadalje, ispitni je postupak pokazao da je nekoliko korisnika istodobno nabavljalo PVA od različitih dobavljača koji se nalaze u NRK-u, od industrije Unije i proizvođača koji se nalaze u trećim zemljama. Konačno, treba napomenuti da industrija Unije još uvijek ima oko 30 000 tona rezervnog kapaciteta koji može opskrbljivati tržište Unije.

(564) Stoga, s obzirom na to da je potražnja za PVA velika, uvođenje mjera ne bi pridonijelo riziku manjka opskrbe s obzirom na razinu predloženih pristojbi i dostupne alternativne izvore. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(565) Jedan uvoznik tvrdio je da bi uvođenje mjera naštetilo malim i srednjim poduzećima (MSP) u Uniji, osobito u kontekstu stvarne krize uzrokovane bolešću COVID-19. Tvrdio je da bi antidampinške pristojbe na PVA podrijetlom iz predmetne zemlje stvorile dodatne poremećaje u sektoru koji je već teško pogođen prethodno navedenom krizom.

([95]) Uredbe Vijeća 1340/2014; 713/2014; 2015/2448; 2016/2389; 2018/2070.

(566) U tom je pogledu Komisija napomenula da se učinak predloženih antidampinških mjera na troškove korisnika razlikovao od segmenta do segmenta i temeljito je procijenjen kako je objašnjeno u odjeljku 6.3. u nastavku.

(567) Nadalje, s obzirom na visoku razinu suradnje, Komisija je uspjela dobiti detaljnu sliku ograničenog tržišta PVA i slobodnog tržišta, zajedno s vrlo detaljnom slikom različitih segmenata iz nizvodnog procesa proizvodnje.

(568) Konačno, Komisija je ujedno analizirala gospodarsko stanje industrije Unije i korisnika i s obzirom na važnost stabilnosti opskrbe jer bi Unija bez industrije Unije izgubila oko [50 % – 60 %] svojeg opskrbnog kapaciteta ([96]) ključnog materijala, kao što je PVA.

(569) Tvrdnja je stoga odbačena.

6.3. **Interes korisnikâ**

(570) Kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 55., četiri industrije u Uniji upotrebljavaju PVA uglavnom kao aditiv, prekursor ili sredstvo: i. u proizvodnji smola PVB za proizvodnju folija PVB; ii. u proizvodnji sredstava za polimerizaciju i emulzija; iii. proizvodnji papira i kartona; i iv. u proizvodnji ljepila.

(571) Proizvođači PVB-a bili su najveći korisnici poli(vinil alkohola) i činili približno 40 % potražnje za poli(vinil alkoholom) u Uniji. Polimerizacija je činila oko 20 %, dok je proizvodnja kemikalija za papir i ljepila činila 16 % odnosno 14 % ukupne potrošnje PVA.

(572) Nakon pokretanja postupka Komisija je stupila u kontakt s 49 poznatih korisnika u Uniji, koje je pritom pozvala na suradnju. Jedan proizvođač PVB-a: Solutia; tri proizvođača papira i kartona: Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler i Paul&Co; tri proizvođača u segmentu polimerizacije i emulzija: Wacker, FAR Polymers i Celanese; i jedan proizvođač ljepila: Istupilo je društvo Cordial. Svi su se oni usprotivili mogućim mjerama na uvoz PVA podrijetlom iz predmetne zemlje, osim društva Celanese koje je zauzelo neutralno stajalište.

6.3.1. *Proizvođači folije PVB*

(573) Kad je riječ o glavnoj primjeni PVA (folija PVB), treba napomenuti da se sam podnositelj pritužbe izravno natječe s korisnicima predmetnog proizvoda u sektoru PVB-a jer se u okviru njegove proizvodnje PVA upotrebljava samo za proizvodnju folije PVB.

(574) Smola PVB proizvodi se acetalizacijom PVA (reakcija PVA s butiraldehidom), a zatim se miješa s plastifikatorom i ekstrudira kako bi se proizvela folija PVB. PVA predstavlja do 27 % troškova proizvodnje PVB-a. Folija PVB uglavnom se upotrebljava kao sloj između dviju staklenih ploča u automobilskom sektoru (vjetrobransko staklo) ili u građevinskom sektoru (sigurnosno staklo).

(575) Društvo Solutia bilo je najveći proizvođač folije PVB u Uniji. Zajedno s podnositeljem pritužbe i drugim proizvođačem iz Unije koji prodaje na slobodnom tržištu činili su gotovo cjelokupnu proizvodnju folija PVB u Uniji. Korisnik je proizveo i PVA za svoju internu potrošnju. To je društvo činilo gotovo 1/5 ukupne potrošnje PVA u Uniji (ograničeno i slobodno tržište).

(576) Korisnik je tvrdio da bi antidampinške mjere za PVA imale dalekosežne negativne posljedice u sektoru folija PVB. Budući da je podnositelj pritužbe istodobno bio važan proizvođač folije PVB te proizvođač i dobavljač PVA, svaka bi antidampinška mjera utjecala ne samo na trošak proizvodnje proizvoda iz nizvodnog procesa proizvodnje, nego i na tržišno natjecanje s proizvođačima PVB-a kao što je korisnik. Tu su tvrdnju nakon objave ponovila društva Solutia i Wegochem. Nadalje, korisnik je tvrdio da će novo postrojenje za proizvodnju folije PVB topljive u vodi, koje podnositelj pritužbe planira otvoriti u Poljskoj, dodatno povećati ograničenju potrošnju PVA podnositelja pritužbe i povećati nedostatak kapaciteta Unije u pogledu opskrbe PVA. Te je tvrdnje društvo Solutia ponovilo nakon druge dodatne objave.

(577) Prvo, iako je većina proizvođača PVA i folija PVB iz Unije bila vertikalno integrirana, treba napomenuti da je svaki od njih odlučio usredotočiti svoj proizvodni kapacitet na uzlazni ili silazni segment za vlastitu poslovnu strategiju. U tom je pogledu sam korisnik bio proizvođač PVA i proizvođač folije PVB, baš kao i druga dva proizvođača iz Unije. Osim toga, proizvodnja folija topljivih u vodi uglavnom se temelji na PVA kopolimerima, koji su izvan opsega predmetnog proizvoda i nabavljaju se iz postrojenja za proizvodnju u trećim zemljama, te stoga ne može utjecati na kapacitet opskrbe standardnim (homopolimernim) PVA podnositelja pritužbe.

([96]) Ukupno slobodno tržište i ograničena potrošnja.

(578) Drugo, ispitni postupak pokazao je da je korisnik imao strategiju višestrukih izvora pri proizvodnji PVA za vlastitu ograničenu potrošnju i intenzivnoj uporabi alternativnih izvora opskrbe PVA iz industrije Unije, od proizvođača izvoznika iz NRK-a i proizvođača iz trećih zemalja. Nadalje, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 563., industrija Unije još uvijek ima 30 000 tona rezervnog kapaciteta za opskrbu tržišta Unije, a razina antidampinških pristojbi neće spriječiti društvo Solutia da nastavi nabavljati PVA iz NRK-a, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 588.

(579) Konačno, ispitnim postupkom otkriveno je da bi učinak predloženih antidampinških pristojbi na korisnikov trošak proizvodnje i profitabilnost, s obzirom na udio uvoza iz predmetne zemlje u njezinoj ukupnoj potrošnji PVA i udio PVA u trošku proizvodnje, bio ograničen čak i s mjerama koje su na snazi.

(580) U pogledu navodnog rizika od nekonkurentnog ponašanja industrije Unije Komisija napominje da nisu dostavljeni nikakvi dokazi kojima bi se potkrijepila ta izjava i štoviše, industrija Unije stalno je opskrbljivala industriju PVB-a velikim količinama PVA. Osim toga, ispitnim postupkom otkriveno je i da industrija PVB-a nabavlja PVA putem ugovora o opskrbi koji ga štite od fluktuacije cijena i nestašice u opskrbi. Naposljetku, treba napomenuti da instrumenti trgovinske zaštite omogućuju Komisiji da preispita predložene mjere u interesu korisnika u slučaju uvjerljivih dokaza o protutržišnim praksama.

(581) S obzirom na navedeno, te su tvrdnje odbačene.

(582) Društvo Solutia zatražilo je i izuzeće od predloženih antidampinških pristojbi na temelju režima uporabe u posebne svrhe za proizvodnju folije PVB. Društvo je tvrdilo da bi predložene mjere imale vrlo velik financijski učinak na profitabilnost proizvodnje folije PVB, da bi mali broj dobavljača mogao udovoljiti specifikacijama i da proizvod nije zamjenjiv.

(583) Komisija je procijenila zahtjev društva na temelju svih informacija prikupljenih tijekom ispitnog postupka i primjedbi zaprimljenih nakon objave.

(584) Suprotno argumentu društva Solutia, ispitnim je postupkom utvrđeno, kako je prethodno objašnjeno, da bi učinak predloženih antidampinških pristojbi na korisnikov trošak proizvodnje i profitabilnost bio ograničen.

(585) Nadalje, društvo Solutia imalo je strategiju opskrbe iz različitih izvora te je uz proizvodnju PVA za vlastite potrebe istodobno nabavljalo PVA od industrije Unije, proizvođača izvoznika iz NRK-a i proizvođača iz trećih zemalja. Čak i ako je točno da je kvalifikacija novog izvora PVA težak i dugotrajan postupak, postoje još tri proizvođača u svijetu koji mogu opskrbljivati „NMWD PVA s niskim sadržajem pepela”. Nadalje, Komisija napominje da razina antidampinških pristojbi ne bi spriječila dobavljača iz NRK-a da nastavi izvoziti PVA po poštenoj cijeni. Naposljetku, folija PVB glavna je primjena PVA na kraju proizvodnog lanca, a društvo Solutia jedno je od vodećih na tržištu u tom segmentu. Zbog toga bi se odobravanjem takvog izuzeća u okviru kontrole krajnje uporabe mogao ozbiljno ugroziti učinak mjera. Zahtjev je stoga odbačen.

(586) Nakon druge dodatne objave društvo Solutia tvrdilo je da Komisija nije objasnila podatke i argumente na temelju kojih se učinak na njegovu profitabilnost smatrao „zanemarivim”. Nadalje, društvo je tvrdilo da mora imati pristup svim dobavljačima PVA po razumnim cijenama kako bi održalo sigurnost opskrbe i razumnu profitabilnost, ali da Komisija nije obrazložila na koji bi se način spriječilo da razina antidampinških pristojbi dobavljaču društva Solutia iz NRK-a onemogući nastavak izvoza.

(587) Komisija je pojasnila da je učinak na profitabilnost društva Solutia izračunan kako slijedi: prvo, Komisija je utvrdila udio troška PVA koji se nabavlja iz NRK-a u ukupnom trošku proizvodnje društva, kako je provjereno na licu mjesta. Komisija je zatim uvećala trošak društva u odnosu na PVA za predloženu pristojbu, koja se primjenjuje na količinu PVA koju je nabavilo iz NRK-a. Komisija je utvrdila da je učinak pristojbi na društvo Solutia doista bio značajan u apsolutnim brojkama, ali ograničen u odnosu na ukupnu strukturu troškova društva. Nadalje, Komisija nije uzela u obzir određene pretpostavke koje je iznijelo društvo u pogledu budućeg razvoja cijena PVA jer činjenice upućuju na to da te pretpostavke nisu bile primjerene, a društvo Solutia nije dostavilo nikakve dokaze o suprotnom. Zbog povjerljivosti dodatne pojedinosti i brojke upotrijebljene u izračunu Komisije dostavljene su samo društvu u zasebnom dokumentu.

(588) Stoga, s obzirom na ograničeni učinak na profitabilnost društva Solutia, Komisija smatra da antidampinške pristojbe ne bi spriječile društvo da nastavi nabavljati PVA iz NRK-a, pa će stoga društvo zadržati pristup svim svojim dobavljačima PVA. Osim toga, suprotno tvrdnjama društva da bi mjere utjecale i na njihov konkurentski položaj u odnosu na druge proizvođače PVB-a, ograničeni utjecaj na strukturu troškova i profitabilnost društva Solutia upućuje na to da bi i utjecaj na njegovu konkurentnost bio ograničen.

(589) Argument je stoga odbačen.

(590) Osim toga, društvo Solutia tvrdilo je da su tvrdnje da je folija PVB glavna primjena PVA na kraju proizvodnog lanca i da je društvo Solutia jedno od vodećih na tržištu u tom segmentu obične pretpostavke koje nisu potkrijepljene činjenicama.

(591) Suprotno tom argumentu, podaci prikupljeni tijekom ispitnog postupka pokazali su da proizvodnja folije PVB čini najmanje [30 % – 40 %] ukupne potrošnje PVA u Uniji i stoga je daleko najveća među različitim primjenama PVA na kraju proizvodnog lanca. Nadalje, Komisija je napomenula da je, na temelju podataka koje je društvo samo dostavilo u svojem odgovoru na upitnik, od četiri proizvođača folije PVB koji djeluju na tržištu Unije društvo Solutia imalo znatan tržišni udio te se stoga može smatrati jednim od vodećih na tržištu.

6.3.2. *Proizvođači sredstava za polimerizaciju i emulzija*

(592) PVA se koristi i u sredstvima za polimerizaciju jer olakšava preciznu kontrolu formiranja zrna i proizišle strukture u emulzijama i bojama kako bi se regulirala viskoznost konačnog proizvoda.

(593) Dva korisnika, društva FAR Polymer i Celanese, i drugi proizvođač PVA iz Unije u uzorku koji je proizvodio PVA samo za vlastitu ograničenu potrošnju, društvo Wacker, odazvali su se i surađivali u postupku. Društva FAR Polymer i Wacker usprotivila su se mogućim mjerama tvrdeći da uvođenje antidampinških mjera ne bi bilo u interesu Unije.

(594) Osim toga, društvo Wacker tvrdilo je da proizvodnja PVA u Uniji nije bila dovoljna za zadovoljavanje potražnje za tim proizvodom te je stoga tržište EU-a za PVA uvelike ovisilo o uvozu. Prema njegovu mišljenju uvozom iz predmetne zemlje popunjena je praznina na tržištu koju druge zemlje ne mogu popuniti.

(595) Nadalje, društvo je tvrdilo da bi se, s obzirom na antidampinške pristojbe koje su na snazi, kineskim proizvođačima izvoznicima onemogućio pristup tržištu. Stoga bi dva proizvođača iz Unije koji prodaju na slobodnom tržištu (koja su povezana s proizvođačima izvoznicima u SAD-u, Japanu i Singapuru) dominirala tržištem Unije i mogla bi uvesti veće cijene koje će biti štetne za korisnike iz Unije.

(596) Oba su korisnika ponovila svoje argumente nakon objave.

(597) Kad je riječ o prvoj točki, ispitni postupak pokazao je da će učinak na profitabilnost korisnika biti zanemariv, čak i s antidampinškim pristojbama koje su na snazi, s obzirom na to da udio PVA u trošku proizvodnje korisnika koji posluju u tom segmentu čini [3 % – 7 %] ukupnog troška.

(598) Kad je riječ o stabilnosti opskrbe, kako je prethodno objašnjeno u uvodnoj izjavi 563., industrija Unije ima najmanje 30 000 tona rezervnog kapaciteta. Nadalje, najveći opskrbljivači tržišta EU-a bili su proizvođači PVA iz trećih zemalja (odnosno Tajvan, SAD i Japan), koji su već činili [37 % – 42 %] potrošnje u Uniji. Naposljetku, treba napomenuti da je proizvođač iz Unije u uzorku imao strategiju višestrukih izvora i da stoga ne nabavlja svoj PVA isključivo od proizvođača koji se nalaze u NRK-u.

(599) Kad je riječ o posljednjoj točki, valja napomenuti da:

(600) Prvo, kako je opisano u uvodnim izjavama 497. i 498., najveći izvoznik na tržište Unije (nakon NRK-a) bio je Tajvan s tržišnim udjelom od [13 % – 16 %], čiji proizvođači nisu povezani s industrijom Unije.

(601) Drugo, znatne količine uvezene su i iz SAD-a i Japana ([12 % – 15 %] odnosno [8 % – 11 %] tržišnog udjela), gdje postoje najmanje tri proizvođača koja nisu povezana s industrijom Unije. Nadalje, uvoz iz ostalih trećih zemalja, čak i ako se smanjio tijekom razmatranog razdoblja, i dalje je imao najveći tržišni udio na slobodnom tržištu Unije (oko [37 % – 42 %]), a njegove su cijene u prosjeku bile 11 % jeftinije od cijena industrije Unije.

(602) Treće, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 598., društvo Wacker je svoju potrošnju PVA već nabavilo iz nekoliko različitih izvora.

(603) Na kraju, napominje se da je cilj antidampinških mjera ponovna uspostava poštenog tržišnog natjecanja i jednakih uvjeta na tržištu Unije, a ne sprečavanje uvoza iz predmetne zemlje. U ovom je konkretnom slučaju ispitnim postupkom utvrđeno da antidampinške pristojbe ne bi spriječile korisnike PVA da nastave nabavljati proizvode po poštenoj cijeni iz NRK-a, što potvrđuju nalazi navedeni u uvodnoj izjavi 597., odnosno da bi pristojbe imale minimalan učinak na troškove i profitabilnost korisnika u segmentu polimerizacije i emulzije.

(604) S obzirom na navedeno, te su tvrdnje odbačene.

(605) Društvo Wacker zatražilo je da mu se odobri izuzeće od predloženih antidampinških pristojbi u okviru režima krajnje uporabe na temelju članka 254. Carinskog zakonika Unije. Društvo Wacker je u svojem zahtjevu tvrdilo da mu je potreban zamjenski dodatni kvalificirani dobavljač kako bi izbjeglo situaciju u kojoj se mora suočiti s odbijanjem opskrbe od strane industrije Unije. Nadalje, društvo Wacker smatra da će uvođenje pristojbi negativno utjecati na tržišne cijene PVA.

(606) Komisija je procijenila zahtjev društva na temelju svih informacija prikupljenih tijekom ispitnog postupka i primjedbi zaprimljenih nakon objave.

(607) Prvo, kako je prethodno objašnjeno, društvo Wacker već je nabavljalo znatan dio svoje kupnje od industrije Unije i nije dostavilo dokaze o odbijanju opskrbe od strane proizvođača iz Unije. Osim toga, ispitnim postupkom otkriveno je da je nakon početka pandemije bolesti COVID-19 podnositelj pritužbe u kratkom roku dostavio dodatnu količinu PVA različitim korisnicima u Uniji. Drugo, u pogledu navodnog rizika od nekonkurentnog ponašanja industrije Unije Komisija je napomenula da nisu dostavljeni nikakvi dokazi kojima bi se potkrijepila ta izjava. Nadalje, Komisija smatra da su mogući alternativni izvori opskrbe iz trećih zemalja znatno ograničili taj rizik. Naposljetku, polimerizacija i emulzije jedne su od glavnih primjena PVA na kraju proizvodnog lanca, a društvo Wacker jedno je od vodećih na tržištu u tom segmentu. Zbog toga bi se odobravanjem takvog izuzeća u okviru kontrole krajnje uporabe mogao ozbiljno ugroziti učinak mjera. Stoga je zahtjev odbačen.

6.3.3. *Proizvođači papira i kartona*

(608) PVA se upotrebljava za poboljšanje čvrstoće, apsorpcije i izgleda papirnatih i kartonskih proizvoda, u premazanom papiru i u zaštitnim premazima za nosivi odvojni papir. Segment papira činio je oko 16 % potrošnje PVA u Uniji.

(609) Tri korisnika u tom sektoru, Ahlstrom-Munksjö, August Koehler i Paul&Co. te dva udruženja korisnika, CEPI i Assocarta, javili su se tijekom postupka i nakon objave te izrazili protivljenje mogućim mjerama raspravljajući o interesu korisnika predmetnog proizvoda iz Unije u tom segmentu.

(610) Strane su tvrdile, te su ponovile svoje tvrdnje nakon objave, da bi antidampinške pristojbe na važan ulazni proizvod kao što je PVA ugrozile napore industrije papira Unije u pogledu kontrole troškova, a time i njihovu sposobnost tržišnog natjecanja. Tvrdili su da bi, s obzirom na razinu tržišnog natjecanja na tržištu papira, posebno od strane društava iz azijsko-pacifičke regije, proizvođači papira iz Unije bili u nepovoljnom položaju u odnosu na proizvođače iz trećih zemalja, koji bi imali pristup jeftinijem PVA na iznimno konkurentnom tržištu. Te su tvrdnje ponovljene nakon druge dodatne objave.

(611) Suprotno argumentima korisnika, ispitnim postupkom otkriveno je da je utjecaj PVA na trošak proizvodnje za industriju papira bio zanemariv [1 % – 2 %]. Stoga bi uvođenje antidampinških pristojbi imalo minimalan utjecaj na njihov trošak i ne bi znatno utjecalo na njihovu profitabilnost.

(612) Stoga je ta tvrdnja odbačena.

6.3.4. *Proizvođači ljepila*

(613) PVA se koristi u industriji ljepila kao glavna komponenta za proizvodnju ljepila. Taj je segment predstavljao gotovo 14 % ukupne potrošnje PVA u Uniji.

(614) Jedan proizvođač u segmentu ljepila istupio je protiv mjere. Društvo je tvrdilo da bi antidampinške mjere za PVA ozbiljno utjecale na njegovu profitabilnost jer to društvo ne bi moglo prenijeti to povećanje cijena na svoje kupce. Društva Cordial i Wegochem ponovila su taj argument nakon objave.

(615) Kad je riječ o sektoru ljepila, PVA je činio [40 % – 50 %] ([97]) troška konačnog proizvoda. U toj se situaciji činilo da društvo ne bi moglo apsorbirati učinak predloženih antidampinških pristojbi.

(616) Nakon objave društva Kuraray i Sekisui tvrdila su da se društvo Cordial, prema njihovu mišljenju, ne može smatrati reprezentativnim sudionikom na tržištu u segmentu primjene ljepila. Prema njihovu mišljenju, proizvodi društva Cordial sastoje se od mješavina s visokim udjelom PVA koje predstavljaju tek manji dio primjene u segmenta ljepila.

(617) Dva proizvođača iz Unije tvrdila su da PVA čini oko 2 % do 5 % troška proizvodnje za njegovu glavnu primjenu za, ljepila za pakiranje i da bi samo u nekim specijaliziranim sektorima utjecaj PVA mogao porasti na 10 %–20 %. Stoga se ne može smatrati da je učinak troška PVA u iznosu od 80 % na poslovanje društva Cordial reprezentativan za segment ljepila.

(618) Nakon objave društvo Cordial zatražilo je i da mu se odobri izuzeće od predloženih antidampinških pristojbi u okviru postupka uporabe u posebne svrhe iz članka 254. Carinskog zakonika Unije. Taj se zahtjev temeljio na specifičnosti njegovih proizvoda, ograničenom broju razreda PVA koje uvozi i koji su posebno razvijeni u suradnji s njegovim jedinim dobavljačem, nemogućnosti apsorpcije predloženih pristojbi s obzirom na njegovu strukturu troškova i razine profitabilnosti te nepostojanje drugih održivih alternativa kojima bi se društvu omogućilo da ostane na tržištu.

(619) Komisija je ponovno ocijenila stanje proizvođača ljepila i zahtjev društva s obzirom na primjedbe primljene od svih zainteresiranih strana, posebno od društva Cordial, industrije Unije, kupaca društva Cordial i drugih korisnika ljepila.

(620) Na temelju svih informacija koje je Komisiji nakon objave dostavilo nekoliko zainteresiranih strana, Komisija se složila s navodima industrije Unije da se siituacija društva Cordial ne može primijeniti na cijeli sektor ljepila, u kojem PVA čini u prosjeku samo 2 % do 5 % troška proizvodnje glavne primjene ljepila (ljepila za pakiranje).

(621) S obzirom na to da PVA obično predstavlja mali udio u trošku proizvoda za lijepljenje, ispitnim postupkom utvrđeno je da je promjena dobavljača, čak i ako se uzme u obzir potreba za postupkom certificiranja, bila izvediva za korisnike u segmentu ljepila jer učinak mjera na njihov ukupni trošak ne bi bio znatan.

(622) S druge strane, ako se uzme u obzir posebna situacija društva Cordial, ne može se doći do istog zaključka. Ispitni postupak pokazao je da se veliki dio njegove proizvodnje odnosi na suhe mješavine ljepila koje se proizvode i prodaju u obliku praha, a koje su nišni proizvod u usporedbi s tekućim ljepilima na bazi PVA-a ili PVAc-a koja se obično proizvode. Njegovi su kupci prilagodili svoj proizvodni postupak kako bi u njemu mogli koristiti ljepila društva Cordial posebno prilagođena njihovim potrebama i ostvariti stalnu uštedu u troškovima prijevoza, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 626. Prelazak na tekuća ljepila značio bi restrukturiranje njihova čitavog proizvodnog postupka.

(623) Zbog tog inovativnog proizvoda struktura troškova društva Cordial razlikuje se od prosjeka u industriji ljepila. PVA je činio najmanje [40 – 50 %] troška u slučaju društva Cordial. Razlike su, među ostalim, nastale zbog činjenice da je udio PVA upotrijebljenog po toni suhih mješavina ljepila veći nego u tekućim ljepilima. S obzirom na posebnost proizvoda koji je razvilo društvo Cordial, bilo bi praktički nemoguće da društvo prijeđe na proizvode koji se ne temelje na PVA jer bi to zahtijevalo potpunu reformulaciju njegova sastava ljepila.

(624) U smislu alternativnih izvora opskrbe, prelazak na industriju Unije ili druge izvore nakon uvođenja mjera ne bi bilo moguće za društvo. Zapravo, društvo je već pokušalo uspostaviti nova partnerstva, ali zbog svoje male veličine nije moglo uspostaviti dugoročni odnos s alternativnim dobavljačima (bio bi potreban dugoročan odnos kako bi se dobavljači prilagodili zahtjevima proizvoda društva Cordial). Društvo je dostavilo dokaze da je u prošlosti doista pokušalo kupiti PVA od tajvanskog proizvođača, ali nije moglo sklopiti posao jer taj proizvođač prodaje isključivo preko trgovca u EU-u i nije bio spreman prilagoditi svoje proizvode zahtjevima društva Cordial. Svi ti elementi, u kombinaciji s potrebom za postupkom certificiranja, onemogućuju društvu da prijeđe na druge dobavljače.

([97]) Ta je brojka revidirana nakon objave.

(625) Naposljetku, društvo posluje na visoko konkurentnom tržištu s vrlo malim profitnim maržama. U toj situaciji dokazi upućuju na to da društvo ne bi moglo apsorbirati učinak predloženih antidampinških pristojbi i da bi najvjerojatnije otišlo u stečaj.

(626) Isto tako, nakon objave nekoliko je korisnika proizvoda društva Cordial na kraju proizvodnog lanca u industriji papira i kartona istupilo protiv mjera. Tvrdili su da je udio ljepila društva Cordial u njihovu trošku proizvodnje bio znatan (oko [10 % – 25 %]). Stoga bi svaki negativan učinak mjera na njihova dobavljača suhih mješavina ljepila negativno utjecao i na njih. Osim toga, morali bi restrukturirati svoju proizvodnu opremu kako bi bila prikladna za upotrebu potpuno drukčijeg proizvoda. Naposljetku, prelazak sa suhih na tekuća ljepila značio bi i znatno povećanje troškova prijevoza (1 tona suhog ljepila jednaka je količini od 5 do 8 tona tekućih ljepila).

(627) Komisija je ispitala i učinak svakog mogućeg izuzeća od pristojbi u okviru postupka uporabe u posebne svrhe na učinkovitost mjera. U tom je pogledu Komisija napomenula da je tržišni segment ljepila predstavljao 17 % potrošnje u Uniji i da je jedini proizvođač suhih mješavina ljepila koji se javio predstavljao samo 4 % tog segmenta. Stoga je Komisija zaključila da odobravanje takvog izuzeća ne bi imalo negativan učinak na učinkovitost mjera.

(628) S obzirom na prethodno navedeno, Komisija je odlučila iznimno staviti uvoz PVA koji se upotrebljava za proizvodnju suhih mješavina ljepila, koja se proizvode i prodaju u obliku praha za industriju kartona, u postupak uporabe u posebne svrhe iz članka 254. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([98]). Taj postupak uporabe u posebne svrhe bit će strogo ograničen na suhe mješavine ljepila i ni pod kojim okolnostima neće obuhvaćati druge proizvode (na primjer tekuća ljepila) koje proizvode proizvođači ljepila.

(629) Nakon druge dodatne objave društvo Cordial zatražilo je od Komisije da društva koja žele iskoristiti izuzeće uporabe u posebne svrhe podvrgne sustavu *ex ante* odobrenja od strane Komisije kako bi se osiguralo da se istinski bave proizvodnjom suhih mješavina ljepila.

(630) U tom je pogledu Komisija pojasnila da izuzeće uporabe u posebne svrhe kako je opisano u uvodnoj izjavi 628. nije specifično za određeno društvo, već se primjenjuje na sve proizvođače suhih mješavina ljepila na nediskriminirajući način. Nadalje, praćenje i primjenu postupka iz članka 254. Uredbe (EU) br. 952/2013 trebaju provoditi carinska tijela država članica. Tim se postupkom utvrđuju zahtjevi i provjere kojima se osigurava da su izuzeća ograničena na utvrđenu uporabu u posebne svrhe. Stoga nije primjereno ni nužno da Komisija poduzme ikakve dodatne mjere.

(631) Zahtjev je stoga odbačen.

(632) Nakon druge dodatne objave podnositelj pritužbe protivio se pravnoj osnovi i učinkovitosti izuzeća uporabe u posebne svrhe kako je primijenjeno na društvo Cordial. Prema njegovu mišljenju, to se društvo ne bavi isključivo proizvodnjom suhih mješavina ljepila jer proizvodi i tekuća ljepila te trguje PVA-om uvezenim iz NRK-a bez primjene ikakvog postupka pretvorbe.

(633) Ti su se argumenti morali odbiti. Komisija je procijenila učinak mjera na sve predmetne strane i zaključila da primjena mjera u ovom slučaju općenito nije protivna interesu Unije. Međutim, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 622. do 625., ispitnim postupkom utvrđeno je da, za razliku od ostalih korisnika PVA-a, vrlo ograničena skupina korisnika koji proizvode suhe mješavine ljepila ne bi mogla apsorbirati mjere. Zbog toga je Komisija odlučila primijeniti postupak predviđen člankom 254. Uredbe (EU) br. 952/2013, što je potpuno u skladu s njezinom razinom diskrecijskih ovlasti. Nadalje, postupak uporabe u posebne svrhe bit će strogo ograničen na proizvodnju suhe mješavine ljepila i neće obuhvaćati druge proizvode, bez obzira na to proizvode li ih ili njima trguju proizvođači ljepila. Stoga se izuzeće od pristojbe ne može primjenjivati na kupnju kineskog PVA za bilo koju drugu djelatnost proizvodnje ili trgovine društva Cordial (ili bilo koju drugu suhu mješavinu ljepila). Komisija podsjeća da je izuzeće uporabe u posebne svrhe opterećujući postupak za korisnike koji od njega žele imati koristi i da će biti pod strogom carinskom kontrolom, čime se osigurava usklađenost.

([98]) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

(634) Dva uvoznika, Gamma Chimica i Carbochem, i jedan korisnik, društvo Far Polymers, tvrdili su nakon druge dodatne objave da se i na njih primjenjuju uvjeti na temelju kojih je Komisija proizvođačima suhih mješavina odobrila izuzeće uporabe u posebne svrhe. Stoga su društva zatražila od Komisije da na njih proširi postupak uporabe u posebne svrhe. Prema njihovu mišljenju, slično kao društvo Cordial, svi oni prodaju PVA i mješavine PVA u prahu ili tekućem stanju te su njihovi kupci prilagodili svoj postupak proizvodnje upotrebi mješavine PVA koju isporučuju.

(635) Komisija se nije složila s tim da su ta društva bila u istoj situaciji kao i proizvođači suhih mješavina ljepila.

(636) Informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka pokazale su da je najveći dio PVA koji uvoze društva Gamma Chimica i Carbochem jednostavno prepakiran i prodan krajnjim korisnicima. Manja količina pomiješana je s aditivima ili otopljena u vodi u skladu sa zahtjevima kupaca. Međutim, ni jedan od tih postupaka ne sastoji se od stvarne transformacije predmetnog proizvoda. Stoga su se čak i za tu prodaju društva i dalje smatrala uvoznicima koji trguju robom koju proizvode druga društva. Postupak uporabe u posebne svrhe primjenjuje se samo na krajnje korisnike, a ne na posrednike. Stoga se na ta dva uvoznika u svakom slučaju ne bi moglo primijeniti izuzeće uporabe u posebne svrhe. Osim toga, suprotno tvrdnjama društava, ispitnim postupkom otkriveno je da nije bilo problema u osiguravanju alternativnih izvora opskrbe jer, kako su potvrdila društva tijekom ispitnog postupka, njihove kupnje PVA nisu ovisile o tehničkim ograničenjima. Naposljetku, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 555. i 556., udio PVA u prometu uvoznika kretao se od 10 % do 40 % te je utvrđeno da su njihove razine profitabilnosti dovoljne za apsorbiranje barem dijela pristojbi.

(637) Društvo Far Polymers posluje u sektoru emulzija i polimerizacije. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 597., udio PVA u trošku proizvodnje korisnika koji posluju u tom segmentu predstavljao je [3 % – 7 %] ukupnog troška. Društvo Far Polymers tvrdilo je da je udio PVA upotrijebljenog po toni gotovog proizvoda iznosio [10 % – 15 %]. Međutim, postoci koje je društvo Far Polymers navelo kako bi potkrijepilo svoju tvrdnju odnosili su se na količinu upotrijebljenog proizvoda, a ne na njegov udio u trošku proizvodnje. Stoga zaključci iz odjeljka 6.3.2. za sektor emulzija i polimerizacije vrijede i za društvo Far Polymers.

(638) Komisija je zaključila da ni jedno od tih društava nije bilo u situaciji sličnoj onoj proizvođača suhih mješavina ljepila. Te su tvrdnje stoga odbačene.

6.4. **Dodatne primjedbe nakon objave**

(639) Nakon objave nekoliko je zainteresiranih strana, Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker i Wegochem, ponovilo argument da tržište Unije uvelike ovisi o uvozu i da industrija Unije nema dovoljno kapaciteta. Tvrdile su da su i društvo KEG i društvo Sekisui uložili u dva postrojenja na kraju proizvodnog lanca, u Nizozemskoj i Poljskoj, koja će povećati njihovu ograničenu potrošnju i time smanjiti njihov kapacitet za opskrbu slobodnog tržišta. Tvrdili su i da treće zemlje nisu održiv alternativni izvor jer nemaju dovoljno rezervnih kapaciteta. Društvo Solutia ponovilo je taj argument nakon druge dodatne objave.

(640) Suprotno tim argumentima, ispitnim je postupkom potvrđeno da industrija Unije ima dostatan kapacitet za opskrbu slobodnog tržišta Unije jer još uvijek ima na raspolaganju 30 000 tona rezervnog kapaciteta. Nadalje, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 447., industrija Unije nije trajno smanjila svoj proizvodni kapacitet jer je samo zatvorila dvije proizvodne linije koje se mogu ponovno aktivirati u kratkom roku.

(641) Kad je riječ o postrojenju u Nizozemskoj, Komisija je napomenula da nema informacija o tome kada će početi s radom. Nadalje, informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka upućivale su na to da će barem dio razreda PVA nabavljati izvan Unije. Kad je riječ o postrojenju u Poljskoj, informacije primljene nakon objave potvrđuju da će se u njemu upotrebljavati uglavnom kopolimeri, koji nisu povezani s predmetnim proizvodom, i da će se oni nabavljati iz postrojenja društva KEG izvan Unije.

(642) Argument u vezi s nedostatkom kapaciteta opskrbe trećih zemalja morao se odbaciti, a podaci prikupljeni tijekom ispitnog postupka potvrdili su da tajvanski proizvođač još uvijek ima na raspolaganju znatan rezervni proizvodni kapacitet.

(643) Nadalje, javio se korisnik u sektoru PVB-a i polimerizacije na kraju proizvodnog lanca, Saint Gobain, i usprotivio se predloženim mjerama. Društvo Saint Gobain nabavlja foliju PVB za proizvodnju automobilskog i građevinskog stakla te kupuje redispersibilni suhi polimer (RDP) na bazi PVA i tekuće polimerne disperzije (LDP) za proizvodnju gipsa i žbuke. RDP i LDP proizvodi su korisnika PVA koji djeluju u sektoru emulzija i polimerizacije.

(644) Društvo Saint Gobain tvrdilo je da bi donošenje predloženih antidampinških pristojbi na PVA iz NRK-a znatno utjecalo na njegove djelatnosti. Budući da je korisnik proizvoda na bazi PVA, pristojbe bi negativno utjecale na njegove kupovne cijene, a time i na trošak proizvodnje te, prema mišljenju društva, nije bilo vjerojatno da bi se povećani troškovi mogli prenijeti na kupce.

(645) Komisija se nije složila s tim argumentom. Kako je objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama 579. i 597., učinak pristojbi na troškove i profitabilnost korisnika u sektorima PVB-a i polimerizacije bit će malen, stoga će njegov učinak na dodatni sektor na kraju proizvodnog lanca biti zanemariv. Stoga su te tvrdnje odbačene.

6.5. **Zaključak o interesu Unije**

(646) Uvođenje mjera očito je u interesu industrije PVA Unije koja prodaje na slobodnom tržištu. Bez mjera će kineski proizvođači nastaviti s dampingom PVA na tržištu Unije, sprečavajući industriju Unije da ponovno ostvari profitabilnost.

(647) Argument, koji su iznijeli neki korisnici, da stabilnost opskrbe u Uniji u velikoj mjeri ovisi o uvozu trebalo bi razmotriti uzimajući u obzir činjenicu da bi Unija bez industrije Unije izgubila oko [50 % – 60 %] svojeg opskrbnog kapaciteta ([99]) PVA.

(648) Kad je riječ o korisnicima u segmentima PVB-a i polimerizacije, važno je istaknuti da su samo ograničeni dio svoje potrošnje PVA nabavljali iz Kine te da će učinak svih mjera na njihovu profitabilnost biti neznatan. To neće utjecati ni na konkurentnost industrije papira i industrije ljepila općenito jer je PVA predstavljao manji dio troškova proizvodnje. Na temelju prethodno navedenoga Komisija je zaključila da ne postoje uvjerljivi razlozi na temelju kojih bi se zaključilo da uvođenje konačnih mjera na uvoz PVA podrijetlom iz predmetne zemlje nije u interesu Unije.

7. **KONAČNE ANTIDAMPINŠKE MJERE**

(649) Na temelju zaključaka koje je Komisija donijela u pogledu dampinga, štete, uzročnosti i interesa Unije potrebno je uvesti konačne antidampinške mjere kako bi se spriječila daljnja šteta koja se industriji Unije nanosi dampinškim uvozom predmetnog proizvoda.

7.1. **Razina uklanjanja štete (marža štete)**

(650) Kako bi se utvrdila razina mjera, Komisija je najprije utvrdila iznos pristojbe koja je potrebna kako bi se uklonila šteta koju je pretrpjela industrija Unije.

(651) Šteta bi bila uklonjena ako bi industrija Unije mogla pokriti svoje troškove proizvodnje i ostvariti dobit prije oporezivanja od prodaje istovjetnog proizvoda na tržištu Unije koju bi u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja, odnosno ako ne bi bilo dampinškog uvoza, razumno mogla ostvariti industrija te vrste u tom sektoru.

(652) Osnovna profitna marža industrije Unije ostvarena prije povećanja dampinškog uvoza (2015.) dodana je razini ulaganja, istraživanja, razvoja i inovacija („IRI”) u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja, izraženo kao postotak prometa. Budući da je to iznosilo manje od 6 %, ciljna dobit određena je na 6 %, što je minimalna ciljna profitna marža koja se primjenjuje u skladu s člankom 7. stavkom 2.c.

(653) Budući da nije podnesena nijedna primjedba na temelju članka 7. stavka 2.d o sadašnjim ili budućim troškovima koji proizlaze iz multilateralnih sporazuma o zaštiti okoliša i njihovih protokola ili iz navedenih konvencija Međunarodne organizacije rada, neštetnim cijenama koje su tako utvrđene nisu dodani nikakvi dodatni troškovi.

([99]) Ukupno slobodno tržište i ograničena potrošnja.

(654) Komisija je zatim utvrdila razinu uklanjanja štete na temelju usporedbe ponderirane prosječne uvozne cijene proizvođača izvoznika u uzorku koji surađuju u predmetnoj zemlji, kako je utvrđena za izračun sniženja cijena, s ponderiranom prosječnom neštetnom cijenom istovjetnog proizvoda koji su tijekom razdoblja ispitnog postupka na slobodnom tržištu Unije prodavali proizvođači iz Unije u uzorku. Razlike proizašle iz te usporedbe izražene su kao postotak ponderirane prosječne uvozne vrijednosti CIF. Posljedična prosječna marža nelojalnog sniženja ciljnih cijena iznosila je 57,9 %.

(655) Nakon konačne objave društvo Wacker tvrdilo je da bi neštetnu cijenu industrije Unije koju je Komisija utvrdila po PCN-u trebalo ispraviti tako da isključuje trošak razreda PVA koje ne prodaju kineska društva te je osporilo ciljnu dobit od 6 % koju je Komisija upotrijebila u izračunu. Kad je riječ o prvoj tvrdnji društva Wacker, Komisija pojašnjava da je upotrijebila samo trošak proizvodnje PCN-a industrije Unije za koje je pronašla usporediv izvozni PCN.

(656) Kad je riječ o razini ciljne dobiti, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 652., ta je razina utvrđena u skladu s odredbom članka 7. stavka 2.c osnovne uredbe. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(657) Razina uklanjanja štete za „ostala društva koja surađuju" i za „sva ostala društva" utvrđena je na isti način kao dampinška marža za ta društva (vidjeti uvodne izjave 393. i 396.).

7.2. **Konačne mjere**

(658) Potrebno je uvesti konačne antidampinške mjere na uvoz određenih poli(vinil alkohola) podrijetlom iz Narodne Republike Kine u skladu s pravilom nižeg iznosa iz članka 7. stavka 2. osnovne uredbe. Komisija je usporedila marže štete i dampinške marže. Iznos pristojbi trebalo bi odrediti na razini dampinške marže ili marže štete, ovisno o tome koja je niža.

(659) Na temelju prethodno navedenog stope konačne antidampinške pristojbe, izražene na osnovi cijene CIF granica Unije, neocarinjeno, trebale bi iznositi:

Društvo	Dampinška marža	Marža štete	Konačna antidampinška pristojba
Shuangxin Group	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec Group	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Ostala društva koja surađuju	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Sva ostala društva	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Pojedinačne stope antidampinške pristojbe za svako društvo određene u ovoj Uredbi utvrđene su na temelju nalaza ovog ispitnog postupka. Stoga one odražavaju stanje utvrđeno tijekom tog ispitnog postupka u odnosu na ta trgovačka društva. Te stope pristojbi primjenjuju se isključivo na uvoz predmetnog proizvoda podrijetlom iz NRK-a koji proizvode navedeni pravni subjekti. Na uvoz predmetnog proizvoda koji proizvodi bilo koje drugo društvo koje nije izričito navedeno u izvršnom dijelu ove Uredbe, uključujući subjekte koji su povezani s izričito navedenim subjektima, trebalo bi primjenjivati stopu pristojbe koja se primjenjuje na „sva ostala društva". Na njega ne bi trebalo primjenjivati ni jednu drugu pojedinačnu stopu antidampinške pristojbe.

(661) Društvo može zatražiti primjenu tih pojedinačnih stopa antidampinške pristojbe ako naknadno promijeni naziv subjekta. Zahtjev se mora uputiti Komisiji ([100]). Zahtjev mora sadržavati sve relevantne informacije kojima je moguće dokazati da ta promjena ne utječe na pravo društva na ostvarivanje koristi od stope pristojbe koja se na njega primjenjuje.

([100]) Europska komisija, Glavna uprava za trgovinu, Uprava H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgija.

(662) Kako bi se osigurala ispravna primjena antidampinških pristojbi, antidampinšku pristojbu za „sva ostala društva" potrebno je primjenjivati ne samo na proizvođače izvoznike koji ne surađuju u ovom ispitnom postupku već i na proizvođače koji nisu izvozili u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(663) Uzimajući u obzir članak 109. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ([101]), kada se iznos treba nadoknaditi zbog presude Suda Europske unije, kamatu bi trebalo platiti po stopi koju primjenjuje Europska središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, objavljenoj u seriji C *Službenog lista Europske unije* prvog kalendarskog dana svakog mjeseca.

7.3. **Posebna odredba o praćenju**

(664) Kako bi se rizik od izbjegavanja mjera zbog velike razlike među stopama pristojbi sveo na najmanju moguću razinu, potrebne su posebne mjere kako bi se osigurala primjena pojedinačnih antidampinških pristojbi. Društva koja imaju pojedinačne antidampinške pristojbe moraju carinskim tijelima država članica predočiti valjani račun. Račun mora biti u skladu sa zahtjevima iz članka 1. stavka 3. ove Uredbe. Na uvoz uz koji nije priložen takav račun trebalo bi primjenjivati antidampinšku pristojbu koja se primjenjuje na „sva ostala društva".

(665) Iako je predočenje tog računa potrebno carinskim tijelima država članica za primjenu pojedinačnih stopa antidampinške pristojbe na uvoz, to nije jedini element o kojem carinska tijela trebaju voditi računa. Naime, čak i ako im se predoči račun koji ispunjava sve zahtjeve iz članka 1. stavka 3. ove Uredbe, carinska tijela država članica trebala bi obaviti uobičajene provjere i trebale bi, kao i u svim drugim slučajevima, zatražiti dodatne dokumente (otpremne dokumente itd.) za potrebe provjere točnosti pojedinosti navedenih u izjavi te moraju osigurati da daljnja primjena niže stope pristojbe bude opravdana, u skladu s carinskim propisima.

(666) Ako se obujam izvoza jednog od društava koja se koriste pojedinačnom nižom stopom pristojbe znatno poveća nakon uvođenja predmetnih mjera, takvo bi se povećanje samo po sebi moglo smatrati promjenom strukture trgovine zbog uvođenja mjera u smislu članka 13. stavka 1. osnovne uredbe. U tim okolnostima i ako su ispunjeni uvjeti, moguće je pokrenuti ispitni postupak za sprječavanje izbjegavanja mjera. U tom se postupku među ostalim može ispitati potreba za ukidanjem pojedinačnih stopa pristojbe i naknadnim uvođenjem pristojbe na razini zemlje.

8. **OBJAVA**

(667) Zainteresirane strane obaviještene su 3. srpnja 2020. o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih se namjeravalo preporučiti uvođenje konačne antidampinške pristojbe na uvoz PVA podrijetlom iz NRK-a.

(668) Zainteresiranim stranama dano je i razdoblje unutar kojeg su mogle podnijeti prigovore nakon te objave. Primjedbe na objavu dostavilo je 17 strana. Na zahtjev su održana saslušanja s društvima Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec i Wegochem.

(669) Nakon primjedbi primljenih kao odgovor na objavu, zainteresirane strane obaviještene su 24. srpnja i 6. kolovoza 2020. o dodatnim činjenicama i razmatranjima koja nisu bila dio konačne objave od 3. srpnja 2020. Primljene su dodatne primjedbe industrije Unije, kineskih proizvođača izvoznika i nekoliko korisnika.

(670) Na zahtjev su održana saslušanja s društvima Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec i Wegochem.

(671) Primjedbe koje su zainteresirane strane dostavile propisno su razmotrene te su, prema potrebi, nalazi na odgovarajući način promijenjeni.

(672) Odbor uspostavljen člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EU) 2016/1036 nije donio mišljenje, a njegovi su se članovi protivili prijedlogu Provedbene uredbe Komisije običnom većinom. Komisija je zatim ponovno podnijela nacrt Provedbene uredbe Komisije žalbenom odboru u skladu s člankom 5. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([102]).

([101]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.)

([102]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(673) U skladu su s člankom 6. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 182/2011, žalbeni odbor nije donio mišljenje,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Konačna antidampinška pristojba uvodi se na uvoz poli(vinil alkohola), neovisno o tome sadržava li nehidrolizirane acetatne skupine ili ne, u obliku homopolimerne smole viskoznosti (izmjerene u 4 % vodenoj otopini pri 20 °C) od 3 mPa s ili veće, ali ne veće od 61 mPa s, te stupnja hidrolize 80,0 mol % ili većeg, ali ne većeg od 99,9 mol %, oboje izmjereno prema metodi ISO 15023-2, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, trenutačno razvrstanog u oznaku KN ex 3905 30 00 (oznaka TARIC 3905 30 00 91).

2. Stope konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za proizvod opisan u stavku 1. koji proizvode u nastavku navedena društva, jesu sljedeće:

Društvo	Konačna antidampinška pristojba (%)	Dodatna oznaka TARIC
Shuangxin Group	72,9 %	C552
Sinopec Group	17,3 %	C553
Wan Wei Group	55,7 %	C554
Ostala društva koja surađuju navedena u Prilogu I.	57,9 %	Vidjeti Prilog I.
Sva ostala društva	72,9 %	C999

3. Uvjet za primjenu pojedinačnih stopa pristojbi utvrđenih za trgovačka društva navedena u stavku 2. podnošenje je carinskim tijelima država članica valjanog trgovačkog računa na kojem se nalazi datirana izjava koju je potpisao službenik subjekta koji izdaje račun, uz navođenje njegova imena i funkcije, koja glasi: „Ja, nižepotpisani, potvrđujem da je (obujam) (predmetnog proizvoda) iz ovog računa koji se prodaje za izvoz u Europsku uniju proizvelo društvo (ime društva i adresa) (dodatna oznaka TARIC) u Narodnoj Republici Kini. Izjavljujem da su podaci na ovom računu potpuni i točni.” Ako se takav račun ne predoči, primjenjuje se pristojba koja se primjenjuje na sva ostala društva.

4. Proizvodi opisani u stavku 1. izuzeti su od konačne antidampinške pristojbe ako se uvoze za proizvodnju suhih mješavina ljepila koje se proizvode i prodaju u obliku praha za industriju kartona. Takvi se proizvodi stavljaju u postupak uporabe u posebne svrhe iz članka 254. Uredbe (EU) br. 952/2013 kako bi se dokazalo da se uvoze isključivo za prethodno navedenu uporabu.

5. Ako nije drukčije navedeno, primjenjuju se važeće odredbe o carinskim pristojbama.

Članak 2.

Ako neki novi proizvođač izvoznik iz Narodne Republike Kine Komisiji dostavi dostatne dokaze, Prilog se može izmijeniti dodavanjem tog novog proizvođača izvoznika među društva koja surađuju i koja nisu uključena u uzorak te time podliježu odgovarajućoj ponderiranoj prosječnoj stopi antidampinške pristojbe od 57,9 %. Novi proizvođač izvoznik mora dostaviti dokaze:

(a) da nije izvozio proizvode opisane u članku 1. stavku 1. podrijetlom iz Narodne Republike Kine tijekom razdoblja ispitnog postupka (od 1. srpnja 2018. do 30. lipnja 2019.);

(b) da nije povezan s izvoznicima ili proizvođačima na koje se primjenjuju mjere uvedene ovom Uredbom; i

(c) da je doista izvozio proizvode opisane u članku 1. stavku 1. podrijetlom iz Narodne Republike Kine ili je preuzeo neopozivu ugovornu obvezu izvoza znatne količine tih proizvoda u Uniju nakon razdoblja ispitnog postupka.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. rujna 2020.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOG

Kineski proizvođači izvoznici koji surađuju, ali nisu uključeni u uzorak

Ime	Dodatna oznaka TARIC
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555